

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 11.9.2013
COM(2013) 627 final

2013/0309 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά ηλεκτρονικών
επικοινωνιών και την επίτευξη μιας συνδεδεμένης ηπείρου και για την τροποποίηση των
οδηγιών 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ.
1211/2009 και (ΕΕ) αριθ. 531/2012**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2013) 331 final}

{SWD(2013) 332 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

1.1. Στόχοι της πρότασης

Η Ευρώπη πρέπει να αξιοποιήσει νέες πηγές οικονομικής μεγέθυνσης προκειμένου να αποκαταστήσει την ανταγωνιστικότητα, να δώσει ώθηση στην καινοτομία και να δημιουργήσει νέες θέσεις απασχόλησης. Η παγκόσμια οικονομία εξελίσσεται προς μια οικονομία του διαδικτύου και οι ΤΠΕ πρέπει να αναγνωρισθούν πλήρως ως πηγή έξυπνης, διατηρήσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης. Η Ευρώπη δεν μπορεί να απαρνηθεί τα οφέλη από τις διασυνδεδεμένες τεχνολογίες στις οποίες οφείλεται το 50% της βελτίωσης της παραγωγικότητας τα τελευταία χρόνια, σε όλους τους τομείς, χάρη στις οποίες δημιουργούνται πέντε θέσεις απασχόλησης για κάθε δύο θέσεις που χάνονται και οι οποίες αποτελούν μοχλό για νέες καινοτόμες υπηρεσίες που μπορούν να επεκταθούν σε παγκόσμια κλίμακα εφόσον τους δοθεί η δυνατότητα να αναπτυχθούν. Πρόκειται για βασικό παράγοντα προκειμένου η Ευρώπη να αναδυθεί ισχυρότερη από την κρίση, εφόσον αντιμετωπίσουμε τα εμπόδια στην ανάπτυξη που οφείλονται στον συνεχιζόμενο κατακερματισμό. Αυτό αναγνωρίστηκε πλήρως από το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του 2013, στα συμπεράσματα του οποίου προβλεπόταν ότι η Επιτροπή οφείλει, μέχρι τον Οκτώβριο του 2013, να έχει υποβάλει έκθεση για τα εναπομένοντα εμπόδια ολοκλήρωσης μιας πλήρως λειτουργούσας ενιαίας ψηφιακής αγοράς και να έχει παρουσιάσει συγκεκριμένα μέτρα για την δημιουργία της ενιαίας αγοράς τεχνολογιών πληροφοριών και τηλεπικοινωνιών το ταχύτερο δυνατόν.

Γενικός στόχος της πρότασης είναι η προώθηση της ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, στην οποία:

- οι πολίτες και οι επιχειρήσεις θα μπορούν να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οπουδήποτε αυτές παρέχονται στην Ένωση, χωρίς διασυνοριακούς περιορισμούς ή αδικαιολόγητο πρόσθετο κόστος ·
- οι επιχειρήσεις που παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών θα έχουν τη δυνατότητα να δραστηριοποιούνται και να τις παρέχουν οπουδήποτε είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση ή οπουδήποτε βρίσκονται οι πελάτες τους εντός της ΕΕ.

Ο εν λόγω φιλόδοξος στόχος είναι αφεαυτού σημαντικός, μετά από μια δεκαετία ενωσιακών νομοθετικών παρεμβάσεων για την ελευθέρωση και την ενοποίηση των εν λόγω αγορών. Η επείγουσα λήψη αποφασιστικών μέτρων για την επίτευξη του εν λόγω στόχου, όπως καθορίζεται στην παρούσα πρόταση, είναι ιδιαίτερα ζωτικής σημασίας αφού για πολλά από τα μέτρα αυτά θα απαιτηθεί μετά την θέσπισή τους χρόνος ώστε να επιτευχθούν όλα τα αποτελέσματά τους. Η ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών προβλέπεται να προωθήσει τον ανταγωνισμό, τις επενδύσεις και την καινοτομία σε δίκτυα και υπηρεσίες με την ενίσχυση της ενοποίησης της αγοράς και των διασυνοριακών επενδύσεων σε δίκτυα και στην παροχή υπηρεσιών. Τα συγκεκριμένα μέτρα που προτείνονται θα έχουν ως αποτέλεσμα εντονότερο ανταγωνισμό όσον αφορά την ποιότητα αλλά και την τιμή των υποδομών, εντονότερη καινοτομία και διαφοροποίηση, συμπεριλαμβανομένων επιχειρηματικών μοντέλων, και ευκολότερο προγραμματισμό των εμπορικών και τεχνικών στοιχείων των επενδυτικών αποφάσεων όσον αφορά την είσοδο ή την επέκταση σε αγορές κινητών και σταθερών επικοινωνιών. Έτσι θα αποτελέσει τη βάση για άλλα μέτρα που έχουν ληφθεί για την προώθηση των φιλόδοξων στόχων ευρυζωνικότητας που καθορίστηκαν στο Ψηφιακό Θεματολόγιο για την Ευρώπη καθώς για την δημιουργία γνήσιας ενιαίας ψηφιακής αγοράς όπου το περιεχόμενο, οι εφαρμογές και άλλες ψηφιακές υπηρεσίες θα μπορούν να

κυκλοφορούν ελεύθερα. Από την ενίσχυση του ανταγωνισμού στον τομέα των υποδομών και από την αυξημένη ενοποίηση σε ολόκληρη την Ένωση θα προκύψει μείωση των συμφορήσεων και συνεπώς της ανάγκης εκ των προτέρων νομοθετικής ρύθμισης των αγορών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, έτσι ώστε με την πάροδο του χρόνου αυτός ο τομέας να καταστεί όμοιος με οποιοδήποτε άλλο οικονομικός τομέας που αποτελεί αντικείμενο οριζόντιων νομοθετικών ρυθμίσεων και των κανόνων του ανταγωνισμού.

Η αυξανόμενη διαθεσιμότητα ψηφιακών υποδομών και υπηρεσιών προβλέπεται να αυξήσει με τη σειρά της τις επιλογές των καταναλωτών και την ποιότητα των υπηρεσιών και θα συμβάλει στην εδαφική και κοινωνική συνοχή, καθώς και στη διευκόλυνση της κινητικότητας σε ολόκληρη την ΕΕ. Παράλληλα, για την ψηφιακή οικονομία γενικότερα, η βελτίωση της λειτουργίας του κλάδου των ηλεκτρονικών επικοινωνιών ανά την Ένωση θα αναμένεται να οδηγήσει σε περισσότερες επιλογές και καλύτερη ποιότητα επιχειρηματικών εισροών, εξασφαλίζοντας την επίτευξη βελτιώσεων της παραγωγικότητας συνδεδεμένων με τη χρήση ΤΠΕ καθώς και από τις εκσυγχρονισμένες δημόσιες υπηρεσίες. Απώτερος στόχος είναι η στήριξη της ευρωπαϊκής ανταγωνιστικότητας σε έναν κόσμο που εξαρτάται όλο και περισσότερο από την ψηφιακή οικονομία για να λειτουργήσει και να αναπτυχθεί.

Οι εναπομένουσες προκλήσεις όσον αφορά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς περιλαμβάνουν: Πρώτον, η κατάργηση των περιττών φραγμών του καθεστώτος αδειοδότησης και των κανόνων που ισχύουν για την παροχή υπηρεσιών, έτσι ώστε η άδεια που χορηγείται σε ένα κράτος μέλος να ισχύει σε όλα τα κράτη μέλη, και οι επιχειρήσεις να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες βάσει συνεπούς και σταθερής εφαρμογής των κανονιστικών υποχρεώσεων. Δεύτερον, διασφάλιση μεγαλύτερης εναρμόνισης για την πρόσβαση σε βασικές εισροές: με την εγγύηση στους φορείς εκμετάλλευσης κινητών επικοινωνιών προβλέψιμων συνθηκών εκχώρησης και συντονισμένων χρονοδιαγραμμάτων για την πρόσβαση στο ραδιοφάσμα για τα ασύρματα ευρυζωνικά δίκτυα ανά την ΕΕ· με την εναρμόνιση των τρόπων πρόσβασης στα ευρωπαϊκά σταθερά δίκτυα, έτσι ώστε οι πάροχοι να μπορούν να παρέχουν ευκολότερα τις υπηρεσίες τους σε ολόκληρη την ενιαία αγορά. Τρίτον, εξασφάλιση κοινών υψηλών επιπέδων προστασίας των καταναλωτών ανά την Ένωση και των συναφών κοινών εμπορικών όρων, συμπεριλαμβανομένων μέτρων για την σταδιακή άρση των επιβαρύνσεων περιαγωγής και την διασφάλιση της πρόσβασης στο ανοικτό διαδίκτυο. Οι παραπάνω αποτελούν διακριτές προκλήσεις στις οποίες η παρούσα πρόταση επιφέρει διακριτές λύσεις, όλες όμως είναι ζωτικές για την λήψη εμπορικών και επενδυτικών αποφάσεων στον τομέα αυτό και προς το συμφέρον των καταναλωτών πρέπει να αντιμετωπιστούν όλες από κοινού τώρα προκειμένου να αποδεσμευτεί η ενιαία αγορά. Υφίστανται παράλληλα με τις ευρύτερες προκλήσεις δημιουργίας ψηφιακής ενιαίας αγοράς όπως για παράδειγμα οι κανόνες που εφαρμόζονται στο διαδικτυακό περιεχόμενο.

Προκειμένου οι Ευρωπαίοι να είναι σε θέση να απολαμβάνουν νέες καινοτόμες υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, πρέπει να επιταχυνθούν οι επενδύσεις σε υποδομές επόμενης γενιάς. Το κατάλληλο κανονιστικό περιβάλλον είναι ζωτικής σημασίας για τη συμβολή στη δημιουργία δυναμικής και ανταγωνιστικής αγοράς. Πρέπει να παρέχει ισόρροπη κατανομή κινδύνων και ανταμοιβών για όσους διατίθενται να επενδύσουν. Και τούτο μπορεί να θέσει τέλος στον κατακερματισμό των υπηρεσιών, ούτως ώστε τα πλήρη οφέλη τους να είναι διαθέσιμα σε όλους τους τομείς και τους χρήστες, σε ολόκληρη την ΕΕ. Προκειμένου να υποστηρίξει τους εν λόγω στόχους, η Επιτροπή παράλληλα με την παρούσα πρόταση εκδίδει και σύσταση σχετικά με συνεπείς υποχρεώσεις αμεροληψίας και μεθόδους κοστολόγησης για την προώθηση του ανταγωνισμού και την βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος στην

ευρυζωνικότητα¹. Με την εν λόγω σύσταση θα προωθηθεί ο ανταγωνισμός και θα ενισχυθούν οι επενδύσεις σε δίκτυα υψηλής ταχύτητας, εξασφαλίζοντας μακροπρόθεσμη σταθερότητα των τιμών πρόσβασης σε δίκτυα χαλκού, διασφαλίζοντας στους αιτούντες ισότιμη πρόσβαση στα δίκτυα των κατεστημένων φορέων εκμετάλλευσης, εξασφαλίζοντας έτσι ισότιμους όρους ανταγωνισμού και καθορίζοντας τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν δικαιολογείται πλέον η ρύθμιση των τιμών των δικτύων πρόσβασης νέας γενιάς, έτσι ώστε οι επενδυτές σε τέτοια δίκτυα να έχουν μεγαλύτερη ελευθερία να εντοπίσουν τις κατάλληλες τιμολογιακές πολιτικές για να διασφαλίσουν ανταποδοτικότητα παράλληλα με την παρουσία ανταγωνιστικών υποδομών, όπως τα ρυθμιζόμενα δίκτυα χαλκού, καθώς και τα καλωδιακά δίκτυα σε ορισμένες περιοχές και, όλο και περισσότερο, τα κινητά δίκτυα 4^{ης} γενιάς.

Η παρούσα πρόταση πρέπει επίσης να εξεταστεί στο πλαίσιο άλλων πρόσφατων ή επικείμενων πρωτοβουλιών στον τομέα. Η πρόταση αξιοποιεί και προωθεί τις κύριες οδηγίες του 2002 που διέπουν την παροχή ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκαν το 2009, με την εισαγωγή άμεσα εφαρμόσιμων νομοθετικών διατάξεων που θα λειτουργούν σε συνδυασμό με τις διατάξεις των οδηγιών για θέματα όπως η αδειοδότηση, η εκχώρηση ραδιοφάσματος και η πρόσβαση στα δίκτυα. Η πρόταση εγκρίνεται λαμβανομένης υπόψη της πρότασης της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με μέτρα μείωσης του κόστους εγκατάστασης ηλεκτρονικών δικτύων επικοινωνιών υψηλής ταχύτητας², που έχει ήδη υιοθετήσει την προσέγγιση της αντιμετώπισης σε ενιαία νομοθετική πράξη σειράς διακριτών κανονιστικών στοιχείων κόστους σε διάφορα στάδια της επενδυτικής διαδικασίας σε δίκτυα, τα οποία αν συνεξεταστούν επιτρέπουν μείωση του κόστους εγκατάστασης ευρυζωνικών δικτύων μέχρι και κατά 30%. Η παρούσα πρόταση εγκρίνεται επίσης με δεδομένο ότι η σύσταση της Επιτροπής για τις σχετικές αγορές³ πρόκειται να αναθεωρηθεί το 2014, και ότι οι προπαρασκευαστικές εργασίες έχουν ήδη προχωρήσει αρκετά· η ταχεία έγκριση και εφαρμογή της παρούσας πρότασης είναι δυνατόν να επιτρέψει μείωση του αριθμού ή του εύρους των αγορών που υπόκεινται σε *εκ των προτέρων* νομοθετική ρύθμιση ως μέρος της ανάλυσης προοπτικής για τις εξελίξεις του ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά.

1.2. Γενικό πλαίσιο

Στον σημερινό κόσμο, πολλές νέες ψηφιακές υπηρεσίες και εφαρμογές αναπτύσσονται διαδικτυακά εντός της ενιαίας αγοράς της ΕΕ. Οι σημερινές ευκαιρίες για καινοτομία και οικονομική μεγέθυνση είναι συχνά ψηφιακές σε σχεδόν κάθε τομέα της οικονομίας, από τον τομέα των αυτοκινήτων (διασυνδεδεμένα αυτοκίνητα), μέχρι την ενέργεια (ευφυή δίκτυα), από τις δημόσιες διοικήσεις (ηλε-διακυβέρνηση) μέχρι τις υπηρεσίες γενικού ενδιαφέροντος (ηλ-υγεία). Η λειτουργία σχεδόν κάθε είδους επιχείρησης, από τις μικρές νεοσύστατες επιχειρήσεις έως τις μεγάλες επιχειρήσεις, απαιτεί πρόσβαση σε υπηρεσίες και υποδομές προηγμένης τεχνολογίας. Το συνολικό αυτό οικοσύστημα εξαρτάται από τη συνδετικότητα που παρέχουν τα δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Σήμερα, η Ευρώπη είναι κατακερματισμένη σε 28 χωριστές εθνικές αγορές επικοινωνιών, που η καθεμία διαθέτει περιορισμένο αριθμό φορέων εκμετάλλευσης. Το αποτέλεσμα είναι - αν και δεν υπάρχει φορέας εκμετάλλευσης που να είναι παρών σε περισσότερα από τα μισά κράτη μέλη, οι περισσότεροι μάλιστα σε πολύ λιγότερα - να υπάρχουν συνολικά πάνω από 200 φορείς εκμετάλλευσης που εξυπηρετούν μια αγορά 510 εκατομμυρίων πελατών. Οι κανόνες της ΕΕ εφαρμόζονται με ποικίλους τρόπους (για παράδειγμα, όσον αφορά τις άδειες,

¹ COM [εισάγετε τελική αναφορά]

² COM(2013) 147.

³ EE L 344 της 28.12.2007, σ. 65.

τις κανονιστικές προϋποθέσεις, την εκχώρηση του ραδιοφάσματος και την προστασία των καταναλωτών). Αυτή η ανομοιογενής κατάσταση δημιουργεί εμπόδια εισόδου στην αγορά και αυξάνει το κόστος για τους φορείς εκμετάλλευσης που επιθυμούν να παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες, εμποδίζοντας έτσι την επέκτασή τους. Τα παραπάνω έρχονται σε έντονη αντίθεση με τις ΗΠΑ ή την Κίνα που διαθέτουν μια ενιαία αγορά 330 και 1400 εκατομμυρίων πελατών αντίστοιχα και εξυπηρετούνται από τέσσερεις - πέντε μεγάλες επιχειρήσεις, με μία νομοθεσία, ένα σύστημα αδειοδότησης και μία πολιτική ραδιοφάσματος.

Οι οικονομίες κλίμακας και οι νέες ευκαιρίες μεγέθυνσης μπορούν να βελτιώσουν την αποδοτικότητα των επενδύσεων σε δίκτυα υψηλής ταχύτητας και μπορούν ταυτόχρονα να προωθήσουν τον ανταγωνισμό και την παγκόσμια ανταγωνιστικότητα. Ωστόσο, εντός της ΕΕ, οι φορείς εκμετάλλευσης δεν μπορούν να επωφεληθούν επαρκώς από αυτές. Σε άλλα μέρη του κόσμου καταβάλλονται σημαντικές προσπάθειες και πραγματοποιούνται σημαντικές επενδύσεις στον ψηφιακό τομέα, οι οποίες αποδίδουν καρπούς τόσο για τους επενδυτές όσο και για τους καταναλωτές, αλλά στην Ευρώπη οι σχετικές αναβαθμίσεις παρουσιάζουν καθυστέρηση.

Ταυτόχρονα, λόγω των κατακερματισμένων εθνικών αγορών, οι καταναλωτές διαθέτουν λιγότερες επιλογές, λιγότερο καινοτόμες και χαμηλότερης ποιότητας υπηρεσίες, ενώ εξακολουθούν να καταβάλλουν υψηλό τίμημα για την πραγματοποίηση διασυνοριακών κλήσεων ή τη χρήση της περιαγωγής εντός της ΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι σε θέση να αξιοποιήσουν στο έπακρο τις ψηφιακές υπηρεσίες που είναι δυνητικά διαθέσιμες σήμερα.

Ως αποτέλεσμα, η Ευρώπη δεν αξιοποιεί μια σημαντική δυνητική πηγή ανάπτυξης. Σε έναν κόσμο όπου οι ΤΠΕ είναι ευρέως διαδεδομένες, μια κατακερματισμένη αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών υπονομεύει την αποτελεσματικότητα και την παραγωγικότητα σε όλο το φάσμα της οικονομίας. Το αναξιοποίητο δυναμικό της ενιαίας αγοράς της ΕΕ στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες εκτιμάται ότι ανέρχεται σε ποσοστό έως και 0,9% του ΑΕΠ ή σε 110 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως⁴. Τα οφέλη των επιχειρήσεων και μόνο που απορρέουν από μια ενιαία αγορά για υπηρεσίες επικοινωνίας ανέρχονται σε περίπου 90 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως⁵.

Η υγιής αγορά τηλεπικοινωνιών υποστηρίζει την ευρύτερη ψηφιακή οικονομία, ο δυναμισμός της οποίας αντικατοπτρίζεται στην σταθερή μεγέθυνσή της απασχόλησης. Για να δοθεί μια ιδέα της κλίμακας και της ευρωστίας της εν λόγω ευρύτερης οικονομίας αξίζει να αναφερθεί ότι πάνω από 4 εκατομμύρια ειδικοί των ΤΠΕ εργάζονται στην ΕΕ, αριθμός που συνεχώς αυξάνεται παρά την ύφεση. Στην ευρύτερη οικονομία, η αύξηση των επενδύσεων σε ΤΠΕ, η βελτίωση των ηλεκτρονικών δεξιοτήτων του εργατικού δυναμικού και η αναμόρφωση των συνθηκών για την οικονομία του διαδικτύου θα μπορούσαν να ενισχύσουν το ΑΕΠ κατά ένα επιπλέον 5% έως το 2020⁶, και να δημιουργήσουν 3,8 εκατομμύρια θέσεις απασχόλησης⁷.

Οι φραγμοί της αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών παρεμποδίζουν τα οφέλη των διευρωπαϊκών υπηρεσιών: καλύτερη ποιότητα, οικονομίες κλίμακας, αύξηση των

⁴ *Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020* (Βήματα προς την κατεύθυνση μιας γνήσιας εσωτερικής αγοράς ηλ-επικοινωνιών προς το 2020), Ecorys, TU Delft και TNO, 2012.

⁵ *Business communications, economic growth and the competitive challenge*, WIK, 2012. (Επικοινωνίες των επιχειρήσεων, οικονομική ανάπτυξη και η ανταγωνιστική πρόκληση)

⁶ *Capturing the ICT dividend*, Oxford Economics Research, 2011 (Αξιοποίηση του μερίσματος των ΤΠΕ).

⁷ *Quantitative estimates of the demand for cloud computing in Europe and the likely barriers to take up*, IDC, 2012. (Ποσοτικές εκτιμήσεις της ζήτησης για υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους στην Ευρώπη και τα πιθανά εμπόδια στην αφομοίωσή του)

επενδύσεων, αύξηση της αποτελεσματικότητας και ισχυρότερη διαπραγματευτική θέση. Αυτό επηρεάζει αρνητικά το ευρύτερο ψηφιακό οικοσύστημα, συμπεριλαμβανομένων των κατασκευαστών εξοπλισμού της ΕΕ και των παρόχων περιεχομένου και εφαρμογών, από τις νεοσύστατες επιχειρήσεις έως τις κυβερνήσεις. Επίσης, επηρεάζει τους τομείς εκείνους της οικονομίας όπως τον τραπεζικό τομέα, τους τομείς της αυτοκινητοβιομηχανίας, της εφοδιαστικής, του λιανικού εμπορίου, της υγείας, της ενέργειας ή των μεταφορών, που βασίζονται στη συνδετικότητα προκειμένου να αυξήσουν την παραγωγικότητά τους, για παράδειγμα μέσω υπολογιστικού νέφους, συνδεδεμένων αντικείμενων και παροχής ενοποιημένων υπηρεσιών.

1.3. Πολιτικό πλαίσιο

Το ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη (DAE), μια εμβληματική πρωτοβουλία της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» της ΕΕ, έχει ήδη επισημάνει τον συγκεκριμένο ρόλο ζωτικής σημασίας των ΤΠΕ και της συνδετικότητας των δικτύων. Ορίζει πολλές πρωτοβουλίες για την προώθηση των επενδύσεων, την ενίσχυση του ανταγωνισμού και τη μείωση του κόστους εγκατάστασης δικτύων υψηλής ταχύτητας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλοι οι Ευρωπαίοι θα έχουν πρόσβαση σε ταχείες ευρυζωνικές συνδέσεις. Η Επιτροπή έχει επίσης δρομολογήσει έναν μεγάλο συνασπισμό για την ψηφιακή απασχόληση, με σκοπό την αξιοποίηση του δυναμικού απασχόλησης στον εν λόγω τομέα.

Η Επιτροπή υλοποιεί επιπλέον πρωτοβουλίες για τη διασφάλιση «ενιαίας ψηφιακής αγοράς», καθώς και για την προώθηση του διαδικτυακού περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένου του ηλεκτρονικού εμπορίου και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Έχει επίσης προτείνει τη μεταρρύθμιση του κανονισμού της ΕΕ για την προστασία των δεδομένων, με σκοπό την προστασία της ιδιωτικής ζωής των πολιτών, διευκολύνοντας παράλληλα την καινοτομία και την επιχειρηματική δραστηριότητα στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς, καθώς και μια στρατηγική για την προώθηση της ασφάλειας στον κυβερνοχώρο και την υπεράσπιση των υποδομών και των δικτύων ζωτικής σημασίας της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου σχεδίου οδηγίας για την ασφάλεια δικτύων και πληροφοριών⁸, ζωτικής σημασίας για την εμπιστοσύνη των πολιτών και των καταναλωτών στο διαδικτυακό περιβάλλον.

Η μετάβαση στην ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών προβλέπεται να στηρίξει το οικοσύστημα της ενιαίας ψηφιακής αγοράς. Μια τέτοια αγορά προϋποθέτει όχι μόνο σύγχρονες υποδομές, αλλά και καινοτόμες και ασφαλείς ψηφιακές υπηρεσίες.

Ενόψει της διαπίστωσης αυτής, το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του 2013 τόνισε τη σημασία της ενιαίας ψηφιακής αγοράς για την ανάπτυξη και ζήτησε από την Επιτροπή να παρουσιάσει (εγκαίρως για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Οκτωβρίου) συγκεκριμένα μέτρα για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς στον τομέα των ΤΠΕ το συντομότερο δυνατόν. Η πρόταση αυτή, σε συνδυασμό με τη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με συνεπείς υποχρεώσεις αμεροληψίας και μεθόδους κοστολόγησης για την προώθηση του ανταγωνισμού και τη βελτίωση του επενδυτικού περιβάλλοντος στην ευρυζωνικότητα, αποτελεί ένα σύνολο ισορροπημένων μέτρων που αποσκοπούν στην μετάβαση προς την ενιαία αγορά στον τομέα των τηλεπικοινωνιών καθώς και στην προώθηση των επενδύσεων.

⁸

COM(2013) 48.

2. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

2.1. Απόψεις των ενδιαφερομένων

Δεδομένου ότι το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο προσδιόρισε στα συμπεράσματά του την ανάγκη υποβολής συγκεκριμένων προτάσεων πριν από τη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Οκτώβριο, έπρεπε να οργανωθούν δημόσιες διαβουλεύσεις εντός του εν λόγω απαιτητικού χρονοδιαγράμματος. Πέραν των ειδικών επίσημων διαβουλεύσεων και των εκδηλώσεων διαβούλευσης, η Επιτροπή έχει συνεργαστεί εκτενώς με ευρύ φάσμα οργανώσεων των ενδιαφερόμενων, με στόχο την εκτίμηση της γενικής κατάστασης της αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και των τρόπων εδραίωσης της ενιαίας αγοράς. Συναντήθηκε με ενδιαφερόμενα μέρη που εκπροσωπούν όλους τους τομείς του κλάδου, τις οργανώσεις καταναλωτών, την κοινωνία των πολιτών και τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές και κυβερνήσεις, τα οποία της υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους.

Επιπλέον, η Επιτροπή διοργάνωσε σειρά εκδηλώσεων διαβούλευσης στις οποίες συμμετείχαν ενδιαφερόμενοι που εκπροσωπούσαν όλους τους κλάδους της βιομηχανίας, τους καταναλωτές και την κοινωνία των πολιτών⁹. Οι διαβουλεύσεις αυτές δείχνει ότι μεγάλη πλειοψηφία των ενδιαφερομένων συμφωνούν με την ανάλυση του προβλήματος εκ μέρους της Επιτροπής και αναγνωρίζουν ότι απαιτείται επείγουσα δράση.

Επιπλέον, έγιναν συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο Υπουργών (Συμβούλιο «Μεταφορές, Τηλεπικοινωνίες και Ενέργεια»). Στο Συμβούλιο, οι περισσότερες αντιπροσωπείες συντάχθηκαν με την ανάλυση του προβλήματος και την ανάγκη λήψης μέτρων για την μετάβαση προς γνήσια ενιαία αγορά, με στόχο την διασφάλιση ή την βελτίωση του ανταγωνισμού και των καταναλωτικών επιλογών, την αντιμετώπιση της δικτυακής ουδετερότητας και της περιαγωγής και την αποφυγή της κανονιστικής διαμεσολάβησης με ταυτόχρονη διασφάλιση μεγαλύτερης κανονιστικής συνέπειας, που να καλύπτει επίσης και την διαχείριση του ραδιοφάσματος, αποφεύγοντας ταυτόχρονα την υπερβολική συγκέντρωση αρμοδιοτήτων σε κεντρικό επίπεδο. Από τις συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προέκυψε ισχυρή στήριξη για τον άξονα των προτάσεων της Επιτροπής και υπογραμμίστηκε ιδιαίτερα ο επείγων χαρακτήρας της εξάλειψης της περιαγωγής ως μέρος μιας ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών καθώς θέσπισης υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και σαφών κανόνων για την δικτυακή ουδετερότητα.

2.2. Εμπειρογνωμοσύνη

Το 2012 εκπονήθηκε μια εκτενής μελέτη με τίτλο «Βήματα προς την κατεύθυνση μιας γνήσιας εσωτερικής αγοράς ηλ-επικοινωνιών», η οποία είναι επίσης γνωστή ως το «κόστος της μη Ευρώπης στις αγορές τηλεπικοινωνιών»¹⁰. Η μελέτη αξιολόγησε την κατάσταση της ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών της ΕΕ και εκτίμησε το οικονομικό δυναμικό μιας ενιαίας αγοράς.

Η Επιτροπή χρησιμοποίησε επίσης πολλές άλλες πηγές στοιχείων, όπως τον ετήσιο πίνακα αποτελεσμάτων του ψηφιακού θεματολογίου και οικονομικές μελέτες που εκπονήθηκαν από

⁹ Συγκεκριμένα, οργανώθηκε δημόσια ενημερωτική συνάντηση στις Βρυξέλλες στις 17 Ιουνίου 2013. Μια επιπλέον εκδήλωση οργανώθηκε στο πλαίσιο της ετήσιας συνόδου του ψηφιακού θεματολογίου στις 19 Ιουνίου στο Δουβλίνο.

¹⁰ *Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020* (Βήματα προς την κατεύθυνση μιας γνήσιας εσωτερικής αγοράς ηλ-επικοινωνιών προς το 2020), Ecorys, TU Delft και TNO, 2012.

τη ΓΔ Οικονομικών και χρηματοδοτικών υποθέσεων (ECFIN), π.χ. σχετικά με τον κατακερματισμό της αγοράς των τηλεπικοινωνιών στην Ευρώπη¹¹. Ο μηχανισμός διαβούλευσης της ΕΕ βάσει του κανονιστικού πλαισίου τόνισε επίσης τις αντιφατικές πρακτικές που χρησιμοποιούν οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές (EPA) κατά τη ρύθμιση των σχετικών αγορών. Επιπλέον, στο πλαίσιο του προγράμματος πολιτικής για το ραδιοφάσμα, η Επιτροπή διαπίστωσε σημαντική έλλειψη συνοχής μεταξύ των κρατών μελών, όσον αφορά την αδειοδότηση και το άνοιγμα των ζωνών του ραδιοφάσματος για τεχνολογικά ουδέτερη χρήση, ιδίως ως προς τους όρους και το χρονοδιάγραμμα που τα συνοδεύουν.

2.3. Εκτίμηση των επιπτώσεων του προτεινόμενου κανονισμού

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν εκτίμηση επιπτώσεων των εναλλακτικών επιλογών πολιτικής, σύμφωνα με την πολιτική της Επιτροπής για τη «βελτίωση της νομοθεσίας».

Οι κύριες πηγές του κανονιστικού κατακερματισμού συνδέονται με τις κύριες τομεακές απαιτήσεις για την παροχή ηλεκτρονικών επικοινωνιών και υπόκεινται στο ενωσιακό δίκαιο (αδειοδότηση, πρόσβαση σε σταθερές και κινητές εισροές, συμμόρφωση με κανόνες προστασίας των τελικών χρηστών). Αν και όλα αυτά τα στοιχεία έχουν διακριτά χαρακτηριστικά, και οι λύσεις στο πρόβλημα του κατακερματισμού θα είναι αναγκαστικά πολύ διαφορετικές, έχουν όλα ζωτική σημασία εάν θέλουμε να υπερνικήσουμε τα κύρια εμπόδια για την ενοποιημένη παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην Ένωση. Ιδιαίτερα, η αξιολόγηση των λύσεων αναλύθηκε με αναφορά α) στους φραγμούς λόγω των εθνικών καθεστώτων αδειοδότησης που συνδέονται με την ασυνέπεια των κανονιστικών προσεγγίσεων που εφαρμόζουν οι EPA· β) την έλλειψη συντονισμού στην εκχώρηση ραδιοφάσματος και τους όρους, καθώς και την κανονιστική αβεβαιότητα όσον αφορά την διαθεσιμότητα συχνοτήτων· γ) την έλλειψη προϊόντων χονδρικής που θα επιτρέπουν την παροχή υπηρεσιών με την χρήση του δικτύου άλλου φορέα εκμετάλλευσης με συνεπή επίπεδα διαλειτουργικότητας, στο πλαίσιο διορθωτικών μέτρων της αγοράς ή αμοιβαίων διαπραγματεύσεων· δ) τον κατακερματισμό των κανόνων προστασίας των καταναλωτών με αποτέλεσμα άνισα επίπεδα προστασίας των καταναλωτών και διάφορους εμπορικούς όρους, συμπεριλαμβανομένου υψηλού κόστους για περιαγωγή και διεθνείς κλήσεις καθώς και παρεμπόδιση ή στραγγαλισμό υπηρεσιών.

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι εν λόγω πηγές κατακερματισμού επελέγησαν για περαιτέρω ανάλυση τρεις επιλογές πολιτικής. Η πρώτη επιλογή αντιστοιχεί στην κατάσταση, σύμφωνα με την οποία το κανονιστικό πλαίσιο για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες παραμένει ως έχει. Η δεύτερη επιλογή εξέταζε τη θέσπιση ενιαίας νομοθετικής πράξης (κανονισμού), για την προσαρμογή του κανονιστικού πλαισίου μόνον όπου απαιτείται για την ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών της ΕΕ, η οποία θα βασίζεται σε ενισχυμένο συντονισμό της ΕΕ. Η τρίτη επιλογή περιελάμβανε κατ' ουσία τη δεύτερη επιλογή, αλλά αντικαθιστούσε τη σημερινή δομή διακυβέρνησης με ενιαία ρυθμιστική αρχή της ΕΕ, προκειμένου να επιτευχθεί πλήρης κανονιστικός συντονισμός.

Κάθε επιλογή πολιτικής αξιολογήθηκε με βάση την αποτελεσματικότητά της ως προς την επίτευξη των στόχων πολιτικής, με έμφαση στο κόστος και τα οφέλη για τη ζήτηση και για την προσφορά, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στη διάρθρωση του κλάδου των ηλεκτρονικών επικοινωνιών της ΕΕ, στην οικονομία, στην απασχόληση, στο πρόσθετο όφελος του καταναλωτή και στο περιβάλλον.

¹¹ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, *European Economy Occasional Papers 129: Λειτουργία της αγοράς στις βιομηχανίες δικτύου - Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες, Ενέργεια και Μεταφορές (Market Functioning in Network Industries - Electronic Communications, Energy and Transport)*, 2013.

Η έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η δεύτερη επιλογή είναι η βέλτιστη δυνατή. Καταρχάς, η ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση στοχεύει στη μείωση του διοικητικού φόρτου για τους ευρωπαϊκούς φορείς εκμετάλλευσης και θα εξασφαλίσει συνέπεια όσον αφορά την κανονιστική τους αντιμετώπιση.

Ο συντονισμός της χρήσης του ραδιοφάσματος στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς θα εξασφαλίσει την συγχρονισμένη διαθεσιμότητα εισροών ραδιοφάσματος και την εφαρμογή συνεπών όρων όσον αφορά τη χρήση του ανά την Ευρώπη, εξασφαλίζοντας έτσι την αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος. Ταυτόχρονα, θα υποστηριχτεί η δημιουργία ενός προβλέψιμου επενδυτικού περιβάλλοντος για δίκτυα υψηλής ταχύτητας, συμπεριλαμβανομένης της ευρείας εδαφικής τους κάλυψης, κάτι που είναι επίσης προς το μακροπρόθεσμο συμφέρον των τελικών χρηστών.

Η διαθεσιμότητα τυποποιημένων προϊόντων πρόσβασης χονδρικής σε επίπεδο ΕΕ ως δυνητικό μέσο αντιμετώπισης της σημαντικής ισχύος στην αγορά θα επιτρέψει την παροχή από τους φορείς εκμετάλλευσης σταθερής των οικείων υπηρεσιών συνδετικότητας ανά την Ένωση, με υψηλή ποιότητα υπηρεσιών. Η εν λόγω διαθεσιμότητα αναμένεται να έχει θετική επίπτωση στις επενδύσεις, ιδίως κατά μήκος των συνόρων των κρατών μελών, διευκολύνοντας τις εταιρείες να εισέλθουν σε νέες αγορές για να καλύψουν την ζήτηση των πελατών και επιτρέποντας τις να το πετύχουν με προϊόντα πρόσβασης υψηλής τυποποιημένης ποιότητας, ενισχύοντας έτσι τον ανταγωνισμό και απαιτώντας από τους φορείς εκμετάλλευσης να βελτιώσουν την προσφορά τους επενδύοντας σε υποδομές και υπηρεσίες.

Οι κοινοί κανόνες για την ποιότητα των υπηρεσιών θα εξασφαλίσουν την ελευθερία των χρηστών να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες και εφαρμογές της επιλογής τους και βάσει σαφών συμβατικών όρων σε ολόκληρη την Ένωση, χωρίς η πρόσβασή τους στο διαδίκτυο να παρεμποδίζεται ούτε να στραγγαλίζεται. Ταυτόχρονα, θα εξασφαλίζεται η δυνατότητα αγοράς εξειδικευμένων υπηρεσιών για την παροχή συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών με ενισχυμένη ποιότητα υπηρεσιών. Με ενισχυμένη τη διαφάνεια και τα συμβατικά δικαιώματα θα εξασφαλιστεί το συμφέρον των καταναλωτών όσον αφορά την υψηλή ποιότητα και τις αξιόπιστες υπηρεσίες και θα ενισχυθεί η ανταγωνιστική δυναμική της αγοράς.

Τέλος, τα μέτρα για τις αδικαιολόγητες διαφορές τιμών μεταξύ εγχώριων και ενδοενωσιακών κλήσεων και για την διευκόλυνση της παροχής προσφορών περιαγωγής «τύπου εσωτερικού» (Like At Home) μέσω συμφωνιών περιαγωγής στοχεύουν στην κατάργηση του αδικαιολόγητου επιπλέον κόστους για την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Συμπερασματικά, η επιλογή αυτή θα ενισχύσει τη νομική προβλεψιμότητα και τη διαφάνεια κατά τον πλέον αποτελεσματικό και έγκαιρο τρόπο. Συγκεκριμένα, η ενίσχυση της «του ανοικτού χαρακτήρα» της αγοράς, οι περισσότεροι κοινοί όροι λειτουργίας (πρόσβαση εισροών, κανόνες ειδικά για καταναλωτές) καθώς και η μετακύλιση των πλεονεκτημάτων κλίμακας λόγω της ελαστικότητας των τιμών καταναλωτή ή της ανταγωνιστικής πίεσης αναμένεται να έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερη σύγκλιση. Η μεγαλύτερη ανταγωνιστική πίεση, που παρακινεί σε διαφοροποίηση, σε συνδυασμό με τα πλεονεκτήματα της μεγαλύτερης κλίμακας, της ενισχυμένης κανονιστικής προβλεψιμότητας και του βελτιωμένου περιβάλλοντος μαζικής διανομής καινοτόμων υπηρεσιών αναμένεται ότι συνδυαστικά θα βελτιώσουν εν καιρώ το επενδυτικό περιβάλλον. Παρόλο που οι παρούσες προτάσεις αναμένεται να έχουν θετικό αντίκτυπο στην δημιουργία θέσεων απασχόλησης είναι δύσκολο να εκτιμηθούν σε αυτό τα στάδια οι ακριβείς κοινωνικές επιπτώσεις και ο αντίκτυπος στην απασχόληση. Η Επιτροπή θα προσέξει ιδιαίτερα την εν λόγω πτυχή κατά την διάρκεια της παρακολούθησης και αξιολόγησης της νομοθεσίας.

Σε σύγκριση με την προτιμώμενη επιλογή, θα απαιτηθούν 3 έως 5 επιπλέον έτη για την επίτευξη του επιθυμητού αποτελέσματος στο πλαίσιο των επιλογών 1 (εφαρμογή του υφιστάμενου πλαισίου) και 3 (πλήρης αλλαγή της κανονιστικής διακυβέρνησης για πανενωσιακές υπηρεσίες) με δυνατότητα πρόσθετου ΑΕΠ έως και 3,7% για την περίοδο 2015-2020.

Χρειάζεται επίσης τον λιγότερο δυνατό χρόνο για να παραγάγει τα αποτελέσματά της και να επιτύχει όλους τους επιμέρους στόχους, επιτυγχάνοντας επομένως τα υψηλότερα δυνατά οικονομικά και κοινωνικά οφέλη σε σύγκριση με όλες τις υπό εξέταση επιλογές.

Η επιτροπή εκτίμησης επιπτώσεων εξέδωσε γνωμοδότηση σχετικά με το σχέδιο εκτίμησης επιπτώσεων στις 6 Σεπτεμβρίου 2013.

Η έκθεση και η συνοπτική παρουσίασή της δημοσιεύονται μαζί με την πρόταση.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

3.1. Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι σχετίζεται με την εσωτερική αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τη λειτουργία της.

3.2. Επικουρικότητα

Το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο δεν ήταν σε θέση να επιτύχει πλήρως τον στόχο του για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ενώ οι διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων είναι συμβατές με το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ, ωστόσο δημιουργούν εμπόδια στη λειτουργία και την απόκτηση υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο, περιορίζοντας έτσι την ελευθερία παροχής ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως αυτή κατοχυρώνεται από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό έχει άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν ούτε την αρμοδιότητα ούτε το κίνητρο να αλλάξουν το ισχύον κανονιστικό τοπίο.

Για την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών του προβλήματος χρειάζεται λήψη μέτρων σε επίπεδο ΕΕ. Πρώτον, ο σημερινός κατακερματισμός που οφείλεται στην εθνική διάσταση των συστημάτων γενικής αδειοδότησης αντιμετωπίζεται με την καθιέρωση ενιαίας ενωσιακής αδειοδότησης. Ένας ενιαίος μηχανισμός ενωσιακής αδειοδότησης, σε συνδυασμό με τον έλεγχο εκ μέρους της χώρας καταγωγής σχετικά με την απόσυρση και/ή την αναστολή της εν λόγω αδειοδότησης, θα διευκολύνει την καταγραφή των φορέων της ΕΕ και τον συντονισμό των πλέον σοβαρών εκτελεστικών μέτρων που εφαρμόζονται σε αυτούς. Η πρόταση διασφαλίζει μεγαλύτερη κανονιστική συνέπεια και προβλεψιμότητα για τις επιχειρήσεις αυτές, εξουσιοδοτώντας την Επιτροπή να απαιτεί από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να αποσύρουν προτεινόμενα διορθωτικά μέτρα που δεν συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο. Η πρόταση θα διασφαλίσει πολύ μεγαλύτερη σύγκλιση στις ρυθμιζόμενες συνθήκες πρόσβασης σε σταθερές και ασύρματες εισροές που διευκολύνουν την παροχή πανευρωπαϊκών υπηρεσιών. Η πλήρης εναρμόνιση των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών διασφαλίζει ότι οι πολίτες και οι πάροχοι σε όλη την ΕΕ έχουν παρόμοια δικαιώματα και υποχρεώσεις, ιδίως τη δυνατότητα να εμπορεύονται και να αποκτούν διασυνοριακές υπηρεσίες υπό τους ίδιους όρους.

Τηρείται η αρχή της επικουρικότητας, καθώς η παρέμβαση της ΕΕ θα περιορίζεται στον βαθμό που είναι αναγκαία για την εξάλειψη συγκεκριμένων φραγμών της εσωτερικής αγοράς.

Καταρχάς, η ενιαία ενωσιακή άδεια διατίθεται σε φορείς εκμετάλλευσης που προτίθενται να δραστηριοποιηθούν σε πανενωσιακή κλίμακα ενώ οι κανονιστικές υποχρεώσεις που συνδέονται εγγενώς με τον τόπο όπου βρίσκεται το δίκτυο ή παρέχεται η υπηρεσία απομένουν να αποφασιστούν από την εθνική ρυθμιστική αρχή του εν λόγω κράτους μέλους. Τα εισοδήματα από τις εκχωρήσεις ραδιοφάσματος θα παραμείνουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ενώ οι λεπτομερέστερες κανονιστικές αρχές για την χρήση του ραδιοφάσματος που συμπληρώνουν τους στόχους υψηλού επιπέδου οι οποίοι έχουν θεσπιστεί στο ενωσιακό κανονιστικό πλαίσιο εξακολουθούν να εξασφαλίζουν ευρύ περιθώριο διακριτικής αντιμετώπισης των λεπτομερειών από τα κράτη μέλη. Παρομοίως, όσον αφορά την διαδικασία κοινοποίησης στην Επιτροπή σχετικά με το ραδιοφάσμα, αυτή στηρίζεται σε έλεγχο νομικής συμβατότητας αντί για υποκατάσταση της διακριτικής ευχέρειας των κρατών μελών από εκείνη της Επιτροπής, και υπόκειται σε περαιτέρω διασφαλίσεις όπως η διαδικασία εξέτασης στο πλαίσιο της επιτροπολογίας. Η επέκταση του οφέλους που προκύπτει από τη γενική αδειοδότηση για χρήση σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής έκτασης περιορίζεται σε διακριτικές, χαμηλής ισχύος εγκαταστάσεις που καθορίζονται αυστηρά από τα εκτελεστικά μέτρα. Τέλος, η επιβολή ευρωπαϊκών προϊόντων εικονικής πρόσβασης παραμένει στην δικαιοδοσία της εθνικής ρυθμιστικής αρχής του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το δίκτυο, μετά από ανάλυση της αγοράς βάσει του υφιστάμενου πλαισίου· ταυτόχρονα, η εναρμόνιση των προϊόντων εικονικής πρόσβασης χρησιμοποιεί τον ίδιο μηχανισμό με εκείνον των προϊόντων φυσικής πρόσβασης χονδρικής που ήδη προβλέπεται βάσει του υφιστάμενου πλαισίου.

3.3. Αναλογικότητα

Η δράση της ΕΕ περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων που έχουν καθοριστεί. Τα μέτρα θα εστιαστούν στην αντιμετώπιση σαφών σημείων συμφόρησης της ενιαίας αγοράς, με τις ελάχιστες απαιτούμενες τροποποιήσεις του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου προκειμένου να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη σε επίπεδο ΕΕ νέων διασυνοριακών αγορών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Με τον τρόπο αυτό θα γίνει δυνατή η επίτευξη του διττού στόχου της ενιαίας αγοράς, ήτοι της ελεύθερης παροχής και της ελεύθερης κατανάλωσης υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ταυτόχρονα, αφήνοντας σε μεγάλο βαθμό ανέπαφο το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές επιτηρούν τις αγορές, αποφεύγεται η παρεμπόδιση της λειτουργίας εκείνων των φορέων εκμετάλλευσης που θα επιλέξουν την διατήρηση εθνικής (ή υπο-εθνικής) δραστηριότητας.

Επιπλέον, οι νέες διασυνοριακές αγορές πρέπει να αναπτυχθούν βάσει της αρχής για τη «βελτίωση της νομοθεσίας» δηλ. με σταδιακή μείωση της κανονιστικής πίεσης εάν οι αγορές αποδειχτεί ότι είναι ανταγωνιστικές σε πιο ενοποιημένο ευρωπαϊκό πλαίσιο αλλά σύμφωνα με τις εποπτικές αρμοδιότητες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και υποκείμενες σε εκ των υστέρων έλεγχο για θέματα ανταγωνισμού. Αυτό θα αποδειχτεί επωφελές δεδομένου ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα είναι επίσης οι πλέον κατάλληλες να λάβουν υπόψη τους τις εθνικές ιδιαιτερότητες όταν (i) ρυθμίζουν την πρόσβαση σε φυσικές υποδομές που από τη φύση τους παραμένουν γεωγραφικά περιορισμένες σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο· και όταν (ii) αντιμετωπίζουν ζητήματα που αφορούν τους καταναλωτές σε εθνικό πλαίσιο (ιδίως στη γλώσσα τους).

Κατά συνέπεια, τα προτεινόμενα μέτρα, δεν προϋποθέτουν αλλαγές στη διακυβέρνηση ή μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως μέσω μιας ευρωπαϊκής ρυθμιστικής αρχής ή μιας πανευρωπαϊκής αδειοδότησης ραδιοφάσματος.

Οι λύσεις θα δώσουν τη δυνατότητα στα οικεία ενδιαφερόμενα μέρη να αξιοποιήσουν τις συνέργειες μιας μεγάλης ενιαίας αγοράς και να μειώσουν τις ανεπάρκειες στις

επιχειρηματικές δραστηριότητες και επενδύσεις τους με τον πιο έγκαιρο χρονικά και αποτελεσματικότερο τρόπο. Ταυτόχρονα, με την πρόταση εξασφαλίζεται ότι οι φορείς εκμετάλλευσης που επιλέγουν την παροχή υπηρεσιών σε ένα μόνο κράτος μέλος θα απολαμβάνουν αδιάλειπτη εφαρμογή των υφιστάμενων κανόνων, επωφελούμενοι επίσης από βελτιωμένους και σαφέστερους κανόνες σχετικά με τα δικαιώματα των τελικών χρηστών, και από πιο προβλέψιμο περιβάλλον πρόσβασης στις εισροές ραδιοφάσματος και σε υψηλής ποιότητας προϊόντα πρόσβασης σταθερών δικτύων.

3.4. Θεμελιώδη δικαιώματα

Αναλύθηκε ο αντίκτυπος της πρότασης σε θεμελιώδη δικαιώματα, όπως η ελευθερία της έκφρασης και της ενημέρωσης, η ελευθερία του επιχειρείν, η μη διακριτική μεταχείριση, η προστασία των καταναλωτών και η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ειδικότερα, ο κανονισμός διασφαλίζει την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο· θέτει υψηλά πρότυπα για την πλήρη εναρμόνιση των δικαιωμάτων του τελικού χρήστη, αυξάνει την ελευθερία των επιχειρήσεων σε ευρωπαϊκή κλίμακα και θα πρέπει σταδιακά να οδηγήσει σε μείωση της τομεακής ρύθμισης.

3.5. Επιλογή μέσου

Η Επιτροπή προτείνει την έκδοση κανονισμού, καθώς το μέσο αυτό εγγυάται την εξάλειψη των φραγμών της ενιαίας αγοράς, συμπληρώνοντας το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες. Το εν λόγω μέσο περιλαμβάνει ειδικά, άμεσα εφαρμόσιμα δικαιώματα και υποχρεώσεις για τους παρόχους και τους τελικούς χρήστες, καθώς και μηχανισμούς συντονισμού όσον αφορά συγκεκριμένες εισροές σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με στόχο να καταστεί δυνατή η διασυννοριακή παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ο κανονισμός είναι σημαντικός, για παράδειγμα, σε ένα πεδίο όπως το ανοικτό διαδίκτυο και η διαχείριση της κυκλοφορίας, όπου απαιτείται πραγματικά κοινή προσέγγιση ώστε να αποφευχθεί εξαρχής η υφιστάμενη τάση προς αποκλίνουσες εθνικές λύσεις και να διευκολυνθεί τόσο η ενοποιημένη διαχείριση του δικτύου όσο και η ανάπτυξη διαδικτυακού περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών που θα μπορούν να διατεθούν με κοινό τρόπο ανά την Ένωση.

3.6. Δομή της πρότασης και βασικά δικαιώματα και υποχρεώσεις

Γενικές διατάξεις (κεφάλαιο I, άρθρα 1 και 2)

Το κεφάλαιο 1 περιλαμβάνει τις γενικές διατάξεις, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών ορισμών. Καθιερώνει κανονιστικές αρχές σύμφωνα με τις οποίες οι εμπλεκόμενοι ρυθμιστικοί φορείς αποφασίζουν κατά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του υφιστάμενου πλαισίου.

Ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση (κεφάλαιο II, άρθρα 3 έως 7)

Οι φορείς που επιθυμούν να παρέχουν υπηρεσίες σε διάφορα κράτη μέλη πρέπει επί του παρόντος να αδειοδοτούνται σε κάθε ένα από αυτά. Ο κανονισμός εισάγει ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση, η οποία βασίζεται σε ενιαίο σύστημα κοινοποίησης στο κράτος μέλος της έδρας του ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών (τη χώρα της έδρας) και καθορίζει τους όρους που ισχύουν για αυτό. Η απόσυρση και/ή η αναστολή της ενιαίας ενωσιακής άδειας υπόκεινται στον έλεγχο της χώρας της έδρας. Οι κάτοχοι ενιαίας ενωσιακής άδειας δικαιούνται ίση κανονιστική μεταχείριση σε παρόμοιες καταστάσεις εντός και μεταξύ των κρατών μελών, ενώ οι νεοεισερχόμενοι, και οι μικρότεροι διασυννοριακοί φορείς εκμετάλλευσης απαλλάσσονται από διοικητικές επιβαρύνσεις και εισφορές στη χρηματοδότηση της καθολικής υπηρεσίας στα κράτη μέλη, εκτός από τη χώρα της έδρας (χώρες υποδοχής). Οι κάτοχοι ενιαίας ενωσιακής άδειας θα παρέχουν επιπλέον υπηρεσίες σε ολόκληρη την Ένωση βάσει πιο συνεπούς εφαρμογής των κανονιστικών υποχρεώσεων.

Με τον τρόπο αυτό, η ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση μειώνει περιττά διοικητικά εμπόδια και εγγυάται στους Ευρωπαίους παρόχους πιο συνεπή δικαιώματα και υποχρεώσεις για να λειτουργούν σε ολόκληρη την ΕΕ και να επιτυγχάνουν οικονομίες κλίμακας.

Ευρωπαϊκές εισροές (κεφάλαιο III)

Ενότητα 1 (άρθρα 8 έως 16)

Επί του παρόντος, οι πάροχοι κινητής τηλεφωνίας στην Ευρώπη δεν διαθέτουν την αναγκαία δυνατότητα πρόβλεψης όσον αφορά τη διαθεσιμότητα του ραδιοφάσματος σε ολόκληρη την ΕΕ και βρίσκονται αντιμέτωποι με διαφορετικές συνθήκες εκχώρησης. Επομένως, είναι δυσκολότερο να κάνουν μακροπρόθεσμα σχέδια, διασυνοριακές επενδύσεις και τελικά να επιτυγχάνουν οικονομίες κλίμακας. Μια τέτοια ανομοιογενής κατάσταση συνεπάγεται ότι οι κατασκευαστές συσκευών σχεδιάζουν τα προϊόντα τους για άλλες αγορές με μεγαλύτερες προοπτικές κλίμακας και ανάπτυξης. Προκειμένου να τεθεί τέλος σε αυτήν τη μη βιώσιμη κατάσταση, πρέπει να διασφαλιστεί η εναρμόνιση των εισροών του ραδιοφάσματος μέσα από:

- τον καθορισμό κοινών κανονιστικών αρχών εφαρμόσιμων στα κράτη μέλη κατά τον ορισμό των όρων χρήσης του ραδιοφάσματος κατά εναρμονισμένο τρόπο για τις ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες.
- την εξουσιοδότηση της Επιτροπής να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις προκειμένου να εναρμονίζει τη διαθεσιμότητα, το χρονοδιάγραμμα των εκχωρήσεων και τη διάρκεια των δικαιωμάτων χρήσης του ραδιοφάσματος,
- έναν μηχανισμό διαβούλευσης ο οποίος θα παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να επανεξετάζει τα σχέδια εθνικών μέτρων που αφορούν την εκχώρηση και τη χρήση του ραδιοφάσματος.
- την απλούστευση των συνθηκών για την ανάπτυξη και την παροχή ασύρματης ευρυζωνικής πρόσβασης χαμηλής ισχύος («Wi-Fi», μικρές κυψέλες) για την ενίσχυση του ανταγωνισμού και τη μείωση της συμφόρησης του δικτύου.

Ενότητα 2 (άρθρα 17 έως 20)

Η εναρμονισμένη, υψηλής ποιότητας εικονική πρόσβαση σε σταθερά δίκτυα θα διευκολύνει την είσοδο στην αγορά και την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών, τόσο για τους τελικούς χρήστες όσο και για τις επιχειρήσεις, και θα συμβάλει στην προώθηση του ανταγωνισμού και των επενδύσεων. Σήμερα, τα προϊόντα εικονικής πρόσβασης σε σταθερά δίκτυα ορίζονται με διάφορους τρόπους σε ολόκληρη την ΕΕ. Η εικονική πρόσβαση σε σταθερά δίκτυα για την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών εναρμονίζεται μέσα από:

- τον καθορισμό κοινών χαρακτηριστικών για τα προϊόντα εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης που είναι εναρμονισμένα σε επίπεδο ΕΕ (εικονική αποδεσμοποίηση, δυφιόρευμα IP και τερματικά τμήματα μισθωμένων γραμμών), όταν ανατίθενται σε φορείς εκμετάλλευσης με σημαντική ισχύ στην αγορά.
- Συνεπώς, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές απαιτείται να συνεκτιμούν την εισαγωγή τέτοιων προϊόντων εναρμονισμένης πρόσβασης όταν επιβάλουν κανονιστικά μέτρα αποκατάστασης, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τον ανταγωνισμό και τις επενδύσεις για υφιστάμενες υποδομές και τις γενικότερες απαιτήσεις της αναλογικότητας. Η πρόταση αντανακλά επίσης την πρακτική λήψης αποφάσεων σε μια διάταξη όπου η εξέταση των υποχρεώσεων ελέγχου τιμών για χονδρική πρόσβαση σε δίκτυα NGA συνδέεται με ανταγωνιστικούς περιορισμούς από εναλλακτικές υποδομές, αποτελεσματικές εγγυήσεις για πρόσβαση χωρίς διακρίσεις και με το επίπεδο του

ανταγωνισμού σε επίπεδο λιανικής όσον αφορά την τιμή, την επιλογή και την ποιότητα.

- το δικαίωμα για τους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών να προσφέρουν και να έχουν πρόσβαση - υπό εύλογους όρους - σε εναρμονισμένα προϊόντα συνδετικότητας με εξασφαλισμένη ποιότητα υπηρεσιών, ώστε να καθίσταται δυνατή η ανάπτυξη νέων μορφών διαδικτυακών υπηρεσιών.

Δικαιώματα των τελικών χρηστών (κεφάλαιο IV, άρθρα 21 έως 29)

Στην Ευρώπη, τόσο οι πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών όσο και οι τελικοί χρήστες έρχονται αντιμέτωποι με αντιφατικούς κανόνες όσον αφορά τα δικαιώματα των τελικών χρηστών, γεγονός που οδηγεί σε άνισα επίπεδα προστασίας, καθώς και σε ποικιλία διαφορετικών κανόνων προς συμμόρφωση σε διαφορετικά κράτη μέλη. Ο κατακερματισμός αυτός είναι δαπανηρός για τις επιχειρήσεις, δεν ικανοποιεί τους τελικούς χρήστες και τελικά εμποδίζει την παροχή υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο, ενώ επηρεάζει αρνητικά την προθυμία των τελικών χρηστών να τις χρησιμοποιήσουν. Προκειμένου να διασφαλιστεί κατάλληλο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών σε ολόκληρη την ΕΕ, εναρμονίζονται κανόνες που καθορίζουν τα δικαιώματα των χρηστών, όπως οι εξής:

- μη διάκριση μεταξύ ορισμένων εθνικών και διεθνών υπηρεσιών (εκτός εάν οι διαφορές δικαιολογούνται αντικειμενικά),
- υποχρεωτική προσυμβατική και συμβατική πληροφόρηση,
- αυξημένη διαφάνεια και διευκολύνσεις προκειμένου να αποφεύγονται οι «φουσκωμένοι λογαριασμοί»,
- το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης έπειτα από έξι μήνες χωρίς κόστος (εκτός της υπολειμματικής αξίας για τυχόν επιδοτούμενο εξοπλισμό ή άλλες προσφορές),
- η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών να παρέχουν απρόσκοπτη σύνδεση στο σύνολο του περιεχομένου, των εφαρμογών ή των υπηρεσιών που είναι προσβάσιμες στους τελικούς χρήστες –γνωστή επίσης ως δικτυακή ουδετερότητα– ρυθμίζοντας παράλληλα τη χρήση των μέτρων διαχείρισης της κυκλοφορίας όσον αφορά τη γενική πρόσβαση στο διαδίκτυο. Ταυτόχρονα διασαφηνίζεται το νομικό πλαίσιο για εξειδικευμένες υπηρεσίες με βελτιωμένη ποιότητα.

Διευκόλυνση της αλλαγής παρόχου (κεφάλαιο V, άρθρο 30)

Βελτιωμένοι κανόνες αλλαγής παρόχου προωθούν την είσοδο στην αγορά και τον ανταγωνισμό μεταξύ των παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και δίνουν τη δυνατότητα στους τελικούς χρήστες να επιλέγουν πιο εύκολα τον πάροχο που ανταποκρίνεται καλύτερα στις συγκεκριμένες ανάγκες τους. Προβλέπονται εναρμονισμένες αρχές που ισχύουν για τις διαδικασίες αλλαγής παρόχου, όπως η κοστοστρέφεια, η ανάληψη της διαδικασίας αλλαγής από τον πάροχο προς τον οποίο γίνεται η μεταφορά, η αυτόματη λύση της σύμβασης με τον πάροχο από τον οποίο πραγματοποιείται η μεταφορά.

Οργανωτικές και τελικές διατάξεις (κεφάλαιο VI, άρθρα 31 έως 40)

Το κεφάλαιο αυτό περιέχει πρώτες γενικές διατάξεις σχετικά με τις εξουσίες επιβολής κυρώσεων από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, καθώς και τους κανόνες σχετικά με την αρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση ή εκτελεστικές πράξεις.

Καθορίζονται επίσης οι τροποποιήσεις των οδηγιών-πλαισίων, καθώς επίσης του κανονισμού για την περιαγωγή και του κανονισμού BEREC. Ειδικότερα, όσον αφορά την εκ των προτέρων ρύθμιση της αγοράς και δεδομένου ότι κάθε εθνική ρυθμιστική αρχή εξακολουθεί να είναι υπεύθυνη για τις αντίστοιχες (εθνικές) αγορές της, οι τροποποιήσεις έχουν ως στόχο

να προωθήσουν μεγαλύτερη συνοχή και σταθερότητα σε ολόκληρη την ΕΕ όσον αφορά την, εκ μέρους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, αξιολόγηση των αγορών και την επιβολή κανονιστικών υποχρεώσεων στους κατόχους ενιαίας ενωσιακής άδειας, προκειμένου να περιοριστούν οι περιπτώσεις στις οποίες αντιμετωπίζουν διαφορετικές υποχρεώσεις για την ίδια αστοχία της αγοράς σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο είναι παρόντες. Για τον σκοπό αυτό, οι διατάξεις προβλέπουν την εξουσιοδότηση της Επιτροπής να απαιτεί την απόσυρση διορθωτικών μέτρων που έχουν επιβληθεί σε επιχειρήσεις με ενιαία ενωσιακή άδεια, καθώς και ασφάλεια δικαίου όσον αφορά τα κριτήρια εντοπισμού των αγορών που υπόκεινται σε εκ των προτέρων διορθωτικά μέτρα, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις ανταγωνιστικές πιέσεις που απορρέουν από ισοδύναμες υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται επιπροσθέτως από προμηθευτές («over-the-top» ή OTT).

Παρόλο που ο κανονισμός περιαγωγής ΙΙΙ με τα δομικά του μέτρα θα επιβάλλει περισσότερο ανταγωνισμό στην αγορά, δεν αναμένεται ότι αφεαυτού θα δημιουργήσει μια κατάσταση στην οποία οι πελάτες θα μπορούν άφοβα να συνεχίσουν την συμπεριφορά τους ως καταναλωτές στο κράτος μέλος προέλευσης και όταν ταξιδεύουν στο εξωτερικό, έτσι ώστε να καταργηθούν πλήρως τα τέλη περιαγωγής στην Ευρώπη. Συνεπώς, το άρθρο 37, έχοντας ως θεμέλιο τον κανονισμό για την περιαγωγή, παρέχει περαιτέρω κίνητρα στους φορείς εκμετάλλευσης για την παροχή υπηρεσιών περιαγωγής στο επίπεδο των τιμών της εγχώριας αγοράς. Με την πρόταση εισάγεται εθελοντικός μηχανισμός για φορείς εκμετάλλευσης κινητών επικοινωνιών, προκειμένου να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις περιαγωγής οι οποίες θα τους επιτρέπουν να εσωτερικεύουν το κόστος περιαγωγής σε επίπεδο χονδρικής και να εισάγουν σταδιακά υπηρεσίες περιαγωγής στο επίπεδο των τιμών της εγχώριας αγοράς έως τον Ιούλιο 2016, ενώ περιορίζει τον κίνδυνο των διαμεσολαβήσεων όσον αφορά τις τιμές. Οι εν λόγω συμφωνίες περιαγωγής δεν αποτελούν καινοτομία στην αγορά. Συμφωνίες περιαγωγής υφίστανται ήδη και επιτρέπουν στα συμβαλλόμενα μέρη (υπό την προϋπόθεση συμμόρφωσης με το δίκαιο του ανταγωνισμού) να πετύχουν οικονομίες κλίμακας στην παροχή υπηρεσιών περιαγωγής μεταξύ τους. Η πρόταση ωστόσο, επιβάλλει την κοινοποίησή τους προς βελτίωση της διαφάνειας τους. Το προτεινόμενο εθελοντικό καθεστώς έχει σχεδιαστεί έτσι ώστε να μετακυλήσει τις εν λόγω νόμιμες οικονομίες κλίμακας στους καταναλωτές μέσω της παροχής υπηρεσιών περιαγωγής στα επίπεδα τιμών της εγχώριας αγοράς, υπό όρους που εξασφαλίζουν ότι η περιαγωγή καλύπτει ολόκληρη την Ένωση και ότι οι καταναλωτές ανά την Ένωση επωφελούνται δεόντως από τις εν λόγω προσφορές. Ταυτόχρονα, η πρόταση εξασφαλίζει την αναγκαία ισορροπία που θα επιτρέψει στους φορείς εκμετάλλευσης να προσαρμόσουν τις προσφορές λιανικής και να εξασφαλίσουν σταδιακά ότι όλοι οι πελάτες τους θα επωφελούνται από αυτές. Χωρίς διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες περιαγωγής δεν θεωρείται ρεαλιστικό να αναμένεται ότι κάποιος φορέας εκμετάλλευσης θα είναι ικανός αφεαυτού να παρέχει περιαγωγή σε επίπεδα τιμών της εγχώριας αγοράς σε ολόκληρη την Ένωση στο προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα.

Τέλος, είναι απαραίτητες οι τροποποιήσεις του κανονισμού BEREC, ώστε ο φορέας να έχει μεγαλύτερη σταθερότητα και να του επιτραπεί να διαδραματίσει έναν πιο στρατηγικό ρόλο, ιδίως μέσω του διορισμού προέδρου πλήρους απασχόλησης με τριετή θητεία.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

Ειδικότερα, η πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 δεν έχει καμία επίπτωση στις θέσεις απασχόλησης του πίνακα προσωπικού ούτε στην χρηματοδοτική εισφορά στην υπηρεσία του BEREC και ευθυγραμμίζεται με τα στοιχεία που καθορίζονται στην ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2013)519 τελικό).

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την ενιαία ευρωπαϊκή αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών και την επίτευξη μιας συνδεδεμένης ηπείρου και για την τροποποίηση των οδηγιών 2002/20/EK, 2002/21/EK και 2002/22/EK και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 και (ΕΕ) αριθ. 531/2012

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹²,

Έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών¹³,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ευρώπη πρέπει να αξιοποιήσει όλες τις πηγές ανάπτυξης για να βγει από την κρίση, να δημιουργήσει θέσεις απασχόλησης και να ανακτήσει την ανταγωνιστικότητά της. Στόχος της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» είναι η αποκατάσταση της ανάπτυξης και η δημιουργία θέσεων απασχόλησης στην Ένωση. Το εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του 2013 τόνισε τη σημασία της ενιαίας ψηφιακής αγοράς για την ανάπτυξη και ζήτησε τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς στον τομέα των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών το συντομότερο δυνατόν. Σύμφωνα με τους στόχους της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και με την παρούσα πρόσκληση, ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, με τη συμπλήρωση και την προσαρμογή του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου της Ένωσης για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες.
- (2) Το ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη (DAE), μία από τις εμβληματικές πρωτοβουλίες της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», έχει ήδη αναγνωρίσει τον ρόλο των ΤΠΕ και της συνδετικότητας δικτύου ως απαραίτητης βάσης για την ανάπτυξη της οικονομίας και της κοινωνίας μας. Προκειμένου να καρπωθεί η Ευρώπη τα οφέλη του ψηφιακού μετασχηματισμού, η Ένωση χρειάζεται μια δυναμική ενιαία αγορά

¹² ΕΕ C της , σ. .

¹³ ΕΕ C της , σ. .

ηλεκτρονικών επικοινωνιών για όλους τους τομείς και σε ολόκληρη την Ευρώπη. Μια τέτοια πραγματικά ενιαία αγορά επικοινωνιών θα αποτελέσει τον κεντρικό άξονα μιας καινοτόμου και «έξυπνης» ψηφιακής οικονομίας καθώς και το θεμέλιο της ενιαίας ψηφιακής αγοράς, όπου οι διαδικτυακές υπηρεσίες μπορούν να κυκλοφορούν ελεύθερα μεταξύ συνόρων.

- (3) Σε μια απρόσκοπτη ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η ελεύθερη παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε κάθε πελάτη στην Ένωση καθώς και το δικαίωμα κάθε τελικού χρήστη να επιλέγει την καλύτερη προσφορά που διατίθεται στην αγορά πρέπει να διασφαλίζονται και να μην παρεμποδίζονται από τον κατακερματισμό των αγορών με βάση τα εθνικά σύνορα. Το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες δεν αντιμετωπίζει πλήρως τον κατακερματισμό αυτό, δεδομένου ότι υφίστανται εθνικά και όχι πανενωσιακά καθεστώτα γενικής αδειοδότησης, εθνικά συστήματα εκχώρησης ραδιοφάσματος, διαφορές στα προϊόντα πρόσβασης που διατίθενται στους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε διάφορα κράτη μέλη, καθώς και διαφορετικές δέσμες κανόνων για τους καταναλωτές κάθε τομέα. Σε πολλές περιπτώσεις οι κανόνες της Ένωσης ορίζουν απλώς τη βασική κατεύθυνση και συχνά εφαρμόζονται με ποικίλους τρόπους σε κάθε κράτος μέλος.
- (4) Μια πραγματικά ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει να προάγει τον ανταγωνισμό, τις επενδύσεις και την καινοτομία σε νέα και ενισχυμένα δίκτυα και υπηρεσίες μέσα από την προώθηση της ενοποίησης της αγοράς και της προσφοράς διασυννοριακών υπηρεσιών. Κατά συνέπεια, πρέπει να συμβάλει στην επίτευξη των φιλόδοξων στόχων για ευρυζωνικές υπηρεσίες υψηλής ταχύτητας, που καθορίζονται στο ψηφιακό θεματολόγιο της ΕΕ. Η αυξανόμενη διαθεσιμότητα ψηφιακών υποδομών και υπηρεσιών πρέπει με τη σειρά της να αυξήσει τις επιλογές των καταναλωτών, την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και την ποικιλία του περιεχομένου, και να συμβάλει στην εδαφική και κοινωνική συνοχή, καθώς και στη διευκόλυνση της κινητικότητας σε ολόκληρη την ΕΕ.
- (5) Τα οφέλη που προκύπτουν από μια ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει να επεκταθούν στο ευρύτερο ψηφιακό οικοσύστημα, στο οποίο περιλαμβάνονται οι κατασκευαστές εξοπλισμού στην ΕΕ, οι πάροχοι περιεχομένου και εφαρμογών, καθώς και η ευρύτερη οικονομία, συμπεριλαμβανομένων τομέων όπως ο τραπεζικός, ο τομέας της αυτοκινητοβιομηχανίας, της εφοδιαστικής, του λιανικού εμπορίου, της ενέργειας και των μεταφορών, τομείς οι οποίοι βασίζονται στη συνδετικότητα για την ενίσχυση της παραγωγικότητάς τους, μέσω, για παράδειγμα, εφαρμογών υπολογιστικού νέφους καθολικής παρουσίας, συνδεδεμένων αντικειμένων και δυνατοτήτων για παροχή ενοποιημένων υπηρεσιών σε διαφορετικά τμήματα μιας επιχείρησης. Οι δημόσιες διοικήσεις και ο τομέας της υγείας πρέπει να ωφεληθούν επίσης από την ευρύτερη διαθεσιμότητα υπηρεσιών ηλε-διακυβέρνησης και ηλ-υγείας. Η προσφορά πολιτιστικού περιεχομένου και υπηρεσιών, και η πολιτιστική ποικιλομορφία γενικότερα, είναι δυνατόν επίσης να ενισχυθεί στην ενιαία αγορά ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Η σημασία που έχει για την ευρύτερη οικονομία και κοινωνία η παροχή συνδετικότητας μέσω δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών είναι τόσο μεγάλη ώστε να συνιστάται η αποφυγή αδικαιολόγητων τομεακών επιβαρύνσεων, ανεξαρτήτως του εάν είναι κανονιστικές ή άλλες.
- (6) Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί στην ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών προβλέποντας δράσεις με γνώμονα τρεις ευρείς, αλληλένδετους άξονες. Πρώτον, θα πρέπει να διασφαλίζει την ελευθερία παροχής υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε διασυννοριακό επίπεδο σε διάφορα κράτη μέλη, με

βάση την έννοια της ενιαίας αδειοδότησης της ΕΕ, η οποία θέτει σε εφαρμογή τις προϋποθέσεις για τη διασφάλιση μεγαλύτερης συνοχής και προβλεψιμότητας όσον αφορά το περιεχόμενο και την εφαρμογή του κανονισμού για τον συγκεκριμένο τομέα σε ολόκληρη την Ένωση. Δεύτερον, είναι αναγκαίο να καταστεί δυνατή η πρόσβαση σε βασικές εισροές για τη διασυνοριακή παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών υπό περισσότερο συγκλίνοντες όρους και προϋποθέσεις, όχι μόνο για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες, για τις οποίες βασικό στοιχείο είναι το αδειοδοτημένο και μη ραδιοφάσμα, αλλά και για τη συνδετικότητα σταθερών γραμμών. Τρίτον, ο παρών κανονισμός πρέπει να εναρμονίσει τους κανόνες για την προστασία των τελικών χρηστών, ιδίως των καταναλωτών, προς το συμφέρον της ευθυγράμμισης των επιχειρηματικών συνθηκών και της οικοδόμησης της ψηφιακής εμπιστοσύνης των πολιτών. Αυτό περιλαμβάνει κανόνες για την αποφυγή διακρίσεων, τις συμβατικές πληροφορίες, την καταγγελία των συμβάσεων και την αλλαγή παρόχου, εκτός από τους κανόνες για την πρόσβαση σε διαδικτυακό περιεχόμενο, εφαρμογές και υπηρεσίες και για τη διαχείριση της κυκλοφορίας, κανόνες οι οποίοι δεν προστατεύουν μόνο τους τελικούς χρήστες, αλλά ταυτόχρονα εγγυώνται τη απρόσκοπτη λειτουργία του οικοσυστήματος του διαδικτύου ως κινητήριας δύναμης της καινοτομίας. Επιπλέον, οι περαιτέρω μεταρρυθμίσεις στον τομέα της περιαγωγής θα πρέπει να συμβάλουν στην εμπέδωση της εμπιστοσύνης των τελικών χρηστών ώστε να παραμένουν συνδεδεμένοι όταν ταξιδεύουν στην Ένωση, και με την πάροδο του χρόνου να καταστούν μοχλός για τη σύγκλιση των τιμών και άλλων όρων εντός της Ένωσης.

- (7) Επομένως, ο παρών κανονισμός συμπληρώνει το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο της Ένωσης (την οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁴, την οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵, την οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶, την οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷, την οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸, την οδηγία 2002/77/ΕΚ¹⁹, καθώς και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰, τον κανονισμό (ΕΕ)

¹⁴ Οδηγία 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 7).

¹⁵ Οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 21).

¹⁶ Οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 33).

¹⁷ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την καθολική υπηρεσία) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 51).

¹⁸ Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37).

¹⁹ Οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 249 της 17.9.2002, σ. 21).

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, για την ίδρυση του φορέα ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (BEREC) και της υπηρεσίας (ΕΕ L 337 της 18.12.2009, σ. 1).

αριθ. 531/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²¹ και την απόφαση αριθ. 243/2012/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου²²) και τις ισχύουσες εθνικές νομοθεσίες που εκδίδονται σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, θεσπίζοντας συγκεκριμένα δικαιώματα και υποχρεώσεις τόσο για τους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών όσο και για τους τελικούς χρήστες, επιφέροντας επακόλουθες τροποποιήσεις στις υφιστάμενες οδηγίες και στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 531/2012, προκειμένου να διασφαλιστεί μεγαλύτερη σύγκλιση καθώς και ορισμένες ουσιαστικές αλλαγές που συνάδουν με μια πιο ανταγωνιστική ενιαία αγορά.

- (8) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό συμμορφώνονται με την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας, δηλαδή δεν επιβάλλουν ούτε προβαίνουν σε διακρίσεις υπέρ της χρήσης ενός συγκεκριμένου είδους τεχνολογίας.
- (9) Η παροχή διασυνοριακών ηλεκτρονικών επικοινωνιών εξακολουθεί να υπόκειται σε μεγαλύτερες επιβαρύνσεις από εκείνες που περιορίζονται στα εθνικά σύνορα. Ειδικότερα, οι φορείς παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών πρέπει ακόμα να ενημερώνουν και να καταβάλλουν τέλη στα επιμέρους κράτη μέλη υποδοχής. Οι κάτοχοι ενιαίας ενωσιακής άδειας πρέπει να υπόκεινται σε ένα ενιαίο σύστημα κοινοποίησης στο κράτος μέλος της κύριας έδρας τους (κράτος μέλος της έδρας), η οποία θα μειώσει τον διοικητικό φόρτο για τους διασυνοριακούς φορείς εκμετάλλευσης. Η ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε επιχείρηση που παρέχει ή προτίθεται να παράσχει υπηρεσίες και δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, δίνοντάς της με τον τρόπο αυτόν το δικαίωμα να απολαμβάνει τα δικαιώματα που συνδέονται με την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε κάθε κράτος μέλος, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό. Μια ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση οποία θα καθορίζει το νομικό πλαίσιο που ισχύει για φορείς εκμετάλλευσης ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχουν υπηρεσίες μεταξύ κρατών μελών βάσει διαδικασίας γενικής άδειας στο κράτος μέλος της έδρας πρέπει να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση.
- (10) Η παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών ή δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορεί να λάβει διάφορες μορφές σε συνάρτηση με διάφορους παράγοντες, όπως το είδος του δικτύου ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, ο βαθμός των απαιτούμενων υλικών υποδομών ή ο αριθμός των συνδρομητών στα διάφορα κράτη μέλη. Η πρόθεση για διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή για λειτουργία δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη δύναται να αποδειχθεί με δραστηριότητες όπως η διαπραγμάτευση των συμφωνιών σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος ή η εμπορία μέσω ιστοσελίδας στο διαδίκτυο, στη γλώσσα του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.
- (11) Ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιλέγει ο πάροχος για τη λειτουργία των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών πέραν των συνόρων, το κανονιστικό καθεστώς που ισχύει για έναν ευρωπαϊκό πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει να είναι ουδέτερο έναντι των εμπορικών επιλογών

²¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012, για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (ΕΕ L 172 της 30.6.2012, σ. 10).

²² Απόφαση αριθ. 243/2012/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση πολυετούς προγράμματος πολιτικής για το ραδιοφάσμα (ΕΕ L 81 της 21.3.2012, σ. 7).

που διέπουν την οργάνωση των λειτουργιών και των δραστηριοτήτων μεταξύ των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, ανεξάρτητα από την εταιρική δομή του παρόχου, ως κράτος μέλος της έδρας ενός ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει να θεωρείται αυτό στο οποίο λαμβάνονται οι στρατηγικές αποφάσεις σχετικά με την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

- (12) Η ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση πρέπει να βασίζεται στη γενική αδειοδότηση στο κράτος μέλος της έδρας. Δεν πρέπει να εξαρτάται από όρους οι οποίοι ήδη επιβάλλονται βάσει άλλης ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας που δεν διέπει ειδικά τον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Επιπλέον, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 πρέπει να ισχύουν και για τους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- (13) Οι περισσότεροι ειδικοί τομεακοί όροι, όπως οι όροι σχετικά με την πρόσβαση ή την ασφάλεια και την ακεραιότητα των δικτύων ή την πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης συνδέονται στενά με την τοποθεσία όπου βρίσκεται ένα τέτοιο δίκτυο ή παρέχεται μια τέτοια υπηρεσία. Ως εκ τούτου, ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορεί να υπόκειται σε προϋποθέσεις που ισχύουν για τα κράτη μέλη όπου δραστηριοποιείται, εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει διαφορετικά.
- (14) Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη απαιτούν από τον τομέα την καταβολή εισφοράς για τη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας και των διοικητικών δαπανών των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, τα κριτήρια και οι διαδικασίες για την κατανομή των εισφορών πρέπει να είναι αναλογικά χωρίς να εισάγουν διακρίσεις όσον αφορά τους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προκειμένου να μην εμποδίζεται η διασυνοριακή είσοδος στην αγορά, ιδίως όσον αφορά τους νεοεισερχόμενους σε αυτήν και τους μικρούς φορείς εκμετάλλευσης· ως εκ τούτου, για τον υπολογισμό των εισφορών των μεμονωμένων επιχειρήσεων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το μερίδιο αγοράς του συνεισφέροντος όσον αφορά τον κύκλο εργασιών που έχει πραγματοποιηθεί στο οικείο κράτος μέλος και πρέπει να υπόκειται στην εφαρμογή ενός ορίου ήσσονος σημασίας.
- (15) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι, σε παρόμοιες περιπτώσεις, δεν υπάρχει διάκριση στην αντιμετώπιση οποιουδήποτε ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών από διάφορα κράτη μέλη και ότι στην ενιαία αγορά εφαρμόζονται συνεπείς κανονιστικές πρακτικές, ιδίως όσον αφορά τα μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 15 ή 16 της οδηγίας 2002/21/ΕΚ ή των άρθρων 5 ή 8 της οδηγίας 2002/19/ΕΚ. Ως εκ τούτου, οι ευρωπαϊκοί πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει να δικαιούνται ίση μεταχείριση στα διάφορα κράτη μέλη, σε αντικειμενικά ισοδύναμες καταστάσεις, προκειμένου να εφαρμόζουν πιο ενοποιημένες πολυεδαφικές λειτουργίες. Επιπλέον, πρέπει να εφαρμόζονται ειδικές διαδικασίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την αναθεώρηση των σχεδίων των αποφάσεων που λαμβάνονται για την επιβολή διορθωτικών μέτρων στις περιπτώσεις αυτές, κατά την έννοια του άρθρου 7α της οδηγίας 2002/21/ΕΚ, προκειμένου να αποφεύγονται αδικαιολόγητες αποκλίσεις όσον αφορά τις υποχρεώσεις που εφαρμόζονται στους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε διάφορα κράτη μέλη.
- (16) Πρέπει να θεσπιστεί μια κατανομή των κανονιστικών και εποπτικών αρμοδιοτήτων μεταξύ του κράτους μέλους της έδρας και κάθε κράτους μέλους υποδοχής των ευρωπαϊκών παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ώστε να μειωθούν τα εμπόδια εισόδου στην αγορά, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα την κατάλληλη εφαρμογή των ισχυόντων όρων για την παροχή υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών

από αυτούς τους παρόχους. Ως εκ τούτου, ενώ κάθε εθνική ρυθμιστική αρχή πρέπει να εποπτεύει τη συμμόρφωση με τους όρους που ισχύουν στην επικράτειά της, σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης, μεταξύ άλλων και μέσω κυρώσεων και προσωρινών μέτρων, μόνο η εθνική ρυθμιστική αρχή στο κράτος μέλος της έδρας πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναστείλει ή να ανακαλέσει τα δικαιώματα ενός ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών όσον αφορά την παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση ή σε μέρος αυτής.

- (17) Το ραδιοφάσμα είναι δημόσιο αγαθό και αποτελεί βασικό πόρο της εσωτερικής αγοράς για τις κινητές, τις ασύρματες ευρυζωνικές και τις δορυφορικές επικοινωνίες στην Ένωση. Η ανάπτυξη των ασύρματων ευρυζωνικών επικοινωνιών συμβάλλει στην υλοποίηση του ψηφιακού θεματολογίου για την Ευρώπη, και ιδίως στον στόχο για τη διασφάλιση της πρόσβασης σε ευρυζωνικές υπηρεσίες με ταχύτητα τουλάχιστον 30 Mbps έως το 2020 για όλους τους πολίτες της Ένωσης και για την παροχή της μέγιστης δυνατής ευρυζωνικής ταχύτητας και χωρητικότητας στην Ένωση. Ωστόσο, η Ένωση έχει καθυστερήσει σε σχέση με άλλες μεγάλες περιοχές του πλανήτη –Βόρεια Αμερική, Αφρική και τμήματα της Ασίας– όσον αφορά τη σταδιακή εγκατάσταση και διείσδυση των ασύρματων ευρυζωνικών τεχνολογιών τελευταίας γενιάς που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των εν λόγω στόχων πολιτικής. Η αποσπασματική διαδικασία έγκρισης και διάθεσης της ζώνης των 800 MHz για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι περισσότερο από το ήμισυ των κρατών μελών επιδιώκουν κάποια παρέκκλιση ή παραλείπουν να την ολοκληρώσουν εντός της προθεσμίας που προβλέπει η απόφαση 243/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το πρόγραμμα πολιτικής για το ραδιοφάσμα (ΠΠΡΦ)²³, αποδεικνύουν τον επείγοντα χαρακτήρα της δράσης, ακόμη και εντός του χρονοδιαγράμματος του τρέχοντος ΠΠΡΦ. Τα μέτρα της Ένωσης για την εναρμόνιση των όρων που αφορούν τη διαθεσιμότητα και την αποδοτική χρήση του ραδιοφάσματος για τις ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες, σύμφωνα με την απόφαση 676/2002/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁴, δεν έχουν αντιμετωπίσει επαρκώς το εν λόγω πρόβλημα.
- (18) Η εφαρμογή των διαφόρων εθνικών πολιτικών δημιουργεί ανισότητες και κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς, εξαιτίας των οποίων παρακωλύεται η εγκατάσταση πανευρωπαϊκών υπηρεσιών καθώς και η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ασύρματων ευρυζωνικών επικοινωνιών. Θα μπορούσε ειδικότερα να δημιουργήσει άνισους όρους για την πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές, να παρεμποδίσει τον ανταγωνισμό μεταξύ επιχειρήσεων με έδρα σε διαφορετικά κράτη μέλη και να καταστείλει τις επενδύσεις σε πιο προηγμένα δίκτυα και τεχνολογίες, καθώς και την ανάδειξη καινοτόμων υπηρεσιών, στερώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, αφενός, από τους πολίτες και τις επιχειρήσεις τη δυνατότητα χρήσης ενοποιημένων υπηρεσιών υψηλής ποιότητας καθολικής παρουσίας και, αφετέρου, από τους φορείς εκμετάλλευσης ασύρματων ευρυζωνικών δικτύων τα οφέλη της αυξημένης αποδοτικότητας χάρη σε πιο ενοποιημένες δραστηριότητες μεγάλης κλίμακας. Ως εκ τούτου, η ανάπτυξη προηγμένων υπηρεσιών ασύρματων ευρυζωνικών επικοινωνιών

²³ Απόφαση 243/2012/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση πολυετούς προγράμματος πολιτικής για το ραδιοφάσμα, ΕΕ L 81 της 21.3.2012.

²⁴ Απόφαση αριθ. 676/2002/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με ένα κανονιστικό πλαίσιο για την πολιτική του ραδιοφάσματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (απόφαση ραδιοφάσματος) (ΕΕ L 108 της 24.4.2002, σ. 1).

ευρείας ενοποιημένης κάλυψης σε ολόκληρη την Ένωση πρέπει να συνοδεύεται από δράσεις σε επίπεδο Ένωσης σχετικά με ορισμένες πτυχές της εκχώρησης ραδιοφάσματος. Ταυτόχρονα, τα κράτη μέλη πρέπει να διατηρούν το δικαίωμα να θεσπίζουν μέτρα προκειμένου να οργανώνουν το ραδιοφάσμα τους, για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και άμυνας.

- (19) Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των φορέων εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας ή των κοινοπραξιών φορέων εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας, πρέπει να είναι σε θέση να οργανώνουν συλλογικά την αποδοτική και προσιτή κάλυψη μεγάλου τμήματος της επικράτειας της Ένωσης προς μακροπρόθεσμο όφελος των τελικών χρηστών, και, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιούν το ραδιοφάσμα στα διάφορα κράτη μέλη με παρόμοιους όρους, διαδικασίες, κόστος, χρονοδιάγραμμα, διάρκεια όσον αφορά τις εναρμονισμένες ζώνες και με συμπληρωματικά πακέτα ραδιοφάσματος, όπως ο συνδυασμός χαμηλότερων και υψηλότερων συχνοτήτων για την κάλυψη πυκνοκατοικημένων και λιγότερο πυκνοκατοικημένων περιοχών. Οι πρωτοβουλίες που ευνοούν τον καλύτερο συντονισμό και συνοχή θα μπορούσαν να ενισχύσουν επίσης την προβλεψιμότητα του επενδυτικού περιβάλλοντος σε δίκτυα. Η προβλεψιμότητα αυτή θα ενισχυόταν ακόμη περισσότερο από μια σαφή πολιτική υπέρ της μακροπρόθεσμης διάρκειας των δικαιωμάτων χρήσης που σχετίζονται με το ραδιοφάσμα, με την επιφύλαξη του επ' αόριστον χαρακτήρα των εν λόγω δικαιωμάτων σε ορισμένα κράτη μέλη, και θα συνδεόταν με τη σειρά της με την εφαρμογή ρητών όρων όσον αφορά τη μεταβίβαση, τη μίσθωση ή την ανταλλαγή μέρους ή του συνόλου του ραδιοφάσματος που θα υπόκεινταν σε ένα τέτοιο ατομικό δικαίωμα χρήσης.
- (20) Ο συντονισμός και η συνοχή των δικαιωμάτων χρήσης του ραδιοφάσματος πρέπει να βελτιωθεί, τουλάχιστον για τις ζώνες που έχουν εναρμονιστεί για ασύρματες σταθερές, νομαδικές και κινητές ευρυζωνικές επικοινωνίες. Αυτό περιλαμβάνει τις ζώνες που καθορίζονται σε επίπεδο ITU για προηγμένα συστήματα Διεθνών Κινητών Τηλεπικοινωνιών (IMT), καθώς και τις ζώνες συχνοτήτων που χρησιμοποιούνται για τοπικά δίκτυα ραδιοεπικοινωνιών (RLAN), όπως 2,4 GHz και 5 GHz. Πρέπει επίσης να επεκταθεί σε ζώνες που μπορούν να εναρμονιστούν στο μέλλον για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 στοιχείο β) του RSPP και στη γνωμοδότηση της ομάδας για την πολιτική ραδιοφάσματος (RSPG) σχετικά με «Στρατηγικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρώπη στην αντιμετώπιση της αυξανόμενης ζήτησης ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές συνδέσεις», η οποία εκδόθηκε στις 13 Ιουνίου 2013, όπως, στο εγγύς μέλλον, οι ζώνες των 700 MHz, 1,5 GHz και 3,8-4,2 GHz.
- (21) Η συνοχή μεταξύ των διαφόρων εθνικών διαδικασιών εκχώρησης ραδιοφάσματος θα ευνοούνταν από πιο ρητές διατάξεις σχετικά με τα κριτήρια που σχετίζονται με το χρονοδιάγραμμα των διαδικασιών αδειοδότησης· τη διάρκεια για την οποία χορηγούνται τα δικαιώματα χρήσης, τα τέλη και τους τρόπους πληρωμής τους· τις υποχρεώσεις χωρητικότητας και κάλυψης· τον προσδιορισμό του φάσματος των ραδιοσυχνοτήτων και των φασματικών τμημάτων που υπόκεινται σε διαδικασία εκχώρησης· τις αντικειμενικές απαιτήσεις ως προς τα όρια που τίθενται για την προώθηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού· τις προϋποθέσεις για την εμπορευσιμότητα των δικαιωμάτων χρήσης, συμπεριλαμβανομένων των όρων ανταλλαγής.
- (22) Ο περιορισμός της επιβάρυνσης των τελών στα απαιτούμενα για την βέλτιστη διαχείριση του ραδιοφάσματος με ισορροπία μεταξύ άμεσων πληρωμών και περιοδικών τελών θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις σε υποδομές και την εγκατάσταση

τεχνολογίας καθώς και την μετάθεση των συναφών πλεονεκτημάτων κόστους στους τελικούς χρήστες.

- (23) Η καλύτερα εναρμονισμένη εκχώρηση ραδιοφάσματος και η επακόλουθη εγκατάσταση ασύρματων ευρυζωνικών δικτύων σε ολόκληρη την Ένωση πρέπει να στηρίξει την επίτευξη των επιπτώσεων κλίμακας σε συναφείς κλάδους, όπως ο εξοπλισμός δικτύων και οι τερματικές συσκευές. Οι κλάδοι αυτοί θα μπορούν με τη σειρά τους να λαμβάνουν υπόψη, σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι συμβαίνει επί του παρόντος, τις ενωσιακές πρωτοβουλίες και πολιτικές για τη χρήση του ραδιοφάσματος. Συνεπώς, πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία εναρμόνισης των χρονοδιαγραμμάτων εκχώρησης καθώς και ελάχιστη ή κοινή διάρκεια των δικαιωμάτων χρήσης για τις εν λόγω ζώνες.
- (24) Όσον αφορά τις άλλες κύριες ουσιαστικές προϋποθέσεις που δύνανται να συνοδεύουν δικαιώματα χρήσης του ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές συνδέσεις, η συγκλίνουσα εφαρμογή από τα επιμέρους κράτη μέλη των κανονιστικών αρχών και των κριτηρίων που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό θα ευνοούνταν μέσω ενός μηχανισμού συντονισμού με τον οποίο η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών θα έχουν την ευκαιρία να υποβάλλουν παρατηρήσεις εκ των προτέρων όσον αφορά την εκχώρηση δικαιωμάτων χρήσης από ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος και με τον οποίο η Επιτροπή θα μπορούσε να έχει τη δυνατότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις των κρατών μελών, να προλαμβάνει την εφαρμογή οποιασδήποτε πρότασης η οποία φαίνεται να μη συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης.
- (25) Με δεδομένη την τεράστια αύξηση στη ζήτηση ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές συνδέσεις, πρέπει να προωθηθούν λύσεις για εναλλακτική, φασματικά αποτελεσματική πρόσβαση σε ασύρματες ευρυζωνικές συνδέσεις. Αυτό περιλαμβάνει τη χρήση συστημάτων ασύρματης πρόσβασης χαμηλής ισχύος με μικρή ακτίνα λειτουργίας, όπως τα λεγόμενα «σημεία αιχμής» των τοπικών δικτύων ραδιοεπικοινωνιών (RLAN, επίσης γνωστά ως «Wi-Fi»), καθώς και δικτύων σημείων κυψελωτής πρόσβασης χαμηλής ενέργειας και μικρού μεγέθους (αποκαλούνται επίσης femto-, pico- ή metrocels).
- (26) Τα συμπληρωματικά συστήματα ασύρματης πρόσβασης, γνωστά ως τοπικά δίκτυα ραδιοεπικοινωνιών (RLAN), ιδίως τα δημόσια προσβάσιμα σημεία πρόσβασης RLAN, επιτρέπουν όλο και περισσότερο την πρόσβαση στο διαδίκτυο για τους τελικούς χρήστες καθώς και τη μετάθεση της κίνησης στα κινητά δεδομένα από φορείς εκμετάλλευσης κινητής τηλεφωνίας, με τη χρήση εναρμονισμένων πόρων ραδιοφάσματος, χωρίς να απαιτείται ξεχωριστή άδεια ή δικαίωμα χρήσης του ραδιοφάσματος.
- (27) Τα περισσότερα σημεία πρόσβασης RLAN χρησιμοποιούνται μέχρι στιγμής από ιδιώτες χρήστες ως τοπική ασύρματη επέκταση της σταθερής ευρυζωνικής σύνδεσής τους. Εάν οι τελικοί χρήστες, εντός των ορίων της δικής τους συνδρομής στο διαδίκτυο, επιλέξουν να μοιραστούν με άλλους χρήστες την πρόσβαση στο RLAN τους, η διαθεσιμότητα ενός μεγάλου αριθμού των εν λόγω σημείων πρόσβασης, ιδίως σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, πρέπει να μεγιστοποιήσει τη χωρητικότητα της ασύρματης μετάδοσης δεδομένων μέσω της επανάχρησης του ραδιοφάσματος και πρέπει να δημιουργήσει αποδοτικές συμπληρωματικές ασύρματες ευρυζωνικές υποδομές που θα είναι προσβάσιμες σε άλλους τελικούς χρήστες. Ως εκ τούτου, πρέπει να καταργηθούν ή να αποτραπούν περιττοί περιορισμοί για τους τελικούς χρήστες που μοιράζονται με άλλους χρήστες την πρόσβαση στα δικά τους σημεία πρόσβασης RLAN ή συνδέονται σε αυτά.

- (28) Επιπλέον, πρέπει επίσης να καταργηθούν περιττοί περιορισμοί που αφορούν την εγκατάσταση και τη διασύνδεση σημείων πρόσβασης RLAN. Οι δημόσιες αρχές ή οι πάροχοι δημόσιων υπηρεσιών χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο σημεία πρόσβασης RLAN στους χώρους τους για ίδιους σκοπούς, όπως για χρήση από το προσωπικό τους, για την καλύτερη διευκόλυνση της οικονομικά αποδοτικής επιτόπιας πρόσβασης των πολιτών σε υπηρεσίες ηλε-διακυβέρνησης ή για την ενίσχυση των έξυπνων δημόσιων υπηρεσιών με πληροφορίες σε πραγματικό χρόνο, όπως στις δημόσιες μεταφορές ή στη διαχείριση της κυκλοφορίας. Οι φορείς αυτοί θα μπορούσαν επίσης να παρέχουν πρόσβαση σε τέτοια σημεία πρόσβασης για το κοινό εν γένει, ως επικουρική υπηρεσία σε υπηρεσίες που προσφέρονται στο κοινό στους λόγω χώρους, και πρέπει να καθίσταται δυνατό να το πράξουν σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τον ανταγωνισμό και τις δημόσιες συμβάσεις. Η διάθεση τοπικής πρόσβασης σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών εντός ή γύρω από μια ιδιωτική ιδιοκτησία ή σε έναν περιορισμένο δημόσιο χώρο, ως επικουρική υπηρεσία σε άλλη δραστηριότητα που δεν εξαρτάται από μια τέτοια πρόσβαση, όπως σημεία αιχμής (hotspots) RLAN που διατίθενται σε πελάτες άλλων εμπορικών δραστηριοτήτων ή στο ευρύ κοινό της εν λόγω περιοχής, δεν πρέπει να προσδίδουν στον παρέχοντα μια τέτοια υπηρεσία την ιδιότητα του παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών.
- (29) Τα σημεία ασύρματης πρόσβασης χαμηλής ισχύος και μικρής έκτασης είναι πολύ μικρός και διακριτικός εξοπλισμός, παρόμοιος με τους οικιακής χρήσης δρομολογητές Wi-Fi, για τον οποίο πρέπει να καθοριστούν τεχνικά χαρακτηριστικά σε επίπεδο Ένωσης για την εγκατάσταση και τη χρήση του σε διαφορετικές τοπικές συνθήκες που υπόκεινται σε γενική αδειοδότηση, χωρίς περιττούς περιορισμούς από ατομικό σχεδιασμό ή άλλες άδειες. Η αναλογικότητα των μέτρων που καθορίζουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά ώστε να δοθεί γενική άδεια σε μια τέτοια χρήση θα πρέπει να διασφαλίζεται μέσω χαρακτηριστικών που είναι σε σημαντικό βαθμό πιο περιοριστικά από τα εφαρμοστέα ανώτατα όρια που ορίζουν τα μέτρα της Ένωσης σχετικά με παραμέτρους όπως είναι η παραγόμενη ισχύς.
- (30) Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι η διαχείριση του ραδιοφάσματος σε εθνικό επίπεδο δεν εμποδίζει άλλα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν το ραδιοφάσμα που δικαιούνται ή να τηρούν τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά τις ζώνες για τις οποίες η χρήση είναι εναρμονισμένη σε επίπεδο Ένωσης. Με βάση τις υφιστάμενες δραστηριότητες της RSPG, απαιτείται ένας μηχανισμός συντονισμού για να διασφαλιστεί ότι κάθε κράτος μέλος έχει ισότιμη πρόσβαση στο ραδιοφάσμα και ότι τα αποτελέσματα του συντονισμού είναι συνεπή και εκτελεστά.
- (31) Από την εμπειρία στην εφαρμογή του κανονιστικού πλαισίου της Ένωσης προκύπτει ότι οι υφιστάμενες διατάξεις που απαιτούν τη συνεπή εφαρμογή των κανονιστικών μέτρων, σε συνδυασμό με τον στόχο της συμβολής στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, δεν έχουν δημιουργήσει επαρκή κίνητρα για τον σχεδιασμό προϊόντων πρόσβασης βάσει των εναρμονισμένων προτύπων και διαδικασιών, ιδίως σε σχέση με τα σταθερά δίκτυα. Κατά τη λειτουργία σε διαφορετικά κράτη μέλη, οι φορείς εκμετάλλευσης αντιμετωπίζουν δυσκολίες κατά την εξεύρεση εισροών πρόσβασης με τα σωστά επίπεδα διαλειτουργικότητας ως προς την ποιότητα, το δίκτυο και τις υπηρεσίες, όταν δε τέτοιου είδους εισροές είναι διαθέσιμες, παρουσιάζουν διαφορετικά τεχνικά χαρακτηριστικά. Αυτό αυξάνει το κόστος και αποτελεί εμπόδιο για την παροχή υπηρεσιών πέραν των εθνικών συνόρων.
- (32) Η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών θα επιταχυνθεί μέσω της δημιουργίας ενός πλαισίου για τον καθορισμό ορισμένων βασικών ευρωπαϊκών εικονικών προϊόντων, τα οποία είναι ιδιαίτερα σημαντικά, ώστε οι πάροχοι

υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών να παρέχουν διασυνοριακές υπηρεσίες και να εφαρμόζουν μια πανενωσιακή στρατηγική σε ένα όλο και πιο «πλήρως IP» περιβάλλον, βασισμένο σε βασικές παραμέτρους και κατώτερα χαρακτηριστικά.

- (33) Πρέπει να αντιμετωπιστούν οι λειτουργικές ανάγκες που εξυπηρετούνται από διάφορα προϊόντα εικονικής πρόσβασης. Τα ευρωπαϊκά προϊόντα εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης πρέπει να είναι διαθέσιμα σε περιπτώσεις όπου, σύμφωνα με τους όρους της οδηγίας πλαίσιο και της οδηγίας για την πρόσβαση, απαιτείται από έναν φορέα εκμετάλλευσης με σημαντική ισχύ στην αγορά να παρέχει πρόσβαση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, σε συγκεκριμένο σημείο πρόσβασης στο δίκτυό της. Πρώτον, πρέπει να διευκολυνθεί η αποτελεσματική διασυνοριακή είσοδος μέσω εναρμονισμένων προϊόντων που να επιτρέπουν την αρχική παροχή από φορείς παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών στους τελικούς πελάτες τους, χωρίς καθυστέρηση και με προβλέψιμη και επαρκή ποιότητα, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών προς τους πελάτες επιχειρήσεων με πολλαπλούς χώρους δραστηριοτήτων σε διαφορετικά κράτη μέλη, εφόσον κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο και ανάλογο, σύμφωνα με την ανάλυση της αγοράς. Αυτά τα εναρμονισμένα προϊόντα πρέπει να διατίθενται για επαρκές χρονικό διάστημα προκειμένου να καταστεί δυνατό για τους αιτούντες πρόσβαση και για τους παρόχους να σχεδιάζουν μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επενδύσεις.
- (34) Δεύτερον, τα εξελιγμένα προϊόντα εικονικής πρόσβασης που απαιτούν υψηλότερο επίπεδο επένδυσης από τους αιτούντες πρόσβαση και τους δίνουν υψηλότερο επίπεδο ελέγχου και διαφοροποίησης, ιδίως με την παροχή πρόσβασης σε πιο τοπικό επίπεδο, αποτελούν το κλειδί για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για βιώσιμο ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά. Ως εκ τούτου, τα εν λόγω βασικά προϊόντα πρόσβασης χονδρικής σε δίκτυα πρόσβασης επόμενης γενιάς (NGA) πρέπει επίσης να εναρμονιστούν, προκειμένου να διευκολυνθούν οι διασυνοριακές επενδύσεις. Τέτοια προϊόντα εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης πρέπει να σχεδιάζονται ώστε να έχουν παρόμοιες λειτουργικές δυνατότητες με εκείνες της υλικής αποδεσμοποίησης, προκειμένου να διευρυνθεί η έκταση των πιθανών διορθωτικών μέτρων που αφορούν τη χονδρική πώληση και είναι διαθέσιμα προς εξέταση από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές σύμφωνα με την εκτίμηση της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στην οδηγία 2002/19/EK.
- (35) Τρίτον, είναι επίσης απαραίτητο να εναρμονιστεί ένα προϊόν χονδρικής πρόσβασης για τερματικά τμήματα μισθωμένων γραμμών με ενισχυμένες διεπαφές, προκειμένου να καταστεί δυνατή η διασυνοριακή παροχή υπηρεσιών που είναι καίριας σημασίας για τη συνδετικότητα για τους πιο απαιτητικούς χρήστες επιχειρήσεων.
- (36) Στο πλαίσιο της σταδιακής μετάβασης σε «δίκτυα πλήρως IP», η έλλειψη διαθεσιμότητας προϊόντων συνδετικότητας με βάση το πρωτόκολλο IP για διάφορες κατηγορίες υπηρεσιών με εξασφαλισμένη ποιότητα υπηρεσιών, που επιτρέπουν τη δημιουργία διαδρομών επικοινωνίας μεταξύ διαφόρων τομέων και συνόρων δικτύου, τόσο εντός όσο και μεταξύ κρατών μελών, παρεμποδίζει την ανάπτυξη εφαρμογών που βασίζονται στην πρόσβαση σε άλλα δίκτυα, περιορίζοντας έτσι την τεχνολογική καινοτομία. Επιπλέον, η κατάσταση αυτή εμποδίζει τη διάδοση, σε ευρύτερη κλίμακα, βελτιώσεων που συνδέονται με τη διαχείριση και την παροχή δικτύων που βασίζονται στο IP καθώς και προϊόντων συνδετικότητας με εξασφαλισμένο το επίπεδο της ποιότητας των υπηρεσιών, ιδιαίτερα ενισχυμένη ασφάλεια, αξιοπιστία και ευελιξία, αποδοτικότητα βάσει κόστους και ταχύτερο εφοδιασμό, τα οποία ωφελούν τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων, τους παρόχους υπηρεσιών και τους τελικούς χρήστες. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητη μια εναρμονισμένη προσέγγιση όσον αφορά τον

σχεδιασμό και τη διαθεσιμότητα αυτών των προϊόντων, με λογικούς όρους στους οποίους περιλαμβάνονται, όπου απαιτείται, η δυνατότητα διασυννοριακής παροχής από τις οικείες επιχειρήσεις ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

- (37) Η δημιουργία ευρωπαϊκών προϊόντων εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πρέπει να αντικατοπτρίζεται στην αξιολόγηση, εκ μέρους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των πλέον κατάλληλων διορθωτικών μέτρων πρόσβασης στα δίκτυα φορέων εκμετάλλευσης που ορίζονται ως έχοντες σημαντική ισχύ στην αγορά, αποφεύγοντας παράλληλα τις περιττές κανονιστικές ρυθμίσεις μέσα από τον περιττό πολλαπλασιασμό προϊόντων πρόσβασης χονδρικής, είτε αυτές επιβάλλονται σύμφωνα με την ανάλυση αγοράς είτε υπό άλλους όρους. Ειδικότερα, η εισαγωγή των ευρωπαϊκών προϊόντων εικονικής πρόσβασης δεν πρέπει, από μόνη της, να οδηγεί σε αύξηση του αριθμού των ελεγχόμενων προϊόντων πρόσβασης που επιβάλλονται σε έναν συγκεκριμένο φορέα εκμετάλλευσης. Επιπλέον, μετά την έκδοση του παρόντος κανονισμού, η ανάγκη των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, να εκτιμούν εάν πρέπει να επιβληθεί ευρωπαϊκό προϊόν εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης αντί υφιστάμενων διορθωτικών μέτρων πρόσβασης χονδρικής, και να εκτιμούν την καταλληλότητα της επιβολής ευρωπαϊκού προϊόντος εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης στο πλαίσιο μελλοντικών ανασκοπήσεων της αγοράς σε περίπτωση εντοπισμού σημαντικής ισχύος στην αγορά, δεν πρέπει να επηρεάζει την ευθύνη τους για τον εντοπισμό του καταλληλότερου και αναλογικότερου διορθωτικού μέτρου για την αντιμετώπιση εντοπισθέντος προβλήματος ανταγωνισμού σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2002/21/EK.
- (38) Προς όφελος της κανονιστικής προβλεψιμότητας, πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζονται στη νομοθεσία βασικά στοιχεία της εξελισσόμενης πρακτικής λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο του ισχύοντος νομικού πλαισίου, οι οποίες επηρεάζουν τους όρους με τους οποίους τα προϊόντα πρόσβασης χονδρικής, συμπεριλαμβανομένων των ευρωπαϊκών προϊόντων εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης, διατίθενται για δίκτυα NGA. Πρόκειται για διατάξεις που αντανακλούν τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει, για την ανάλυση των αγορών πρόσβασης χονδρικής και ιδίως όσον αφορά την ανάγκη ελέγχων των τιμών για μια τέτοια πρόσβαση σε δίκτυα πρόσβασης νέας γενιάς, η σχέση μεταξύ των ανταγωνιστικών πιέσεων από εναλλακτικές σταθερές και ασύρματες υποδομές, αποτελεσματικές εγγυήσεις αμερόληπτης πρόσβασης, καθώς και το υφιστάμενο επίπεδο των ανταγωνισμού όσον αφορά τις τιμές, την επιλογή και την ποιότητα σε επίπεδο λιανικής. Το τελευταίο αυτό επιχείρημα καθορίζει τελικά τα οφέλη για τους τελικούς χρήστες. Για παράδειγμα, κατά την κατά περίπτωση αξιολόγησή τους δυνάμει του άρθρου 16 της οδηγίας 2002/21/EK και με την επιφύλαξη της εκτίμησης της σημαντικής ισχύος στην αγορά και της εφαρμογής των ενωσιακών κανόνων περί ανταγωνισμού οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενδέχεται να θεωρούν ότι με την παρουσία δύο σταθερών δικτύων πρόσβασης νέας γενιάς, οι συνθήκες της αγοράς είναι εν γένει αρκετά ανταγωνιστικές ώστε να είναι σε θέση να ωθούν σε αναβαθμίσεις του δικτύου και να εξελίσσονται προς την κατεύθυνση της παροχής υπερταχέων υπηρεσιών, γεγονός που αποτελεί σημαντική παράμετρο του ανταγωνισμού σε επίπεδο λιανικής.
- (39) Είναι αναμενόμενο ότι ο εντεινόμενος ανταγωνισμός στο πλαίσιο μιας ενιαίας αγοράς θα οδηγήσει στον σταδιακό περιορισμό των τομεακών ρυθμίσεων που βασίζονται στην ανάλυση της αγοράς. Πράγματι, ένα από τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης της ενιαίας αγοράς αναμένεται ότι θα είναι η μεγαλύτερη τάση προς την επίτευξη αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις σχετικές αγορές, ούτως ώστε να θεωρείται

ολοένα και περισσότερο επαρκής η *εκ των υστέρων* εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού για τη διασφάλιση της λειτουργίας της αγοράς. Προκειμένου να διασφαλιστεί η νομική σαφήνεια και η προβλεψιμότητα των κανονιστικών προσεγγίσεων σε διασυνοριακό επίπεδο, πρέπει να προβλέπονται σαφή και δεσμευτικά κριτήρια σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης του κατά πόσον μια δεδομένη αγορά δικαιολογεί την επιβολή εκ των προτέρων κανονιστικών υποχρεώσεων, λαμβάνοντας υπόψη τη διάρκεια των σημείων συμφόρησης και τα περιθώρια ανάπτυξης του ανταγωνισμού σε επίπεδο λιανικής, ως προς παραμέτρους όπως οι τιμές, η επιλογή και η ποιότητα, οι οποίες τελικά είναι αυτές που έχουν σημασία για τους τελικούς χρήστες και για την παγκόσμια ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της ΕΕ. Κάτι τέτοιο πρέπει να αποτελέσει τη βάση για μετέπειτα αναθεωρήσεις του καταλόγου των αγορών που επιδέχονται *εκ των προτέρων* ρύθμιση και θα βοηθούσε τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές να εστιάσουν τη δράση τους στις περιπτώσεις που ο ανταγωνισμός δεν έχει ακόμη επιφέρει αποτελέσματα, ενεργώντας με συγκλίνοντα τρόπο. Τέλος, η δημιουργία μιας πραγματικής ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών δύναται να επηρεάσει επιπλέον το γεωγραφικό εύρος των αγορών, όσον αφορά τόσο τις ειδικές τομεακές ρυθμίσεις που βασίζονται στις αρχές του ανταγωνισμού όσο και την εφαρμογή του δικαίου περί ανταγωνισμού αυτού καθαυτού.

- (40) Οι ανισότητες ως προς την εθνική εφαρμογή των τομεακών κανόνων προστασίας του τελικού χρήστη δημιουργούν σημαντικά εμπόδια στην ενιαία ψηφιακή αγορά, ιδίως με τη μορφή της αύξησης του κόστους συμμόρφωσης για όσους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, επιθυμούν να προσφέρουν υπηρεσίες σε όλα τα κράτη μέλη. Επιπλέον, ο κατακερματισμός και η αβεβαιότητα ως προς το επίπεδο προστασίας που παρέχεται στα διάφορα κράτη μέλη υπονομεύει την εμπιστοσύνη των τελικών χρηστών και τους αποτρέπει από την αγορά υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο εξωτερικό. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της Ένωσης για άρση των εμποδίων στην εσωτερική αγορά, είναι αναγκαίο να αντικατασταθούν τα ισχύοντα, αποκλίνοντα εθνικά νομικά μέτρα από μια ενιαία και πλήρως εναρμονισμένη δέσμη τομεακών μέτρων που να δημιουργούν υψηλό κοινό επίπεδο προστασίας για τον τελικό χρήστη. Μια τέτοια πλήρης εναρμόνιση των νομικών διατάξεων δεν πρέπει να αποτρέπει τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό από την προσφορά στους τελικούς χρήστες συμβατικών ρυθμίσεων που να υπερβαίνουν το εν λόγω επίπεδο προστασίας.
- (41) Δεδομένου ότι ο παρών κανονισμός εναρμονίζει μόνο ορισμένους τομεακούς κανόνες, δεν πρέπει να θίγει τους γενικούς κανόνες για την προστασία των καταναλωτών, όπως ορίζονται από τις πράξεις της Ένωσης και την εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή τους.
- (42) Εφόσον οι διατάξεις των κεφαλαίων 4 και 5 του παρόντος κανονισμού αναφέρονται στους τελικούς χρήστες, τέτοιου είδους διατάξεις πρέπει να εφαρμόζονται όχι μόνο στους καταναλωτές, αλλά και σε άλλες κατηγορίες τελικών χρηστών, κυρίως στις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Έπειτα από προσωπικό τους αίτημα, οι τελικοί χρήστες, πλην των καταναλωτών, πρέπει να είναι σε θέση να συμφωνήσουν, με ατομική σύμβαση, να παρεκκλίνουν από ορισμένες διατάξεις.
- (43) Η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών απαιτεί επίσης την άρση των εμποδίων για τους τελικούς χρήστες, ώστε να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση. Επομένως, οι δημόσιες αρχές δεν πρέπει να αυξάνουν ούτε να διατηρούν τα εμπόδια στη διασυνοριακή αγορά των εν λόγω υπηρεσιών. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν

πρέπει να αρνούνται ή να περιορίζουν την πρόσβαση, ούτε να προβαίνουν σε διακρίσεις εις βάρος των τελικών χρηστών με βάση την εθνικότητά τους ή το κράτος μέλος κατοικίας τους. Ωστόσο, η διαφοροποίηση πρέπει να είναι εφικτή λόγω αντικειμενικά δικαιολογημένων διαφορών στο κόστος, στους κινδύνους και στις συνθήκες της αγοράς, όπως οι μεταβολές της ζήτησης και η τιμολόγηση των ανταγωνιστών.

- (44) Εξακολουθούν να υφίστανται πολύ σημαντικές διαφορές στις τιμές τόσο των σταθερών όσο και των κινητών επικοινωνιών, μεταξύ των εγχώριων επικοινωνιών φωνής και σύντομων μηνυμάτων (SMS) και εκείνων που καταλήγουν σε άλλο κράτος μέλος. Αν και υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ χωρών, φορέων και πακέτων προσφορών, καθώς και μεταξύ κινητών και σταθερών υπηρεσιών, το γεγονός αυτό εξακολουθεί να επηρεάζει τις πιο ευάλωτες ομάδες πελατών και να δημιουργεί εμπόδια στην απρόσκοπτη επικοινωνία εντός της Ένωσης. Αυτό συμβαίνει παρά την πολύ σημαντική μείωση, και σύγκλιση σε απόλυτους όρους, των τελών τερματισμού στα διάφορα κράτη μέλη και παρά τις χαμηλές τιμές στις αγορές διαβίβασης. Επιπλέον, η μετάβαση σε ένα «πλήρως IP» περιβάλλον ηλεκτρονικών επικοινωνιών πρέπει, εν ευθέτω χρόνω, να οδηγήσει σε περαιτέρω μείωση του κόστους. Ως εκ τούτου, οποιεσδήποτε σημαντικές διαφορές στις τιμές λιανικής μεταξύ των εγχώριων σταθερών υπεραστικών επικοινωνιών, δηλαδή των επικοινωνιών πλην εκείνων που εμπίπτουν στα όρια μίας τοπικής περιοχής η οποία προσδιορίζεται από έναν γεωγραφικό κωδικό περιοχής στο εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης, και των σταθερών επικοινωνιών που καταλήγουν σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να αιτιολογούνται με αναφορά σε αντικειμενικά κριτήρια. Οι τιμές λιανικής για τις διεθνείς κινητές επικοινωνίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν την ευρωχρέωση φωνητικών κλήσεων και SMS, αντιστοίχως, που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 531/2012, εκτός εάν αυτό δικαιολογείται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων. Τα κριτήρια αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν πρόσθετες δαπάνες και ένα εύλογο περιθώριο κέρδους. Άλλοι αντικειμενικοί παράγοντες μπορεί να περιλαμβάνουν διαφορές που σχετίζονται με την ελαστικότητα των τιμών και την εύκολη διαθεσιμότητα σε όλους τους τελικούς χρήστες εναλλακτικών χρεώσεων από τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, οι οποίοι προσφέρουν διασυννοριακές επικοινωνίες εντός της Ένωσης με ελάχιστη ή καμία επιπλέον χρέωση, ή υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας με συγκρίσιμες λειτουργικές δυνατότητες, υπό την προϋπόθεση ότι οι πάροχοι ενημερώνουν τους τελικούς χρήστες για τέτοιες εναλλακτικές λύσεις.
- (45) Τις τελευταίες δεκαετίες, το διαδίκτυο έχει αναπτυχθεί ως μια ανοικτή πλατφόρμα καινοτομίας με χαμηλά εμπόδια πρόσβασης των τελικών χρηστών, των παρόχων περιεχομένου και εφαρμογών και των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου. Το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο στοχεύει στην προώθηση της δυνατότητας των τελικών χρηστών να έχουν πρόσβαση και να διανέμουν πληροφορίες ή να εκτελούν εφαρμογές και υπηρεσίες της επιλογής τους. Πρόσφατα, ωστόσο, η έκθεση του φορέα ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (BEREC) σχετικά με τις πρακτικές διαχείρισης της κίνησης, που δημοσιεύτηκε τον Μάιο του 2012, και μια μελέτη, που ανατέθηκε από τον εκτελεστικό οργανισμό για την υγεία και τους καταναλωτές και δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβριο του 2012, σχετικά με τη λειτουργία της αγοράς της πρόσβασης στο διαδίκτυο και της παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών από τη σκοπιά του καταναλωτή, έδειξε ότι ένας σημαντικός αριθμός τελικών χρηστών επηρεάζονται από τις πρακτικές διαχείρισης της κυκλοφορίας που εμποδίζουν ή επιβραδύνουν συγκεκριμένες εφαρμογές. Οι τάσεις αυτές απαιτούν σαφείς κανόνες σε επίπεδο Ένωσης για τη διατήρηση του ανοικτού διαδικτύου και για την αποφυγή του

κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς που οφείλεται στα μέτρα των επιμέρους κρατών μελών.

- (46) Η ελευθερία των τελικών χρηστών να έχουν πρόσβαση και να διανέμουν πληροφορίες και νόμιμο περιεχόμενο, να εκτελούν εφαρμογές και να χρησιμοποιούν υπηρεσίες της επιλογής τους υπόκειται στην τήρηση του ενωσιακού δικαίου και του συμβατού εθνικού δικαίου. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τα όρια για τυχόν περιορισμούς της εν λόγω ελευθερίας από παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, αλλά με την επιφύλαξη άλλης νομοθεσίας της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων περί πνευματικής ιδιοκτησίας και της οδηγίας 2000/31/EK.
- (47) Σε ένα ανοικτό διαδίκτυο, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό πρέπει, μέσα σε συμβατικά συμφωνημένα όρια σχετικά με τον όγκο και τις ταχύτητες των δεδομένων για τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, να μην εμποδίζουν, επιβραδύνουν, υποβαθμίζουν ή εισάγουν διακρίσεις εις βάρος συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών ή ειδικών κατηγοριών αυτών, παρά μόνο για έναν περιορισμένο αριθμό εύλογων μέτρων διαχείρισης της κυκλοφορίας. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι διαφανή, αναλογικά και αμερόληπτα. Η εύλογη διαχείριση της κυκλοφορίας περιλαμβάνει την πρόληψη ή την παρακώλυση σοβαρών εγκλημάτων, όπως εθελοντικές ενέργειες των παρόχων υπηρεσιών με στόχο την παρεμπόδιση της πρόσβασης και διανομής υλικού παιδικής πορνογραφίας. Η ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της συμφόρησης του δικτύου πρέπει να θεωρείται εύλογη, υπό την προϋπόθεση ότι η συμφόρηση του δικτύου εμφανίζεται μόνο προσωρινά ή σε εξαιρετικές περιστάσεις.
- (48) Οι χρεώσεις βάσει του όγκου πρέπει να θεωρούνται συμβατές με την αρχή του ανοικτού διαδικτύου, εφόσον επιτρέπουν στους τελικούς χρήστες να επιλέγουν τη χρέωση που αντιστοιχεί στην κανονική κατανάλωση δεδομένων τους, με βάση διαφανείς πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις και τις συνέπειες μιας τέτοιας επιλογής. Την ίδια στιγμή, οι χρεώσεις αυτές πρέπει να επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό να προσαρμόζουν καλύτερα τις χωρητικότητες των δικτύων ανάλογα με τους αναμενόμενους όγκους δεδομένων. Είναι σημαντικό οι τελικοί χρήστες να είναι πλήρως ενημερωμένοι πριν συμφωνήσουν σχετικά με οποιονδήποτε όγκο δεδομένων, περιορισμούς ταχύτητας ή με τις ισχύουσες χρεώσεις, ούτως ώστε να μπορούν να παρακολουθούν συνεχώς την κατανάλωσή τους και να επεκτείνουν εύκολα τους διαθέσιμους όγκους δεδομένων, εφόσον το επιθυμούν.
- (49) Υπάρχει επίσης ζήτηση των τελικών χρηστών για υπηρεσίες και εφαρμογές που απαιτούν βελτιωμένο επίπεδο διασφαλισμένης ποιότητας των υπηρεσιών που προσφέρονται από τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό ή από τους παρόχους περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών. Οι υπηρεσίες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές μέσω πρωτοκόλλου του Ίντερνετ (IP-TV), βιντεοδιάσκεψη και ορισμένες εφαρμογές υγείας. Επομένως, οι τελικοί χρήστες πρέπει να είναι ελεύθεροι να συνάπτουν συμφωνίες με παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό ή με παρόχους περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών για την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών με βελτιωμένη ποιότητα.
- (50) Επιπλέον, υπάρχει ζήτηση από την πλευρά των παρόχων περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών για την παροχή υπηρεσιών μετάδοσης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών που θα βασίζονται σε ευέλικτες παραμέτρους ποιότητας, συμπεριλαμβανομένων χαμηλότερων επιπέδων προτεραιότητας για κίνηση που δεν είναι ευαίσθητη στον

παράγοντα χρόνο. Η δυνατότητα των παρόχων περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών να διαπραγματεύονται μια τέτοια ευέλικτη ποιότητα επιπέδων υπηρεσιών με παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό είναι αναγκαία για την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών και αναμένεται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη νέων υπηρεσιών, όπως οι επικοινωνίες μηχανής προς μηχανή (M2M). Παράλληλα, οι ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει να επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό να εξισορροπούν καλύτερα την κίνηση και να αποτρέπουν τη συμφόρηση του δικτύου. Ως εκ τούτου, οι πάροχοι περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών και οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό πρέπει να είναι ελεύθεροι να συνάπτουν συμφωνίες εξειδικευμένων υπηρεσιών σε καθορισμένα επίπεδα ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, εφόσον οι συμφωνίες αυτές δεν επηρεάζουν σημαντικά τη γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο.

- (51) Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη διασφάλιση της πραγματικής ικανότητας των τελικών χρηστών να ασκούν την ελευθερία αυτή προκειμένου να επωφελούνται από την ανοικτή πρόσβαση στο διαδίκτυο. Για τον σκοπό αυτό, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να έχουν υποχρεώσεις παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων, και να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό και τη διαθεσιμότητα υψηλής ποιότητας, άνευ διακρίσεων υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, οι οποίες δεν επηρεάζονται από εξειδικευμένες υπηρεσίες. Κατά την εκτίμησή τους όσον αφορά πιθανή γενικευμένη ανεπάρκεια των υπηρεσιών διαδικτυακής πρόσβασης, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να συνεκτιμούν παραμέτρους ποιότητας όπως τις παραμέτρους χρονισμού και αξιοπιστίας (χρόνος αναμονής, διακυμάνσεις χρόνου επιστροφής πακέτων, απώλεια πακέτων), τα επίπεδα και τα αποτελέσματα της συμφόρησης του δικτύου, τις πραγματικές ταχύτητες έναντι των διαφημιζόμενων, τις επιδόσεις των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο σε σύγκριση με τις εξειδικευμένες υπηρεσίες και την ποιότητα όπως την αντιλαμβάνονται οι τελικοί χρήστες. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να έχουν την εξουσία να επιβάλλουν ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υπηρεσιών στο σύνολο ή σε επιμέρους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για να αποφευχθεί η γενική ανεπάρκεια/υποβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών ή των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο.
- (52) Τα μέτρα για τη διασφάλιση μεγαλύτερης διαφάνειας και συγκρισιμότητας όσον αφορά τις τιμές, τις χρεώσεις, τους όρους και τις προϋποθέσεις και τις παραμέτρους ποιότητας της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν ειδικά την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, πρέπει να αυξάνουν τη δυνατότητα των τελικών χρηστών να βελτιστοποιούν την επιλογή του παρόχου και να επωφελούνται, ως εκ τούτου, πλήρως από τον ανταγωνισμό.
- (53) Οι τελικοί χρήστες πρέπει να ενημερώνονται επαρκώς για την τιμή και το είδος της προσφερόμενης υπηρεσίας πριν προβούν στην αγορά της. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει επίσης να παρέχονται αμέσως πριν από τη σύνδεση της κλήσης, όταν μια κλήση σε έναν συγκεκριμένο αριθμό ή υπηρεσία υπόκειται σε ειδικούς όρους τιμολόγησης, όπως οι κλήσεις σε υπηρεσίες πρόσθετου τέλους που συχνά υπόκεινται σε ειδικές τιμές. Σε περίπτωση που η υποχρέωση αυτή είναι δυσανάλογη σε σχέση με τη διάρκεια και το κόστος των πληροφοριών χρέωσης για τον φορέα παροχής υπηρεσιών, σε σύγκριση με τη μέση διάρκεια των κλήσεων και του κινδύνου κόστους στον οποίο είναι εκτεθειμένος ο τελικός χρήστης, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές δύνανται να χορηγήσουν παρέκκλιση. Οι τελικοί χρήστες πρέπει επίσης να

ενημερώνονται σε περίπτωση που ένας δωρεάν αριθμός τηλεφώνου υπόκειται σε πρόσθετες χρεώσεις.

- (54) Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό θα πρέπει να ενημερώνουν επαρκώς τους τελικούς χρήστες, μεταξύ άλλων, για τις υπηρεσίες και τις χρεώσεις τους, τις παραμέτρους της ποιότητας της υπηρεσίας, την πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης, καθώς και για κάθε περιορισμό, και για την επιλογή των υπηρεσιών και προϊόντων που είναι σχεδιασμένα για καταναλωτές με αναπηρία. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παρέχονται με σαφή και διαφανή τρόπο και να αφορούν ειδικά τα κράτη μέλη στα οποία παρέχονται οι υπηρεσίες και, σε περίπτωση οποιασδήποτε αλλαγής, να επικαιροποιούνται. Οι πάροχοι πρέπει να εξαιρούνται από τέτοιες απαιτήσεις παροχής πληροφοριών όσον αφορά τις προσφορές που αποτελούν αντικείμενο προσωπικής διαπραγμάτευσης.
- (55) Η διαθεσιμότητα συγκρίσιμων πληροφοριών σχετικά με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες είναι υψίστης σημασίας για την ικανότητα των τελικών χρηστών να προβαίνουν σε ανεξάρτητη αξιολόγηση των προσφορών. Η εμπειρία δείχνει ότι η διαθεσιμότητα αξιόπιστων και συγκρίσιμων πληροφοριών αυξάνει την εμπιστοσύνη των τελικών χρηστών στη χρήση των υπηρεσιών και ενισχύει την προθυμία να ασκήσουν την επιλογή τους.
- (56) Οι συμβάσεις αποτελούν σημαντικό μέσο στη διάθεση των τελικών χρηστών για υψηλό επίπεδο διαφάνειας στην πληροφόρηση και ασφάλειας δικαίου. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό πρέπει να δίνουν στους τελικούς χρήστες σαφείς και κατανοητές πληροφορίες σχετικά με όλα τα ουσιώδη στοιχεία της σύμβασης, προτού ο τελικός χρήστης δεσμευτεί από αυτήν. Οι πληροφορίες πρέπει να είναι υποχρεωτικές και να μην τροποποιούνται παρά μόνο με μεταγενέστερη συμφωνία του τελικού χρήστη και του παρόχου. Η Επιτροπή και πολλές εθνικές ρυθμιστικές αρχές προσφάτως διαπίστωσαν σημαντικές διαφορές μεταξύ της διαφημιζόμενης ταχύτητας των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και της ταχύτητας που πραγματικά διατίθεται στους τελικούς χρήστες. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό πρέπει, ως εκ τούτου, να ενημερώνουν τους τελικούς χρήστες, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, για την ταχύτητα και για άλλες παραμέτρους ποιότητας της υπηρεσίας που μπορούν στην πραγματικότητα να παρέχουν στην κύρια τοποθεσία του τελικού χρήστη.
- (57) Όσον αφορά τον τερματικό εξοπλισμό, στις συμβάσεις θα πρέπει να γίνεται σαφής μνεία των περιορισμών που επιβάλλει ο πάροχος στη χρήση του εξοπλισμού, όπως είναι το «κλείδωμα της κάρτας SIM» στις συσκευές κινητών επικοινωνιών, καθώς και όλα τα τέλη που συνεπάγεται ο τερματισμός της σύμβασης πριν από τη συμφωνηθείσα ημερομηνία λήξεώς της. Κανένα τέλος δεν πρέπει να επιβάλλεται μετά την ημερομηνία λήξης της συμφωνηθείσας διάρκειας της σύμβασης.
- (58) Για την αποφυγή φουσκωμένων λογαριασμών, πρέπει να παρέχεται στους τελικούς χρήστες η δυνατότητα να καθορίζουν ανώτατα χρηματικά όρια για τις χρεώσεις που σχετίζονται με τη χρήση των υπηρεσιών κλήσεων και των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο. Η δυνατότητα αυτή πρέπει να διατίθενται δωρεάν, με το κατάλληλο προειδοποιητικό μήνυμα, στο οποίο κατόπιν μπορεί κανείς να ανατρέχει ξανά, όταν πλησιάζει το όριο. Όταν οι τελικοί χρήστες συμπληρώσουν το ανώτατο όριο, δεν πρέπει πλέον να λαμβάνουν τις συγκεκριμένες υπηρεσίες ή να χρεώνονται για αυτές, εκτός εάν ζητήσουν ρητά τη συνέχιση της παροχής, όπως έχει συμφωνηθεί με τον πάροχο.

- (59) Η εμπειρία από τα κράτη μέλη και από μια πρόσφατη μελέτη που ανατέθηκε από τον εκτελεστικό οργανισμό για την υγεία και τους καταναλωτές έχει δείξει ότι οι μεγάλες περιόδοι συμβάσεων και οι αυτόματες ή σιωπηρές παρατάσεις των συμβάσεων αποτελούν σημαντικά εμπόδια για την αλλαγή παρόχου. Είναι επομένως επιθυμητό οι τελικοί χρήστες να είναι σε θέση να τερματίσουν, χωρίς καμία επιβάρυνση, μια σύμβαση έξι μήνες μετά τη σύναψή της. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι τελικοί χρήστες δύνανται να κληθούν να αποζημιώσουν τους παρόχους τους για την υπολειμματική αξία του επιδοτούμενου τερματικού εξοπλισμού ή για την κατά χρονική αναλογία αξία τυχόν άλλων προσφορών. Για τις συμβάσεις που έχουν παραταθεί σιωπηρά, πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα καταγγελίας με προειδοποίηση ενός μήνα.
- (60) Τυχόν σημαντικές αλλαγές των συμβατικών όρων που επιβάλλονται από τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό εις βάρος του τελικού χρήστη, για παράδειγμα των όρων εκείνων που σχετίζονται με τα τέλη, τις χρεώσεις, τους περιορισμούς του όγκου των δεδομένων, τις ταχύτητες των δεδομένων, την κάλυψη ή την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, πρέπει να εκλαμβάνονται ως περιστάσεις που θεμελιώνουν το δικαίωμα του τελικού χρήστη να καταγγείλει τη σύμβαση χωρίς καμία επιβάρυνση.
- (61) Η κυκλοφορία πακέτων που αποτελούνται από ηλεκτρονικές επικοινωνίες και άλλες υπηρεσίες, όπως η διαδικτυακή μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, αυξάνεται ολοένα και περισσότερο και συνιστά σημαντικό στοιχείο του ανταγωνισμού. Όταν στις διάφορες υπηρεσίες που συνθέτουν αυτά τα πακέτα εφαρμόζονται διαφορετικοί κανόνες σχετικά με την καταγγελία της σύμβασης και την αλλαγή παρόχου, οι τελικοί χρήστες αποτρέπονται ουσιαστικά από την αλλαγή σε ανταγωνιστικές προσφορές για ολόκληρο το πακέτο ή για μέρη αυτού. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με τη λύση της σύμβασης και την αλλαγή παρόχου πρέπει, ως εκ τούτου, να εφαρμόζονται σε όλα τα στοιχεία τέτοιων πακέτων.
- (62) Για να επωφεληθούν πλήρως από το ανταγωνιστικό περιβάλλον, οι τελικοί χρήστες πρέπει να είναι σε θέση να κάνουν συνειδητές επιλογές και να αλλάζουν παρόχους όταν είναι προς το συμφέρον τους. Οι τελικοί χρήστες πρέπει, ως εκ τούτου, να μπορούν να αλλάζουν πάροχο χωρίς να παρεμποδίζονται από νομικά, τεχνικά ή διαδικαστικά κωλύματα, συμπεριλαμβανομένων των συμβατικών όρων και των χρεώσεων. Η φορητότητα του αριθμού αποτελεί κύριο παράγοντα διευκόλυνσης της επιλογής των καταναλωτών και του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Πρέπει να εφαρμόζεται με ελάχιστο χρόνο καθυστέρησης, έτσι ώστε ο αριθμός ουσιαστικά να ενεργοποιείται εντός μίας εργάσιμης ημέρας από τη σύναψη της συμφωνίας για τη φορητότητα ενός αριθμού. Η διευθέτηση των εκκρεμών λογαριασμών δεν πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για τη διεκπεραίωση της αίτησης φορητότητας.
- (63) Προκειμένου να υποστηριχθεί η παροχή υπηρεσιών ενιαίας εξυπηρέτησης και για τη διευκόλυνση της απρόσκοπτης διαδικασίας αλλαγής παρόχου για τους τελικούς χρήστες, η διαδικασία αλλαγής πρέπει να αναλαμβάνεται από τον πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό προς τον οποίο γίνεται η μεταφορά του αριθμού. Ο πάροχος υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό από τον οποίο πραγματοποιείται η μεταφορά του αριθμού δεν πρέπει να καθυστερεί ούτε να παρακωλύει τη διαδικασία αλλαγής. Πρέπει να γίνεται όσο το δυνατόν ευρύτερη χρήση αυτοματοποιημένων διαδικασιών και να διασφαλίζεται ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η διαθεσιμότητα διαφανών, ακριβών και έγκαιρων πληροφοριών σχετικά με την αλλαγή παρόχου πρέπει να αυξάνει την εμπιστοσύνη των τελικών χρηστών στη διαδικασία αλλαγής και να ενισχύει την προθυμία τους να συμμετέχουν ενεργά στην ανταγωνιστική διαδικασία.

- (64) Οι συμβάσεις με τους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό από τους οποίους πραγματοποιείται η μεταφορά πρέπει να ακυρώνονται αυτομάτως μετά την αλλαγή, χωρίς να απαιτείται από τους τελικούς χρήστες να προβαίνουν σε πρόσθετες ενέργειες. Στην περίπτωση των προπληρωμένων υπηρεσιών, τυχόν πιστωτικό υπόλοιπο που δεν έχει δαπανηθεί πρέπει να επιστρέφεται στον καταναλωτή που πραγματοποιεί την αλλαγή.
- (65) Είναι σημαντικό οι τελικοί χρήστες να απολαύουν συνέχειας όταν αλλάζουν σημαντικά αναγνωριστικά στοιχεία, όπως τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Για τον σκοπό αυτό, και για να διασφαλίζεται η διαφύλαξη των μηνυμάτων του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, οι τελικοί χρήστες πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν, χωρίς χρέωση, μια διευκόλυνση προώθησης των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου η οποία να προσφέρεται από τον πάροχο υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο από τον οποίο γίνεται η μεταφορά, σε περίπτωση που ο τελικός χρήστης έχει διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που παρέχεται από τον συγκεκριμένο πάροχο.
- (66) Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δύνανται να καθορίζουν τις γενικές διαδικασίες φορητότητας αριθμού και αλλαγής παρόχου, λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνολογικές εξελίξεις και την ανάγκη διασφάλισης ταχείας, αποτελεσματικής και φιλικής προς τον καταναλωτή διαδικασίας μεταφοράς. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλουν αναλογικά μέτρα για την προστασία των τελικών χρηστών επαρκώς καθόλη τη διαδικασία αλλαγής παρόχου, συμπεριλαμβανομένων των κατάλληλων κυρώσεων που απαιτούνται για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων κατάχρησης ή καθυστέρησης και της μεταφοράς των τελικών χρηστών σε άλλον πάροχο χωρίς τη συγκατάθεσή τους. Σε τέτοιες περιπτώσεις, πρέπει να είναι επίσης σε θέση να καθορίσουν έναν αυτόματο μηχανισμό αποζημίωσης για τους τελικούς χρήστες.
- (67) Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν αποτελεσματικά μέτρα για την παρακολούθηση και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας επιβολής αποτελεσματικών οικονομικών ή διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης αυτών.
- (68) Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι τεχνικές εξελίξεις και οι εξελίξεις στην αγορά, πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προσαρμογή των παραρτημάτων. Έχει ιδιαίτερη σημασία να προβαίνει η Επιτροπή σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού της έργου, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, κατά την επεξεργασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (69) Προκειμένου να διασφαλιστούν ομοιόμορφες συνθήκες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά την απόφαση που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προσαρμόζουν τα σχέδιά τους για συμμόρφωση με ένα κοινό χρονοδιάγραμμα για την παραχώρηση δικαιωμάτων χρήσης καθώς και για τη χορήγηση της δυνατότητας πραγματικής χρήσης.
- (70) Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες που σχετίζονται με την εναρμόνιση και τον συντονισμό της αδειοδότησης του ραδιοφάσματος, τα χαρακτηριστικά των σημείων ασύρματης

πρόσβασης μικρής έκτασης, τον συντονισμό μεταξύ κρατών μελών ως προς την κατανομή του ραδιοφάσματος, τους λεπτομερέστερους τεχνικούς και μεθοδολογικούς κανόνες που αφορούν τα ευρωπαϊκά προϊόντα εικονικής πρόσβασης και τη διασφάλιση της πρόσβασης στο διαδίκτυο, καθώς και της εύλογης διαχείρισης της κίνησης και της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.²⁵

- (71) Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ του στόχου και των μέτρων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και με ορισμένες ειδικές ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις, καθώς και για τη συμπερίληψη βασικών στοιχείων της εξελισσόμενης πρακτικής που ακολουθείται για τη λήψη αποφάσεων, πρέπει να τροποποιηθούν η οδηγία 2002/21/ΕΚ, οι οδηγίες 2002/20/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ και ο κανονισμός αριθ. 531/2012. Αυτό περιλαμβάνει την πρόβλεψη ότι η οδηγία 2002/21/ΕΚ και οι σχετικές οδηγίες θα νοούνται σε συνδυασμό με τον παρόντα κανονισμό, τη θέσπιση ενισχυμένων αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, προκειμένου να διασφαλιστούν η συνοχή των διορθωτικών μέτρων που επιβάλλονται στους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών με σημαντική ισχύ στην αγορά στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού μηχανισμού διαβούλευσης, την εναρμόνιση των κριτηρίων που θεσπίζονται για την αξιολόγηση του ορισμού και της ανταγωνιστικότητας των συναφών αγορών, την προσαρμογή του συστήματος κοινοποίησης σύμφωνα με την οδηγία 2002/20/ΕΚ ενόψει της ενιαίας ενωσιακής αδειοδότησης καθώς και την κατάργηση των διατάξεων περί ελάχιστης εναρμόνισης των δικαιωμάτων των τελικών χρηστών, που προβλέπονται στην οδηγία 2002/22/ΕΚ, διατάξεις οι οποίες καθίστανται άνευ αντικειμένου από την πλήρη εναρμόνιση που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό.
- (72) Η αγορά των κινητών επικοινωνιών παραμένει κατακερματισμένη στην Ένωση, καθώς δεν υπάρχει κινητό δίκτυο που να καλύπτει όλα τα κράτη μέλη. Κατά συνέπεια, οι πάροχοι περιαγωγής πρέπει, προκειμένου να παρέχουν υπηρεσίες κινητών επικοινωνιών στους εγχώριους πελάτες τους που ταξιδεύουν εντός της Ένωσης, να αγοράζουν υπηρεσίες περιαγωγής χονδρικής από τους φορείς εκμετάλλευσης του κράτους μέλους που επισκέπτονται οι πελάτες τους. Τα συγκεκριμένα τέλη χονδρικής αποτελούν σημαντικό εμπόδιο για την παροχή υπηρεσιών περιαγωγής σε επίπεδα τιμών που να αντιστοιχούν στις εγχώριες υπηρεσίες κινητής τηλεφωνίας. Επομένως, επιβάλλεται η λήψη περαιτέρω μέτρων για να διευκολυνθεί η μείωση των τελών αυτών. Οι εμπορικές ή τεχνικές συμφωνίες μεταξύ των παρόχων περιαγωγής, με τις οποίες επιτρέπεται μια εικονική επέκταση της κάλυψης του δικτύου τους σε ολόκληρη την ΕΕ, παρέχουν ένα μέσο για την ενσωμάτωση του κόστους χονδρικής στην εσωτερική κοστολόγηση. Για την παροχή κατάλληλων κινήτρων, πρέπει να γίνει προσαρμογή ορισμένων κανονιστικών υποχρεώσεων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 531/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶. Συγκεκριμένα, όταν οι πάροχοι περιαγωγής, μέσω οικείων δικτύων ή μέσω διμερών ή πολυμερών συμβάσεων περιαγωγής εξασφαλίζουν την προσφορά σε όλους τους

²⁵ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

²⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012, για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (ΕΕ L 172 της 30.6.2012, σ. 10).

πελάτες της Ένωσης, ως προεπιλογή χρεώσεις περιαγωγής στο επίπεδο των εγχώριων χρεώσεων, η υποχρέωση των εγχώριων παρόχων να επιτρέπουν στους πελάτες τους να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες περιαγωγής φωνητικών κλήσεων, SMS και δεδομένων οποιουδήποτε εναλλακτικού παρόχου περιαγωγής δεν θα πρέπει να ισχύει για τους εν λόγω παρόχους, με την επιφύλαξη μιας μεταβατικής περιόδου κατά την οποία η πρόσβαση έχει ήδη χορηγηθεί.

- (73) Οι διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις περιαγωγής μπορούν να παρέχουν σε έναν φορέα εκμετάλλευσης κινητών επικοινωνιών τη δυνατότητα να διαχειρίζεται τις υπηρεσίες περιαγωγής που χρησιμοποιούν οι εγχώριοι πελάτες του σε δίκτυα των εταίρων σαν να είναι σε σημαντικό βαθμό ισοδύναμες με τις υπηρεσίες που παρέχονται στους πελάτες αυτούς στα δικά του δίκτυα, με επακόλουθες επιπτώσεις στις χρεώσεις λιανικής που επιβάλλει για μια τέτοιου είδους εικονική κάλυψη εντός του δικτύου σε ολόκληρη την ΕΕ. Μια τέτοια ρύθμιση σε επίπεδο χονδρικής θα μπορούσε να επιτρέψει την ανάπτυξη νέων προϊόντων περιαγωγής και, επομένως, την αύξηση των επιλογών και του ανταγωνισμού σε επίπεδο λιανικής.
- (74) Στο ψηφιακό θεματολόγιο για την Ευρώπη και στον κανονισμό αριθ. 531/2012 καθορίζεται ως στόχος πολιτικής ότι η διαφορά μεταξύ των χρεώσεων περιαγωγής και των εγχώριων χρεώσεων θα πρέπει να προσεγγίζει το μηδέν. Από πρακτική άποψη, τούτο προϋποθέτει ότι οι καταναλωτές που εμπίπτουν σε οποιαδήποτε από τις ευρείες κατηγορίες κατανάλωσης που παρατηρούνται στην εγχώρια αγορά, οι οποίες προσδιορίζονται με αναφορά στα διάφορα εγχώρια πακέτα λιανικής ενός συμβαλλόμενου, πρέπει να είναι σε θέση να αναπαράγουν χωρίς αβεβαιότητα τη συνήθη εγχώρια κατανάλωσή τους με τα αντίστοιχα εγχώρια καταναλωτικά πακέτα τους ενώ ταξιδεύουν κατά περιόδους εντός της Ένωσης, χωρίς επιπλέον έξοδα σε σύγκριση με εκείνα που προκύπτουν στις εγχώριες συναλλαγές τους. Τέτοιες γενικές κατηγορίες μπορούν να ταυτοποιηθούν από την τρέχουσα εμπορική πρακτική με αναφορά, για παράδειγμα, στη διαφοροποίηση όσον αφορά τα εγχώρια πακέτα λιανικής μεταξύ των πελατών που έχουν συνάψει σύμβαση προπληρωμής και εκείνων που έχουν συνάψει σύμβαση πληρωμής εκ των υστέρων· πακέτα που περιλαμβάνουν μόνο GSM (δηλ. φωνητικές κλήσεις, SMS)· πακέτα προσαρμοσμένα για διαφορετικούς όγκους κατανάλωσης· πακέτα για επιχειρηματική και καταναλωτική χρήση αντιστοίχως· πακέτα λιανικής με τιμές ανά μονάδα κατανάλωσης και πακέτα που χρησιμοποιούν «αποθέματα» μονάδων (π.χ. λεπτά φωνητικής επικοινωνίας, megabytes δεδομένων) έναντι σταθερού τέλους, ανεξάρτητα από την πραγματική κατανάλωση. Η ποικιλομορφία των προγραμμάτων και πακέτων λιανικής που είναι διαθέσιμα για τους πελάτες στις εγχώριες αγορές κινητών επικοινωνιών σε όλη την Ένωση καλύπτει τις ποικίλες απαιτήσεις των χρηστών που συνδέονται με την ανταγωνιστική αγορά. Η ευελιξία αυτή στις εγχώριες αγορές πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζεται στην περιαγωγή εντός της Ένωσης, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ότι η ανάγκη των παρόχων περιαγωγής για εισροές χονδρικής από ανεξάρτητους φορείς εκμετάλλευσης δικτύων σε διαφορετικά κράτη μέλη μπορεί να δικαιολογεί ακόμη την επιβολή ορίων σε σχέση με την εύλογη χρήση, εφόσον οι εγχώριες χρεώσεις εφαρμόζονται στην κατανάλωση υπηρεσιών περιαγωγής τέτοιου είδους.
- (75) Μολονότι εναπόκειται καταρχάς στους παρόχους περιαγωγής να αξιολογούν οι ίδιοι τον εύλογο χαρακτήρα των όγκων των φωνητικών κλήσεων περιαγωγής, των SMS και των δεδομένων που πρόκειται να καλυφθούν με βάση τις εγχώριες τιμές στο πλαίσιο των διαφόρων πακέτων λιανικής τους, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να εποπτεύουν την εφαρμογή εκ μέρους των παρόχων περιαγωγής των εν λόγω ορίων

εύλογης χρήσης και να διασφαλίζουν ότι ορίζονται επακριβώς βάσει ποσοτικοποιημένων δεδομένων στις συμβάσεις, με όρους που είναι σαφείς και διάφανοι για τους πελάτες. Παράλληλα με τα προαναφερθέντα, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τη σχετική καθοδήγηση του BEREC. Στην καθοδήγηση του, ο BEREC πρέπει να εντοπίζει διάφορου χαρακτηριστικούς τρόπους χρήσης που τεκμηριώνονται από τις υποκείμενες τάσεις χρήσης φωνητικών κλήσεων, δεδομένων και SMS σε επίπεδο Ένωσης, καθώς και την εξέλιξη των προσδοκιών όσον αφορά τη συγκεκριμένη ασύρματη κατανάλωση δεδομένων.

- (76) Επιπλέον, η σημαντική μείωση των τελών τερματισμού των υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας σε ολόκληρη την Ένωση κατά το πρόσφατο παρελθόν πρέπει πλέον να επιτρέψει την κατάργηση των πρόσθετων τελών περιαγωγής για τις εισερχόμενες κλήσεις.
- (77) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η σταθερότητα και η στρατηγική ηγετική θέση του BEREC, το ρυθμιστικό συμβούλιο του BEREC πρέπει να εκπροσωπείται από πρόεδρο πλήρους απασχόλησης που διορίζεται από το ρυθμιστικό συμβούλιο, με βάση τα προσόντα, τις ικανότητες, τις γνώσεις των συμμετεχόντων στις αγορές ηλεκτρονικών υπηρεσιών και των ιδίων των αγορών, καθώς και την πείρα σε σχέση με την εποπτεία και ρύθμιση, μετά από ανοικτή διαδικασία επιλογής που οργανώνει και διαχειρίζεται το ρυθμιστικό συμβούλιο με την υποστήριξη της Επιτροπής. Για τον διορισμό του πρώτου προέδρου του ρυθμιστικού συμβουλίου, η Επιτροπή πρέπει, μεταξύ άλλων, να καταρτίσει κατάλογο επικρατέστερων υποψηφίων με βάση τα προσόντα, τις ικανότητες, τις γνώσεις για τους συμμετέχοντες στις αγορές ηλεκτρονικών υπηρεσιών και για τις ίδιες τις αγορές, καθώς και την πείρα σε σχέση με την εποπτεία και ρύθμιση. Για τους μεταγενέστερους διορισμούς, η δυνατότητα κατάρτισης καταλόγου των επικρατέστερων υποψηφίων από την Επιτροπή θα επανεξεταστεί σε έκθεση που θα συνταχθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, η υπηρεσία του BEREC πρέπει να περιλαμβάνει τον πρόεδρο του ρυθμιστικού συμβουλίου, την επιτροπή διαχείρισης και έναν διευθυντή διοίκησης.
- (78) Συνεπώς, πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως οι οδηγίες 2002/20/EK, 2002/21/EK και 2002/22/EK και οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 και (ΕΕ) αριθ. 531/2012.
- (79) Η Επιτροπή δύναται, εν πάση περιπτώσει, να αιτείται τη γνωμοδότηση του BEREC, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1211/2009, όταν το κρίνει αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.
- (80) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τα δικαιώματα και τις αρχές που διατυπώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως στο άρθρο 8 (προστασία των προσωπικών δεδομένων), στο άρθρο 11 (ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης), στο άρθρο 16 (επιχειρηματική ελευθερία), στο άρθρο 21 (απαγόρευση διακρίσεων) και στο άρθρο 38 (προστασία του καταναλωτή).
- (81) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η θέσπιση των κανονιστικών αρχών και των λεπτομερών κανόνων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής ενιαίας αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεών του, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίζει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού,

Κεφάλαιο I Γενικές διατάξεις

Άρθρο – Στόχος και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τις κανονιστικές αρχές και τους λεπτομερείς κανόνες που απαιτούνται για την ολοκλήρωση μιας ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπου:

α) οι πάροχοι υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών έχουν το δικαίωμα, την ικανότητα και το κίνητρο να αναπτύσσουν, να επεκτείνουν και να εκμεταλλεύονται τα δίκτυά τους και να παρέχουν υπηρεσίες ανεξάρτητα από τον τόπο που είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση ή βρίσκονται οι πελάτες τους στην Ένωση,

β) οι πολίτες και οι επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα και τη δυνατότητα να αποκτούν πρόσβαση σε ανταγωνιστικές, ασφαλείς και αξιόπιστες υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξάρτητα από τον τόπο παροχής τους εντός της Ένωσης, χωρίς να παρεμποδίζονται από διασυνοριακούς περιορισμούς ή αδικαιολόγητες πρόσθετες δαπάνες.

2. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ιδίως αρχές που διέπουν την κανονιστική ρύθμιση, σύμφωνα με τις οποίες η Επιτροπή, ο Φορέας Ευρωπαϊκών Ρυθμιστικών Αρχών για τις Ηλεκτρονικές Επικοινωνίες (BEREC) και οι αρμόδιες εθνικές αρχές ενεργούν, ο καθένας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των οδηγιών 2002/19/EK , 2002/20/EK, 2002/21/EK και 2002/22/EK, προκειμένου:

α) να διασφαλίζουν απλοποιημένους, προβλέψιμους και συγκλίνοντες κανονιστικούς όρους σχετικά με βασικές διοικητικές και εμπορικές παραμέτρους, μεταξύ άλλων όσον αφορά την αναλογικότητα των επιμέρους υποχρεώσεων που μπορούν να επιβάλλονται σύμφωνα με την ανάλυση της αγοράς·

β) να προάγουν τον βιώσιμο ανταγωνισμό εντός της ενιαίας αγοράς και τη γενική ανταγωνιστικότητα της Ένωσης, και να μειώνουν την τομεακή ρύθμιση της αγοράς ανάλογα με τη δυνατότητα και τον χρόνο επίτευξης των εν λόγω στόχων·

γ) να προωθούν τις επενδύσεις και την καινοτομία σε νέες και ενισχυμένες υποδομές υψηλής χωρητικότητας που φθάνουν σε ολόκληρη την Ένωση και μπορούν να εξυπηρετήσουν την εξελισσόμενη ζήτηση των τελικών χρηστών·

δ) να διευκολύνουν την καινοτόμο παροχή υπηρεσιών υψηλής ποιότητας·

ε) να διασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα και την άκρως αποτελεσματική χρήση του ραδιοφάσματος, είτε υπόκεινται σε καθεστώς γενικής αδειοδότησης είτε σε ατομικά δικαιώματα χρήσης, για ασύρματες ευρυζωνικές υπηρεσίες με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας, των επενδύσεων, της απασχόλησης και των οφελών του τελικού χρήστη·

στ) να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πολιτών και των τελικών χρηστών στη συνδετικότητα, μέσα από την προώθηση των επενδυτικών συνθηκών για αύξηση της επιλογής και της ποιότητας της πρόσβασης στο δίκτυο και στις υπηρεσίες, και τη διευκόλυνση της κινητικότητας σε ολόκληρη την Ένωση και της κοινωνικής και εδαφικής ένταξης.

3. Προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή των γενικών κανονιστικών αρχών που ορίζονται στην παράγραφο 2, ο παρών κανονισμός θεσπίζει επίσης τις αναγκαίες λεπτομέρειες για:

α) μια ενιαία ενωσιακή άδεια για τους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

β) περαιτέρω σύγκλιση των κανονιστικών όρων όσον αφορά την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα των διορθωτικών μέτρων που επιβάλλονται από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές στους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

γ) την εναρμονισμένη παροχή, σε επίπεδο Ένωσης, ορισμένων προϊόντων χονδρικής για την ευρυζωνικότητα, σύμφωνα με συγκλίνοντες κανονιστικούς όρους·

δ) ένα συντονισμένο ευρωπαϊκό πλαίσιο για την εκχώρηση εναρμονισμένου ραδιοφάσματος για υπηρεσίες ασύρματων ευρυζωνικών επικοινωνιών, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό έναν ευρωπαϊκό χώρο ασύρματων επικοινωνιών·

ε) την εναρμόνιση των κανόνων που αφορούν τα δικαιώματα των τελικών χρηστών και την προώθηση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις αγορές λιανικής, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτό έναν ευρωπαϊκό χώρο καταναλωτών ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

στ) τη σταδιακή κατάργηση των αδικαιολόγητων επιβαρύνσεων για τις ενδοενοσιακές επικοινωνίες και τις επικοινωνίες περιαγωγής εντός της Ένωσης.

Άρθρο 2 – Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ορισμοί που αναφέρονται στις οδηγίες 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK, 2002/22/EK και 2002/77/EK.

Ισχύουν επίσης οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών»: επιχείρηση που είναι εγκατεστημένη στην Ένωση και παρέχει ή σκοπεύει να παράσχει δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, είτε άμεσα είτε μέσω ενός ή περισσότερων θυγατρικών, που απευθύνονται σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη, και η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί θυγατρική άλλου παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

2) «πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό»: επιχείρηση που παρέχει δημόσια δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

3) «θυγατρική εταιρεία»: επιχείρηση στην οποία μια άλλη επιχείρηση έχει, άμεσα ή έμμεσα:

i) την εξουσία να ασκεί πάνω από το μισό των δικαιωμάτων ψήφου ή

ii) την αρμοδιότητα να διορίζει πάνω από το μισό των μελών του εποπτικού συμβουλίου, του διοικητικού συμβουλίου ή των οργάνων που νομιμοποιούνται να εκπροσωπούν την επιχείρηση, ή

iii) το δικαίωμα να διαχειρίζεται τις υποθέσεις της επιχείρησης·

4) «ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση»: το νομικό πλαίσιο που ισχύει για έναν ευρωπαϊκό πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση, βάσει της γενικής αδειοδότησης στο κράτος μέλος της έδρας και σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·

5) «κράτος μέλος της έδρας»: το κράτος μέλος όπου έχει την κύρια εγκατάστασή του ο ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

6) «κύρια εγκατάσταση»: ο τόπος εγκατάστασης στο κράτος μέλος στο οποίο λαμβάνονται οι βασικές αποφάσεις ως προς τις επενδύσεις και τον τρόπο παροχής υπηρεσιών ή δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην Ένωση·

7) «κράτος μέλος υποδοχής»: κάθε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος της έδρας, στο οποίο ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών παρέχει δίκτυα ή υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

8) «εναρμονισμένο ραδιοφάσμα για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες»: ραδιοφάσμα για το οποίο οι όροι διαθεσιμότητας και αποτελεσματικής χρήσης έχουν εναρμονιστεί σε επίπεδο Ένωσης, ιδίως σύμφωνα με την απόφαση 676/2002/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁷, και το οποίο χρησιμεύει για υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εκτός των ραδιοτηλεοπτικών·

9) «σημείο ασύρματης πρόσβασης μικρής έκτασης»: εξοπλισμός ασύρματης πρόσβασης σε δίκτυο χαμηλής ισχύος μικρού μεγέθους που λειτουργεί σε μικρή εμβέλεια, ο οποίος μπορεί ή όχι να είναι μέρος ενός δημόσιου επίγειου δικτύου κινητών επικοινωνιών και να είναι εξοπλισμένος με μία ή περισσότερες κεραιές περιορισμένης οπτικής ενόχλησης, γεγονός που καθιστά δυνατή την ασύρματη πρόσβαση του κοινού σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ανεξάρτητα από την τοπολογία του υφιστάμενου δικτύου·

10) «ασύρματο τοπικό δίκτυο» (RLAN): σύστημα ασύρματης πρόσβασης χαμηλής ισχύος, το οποίο λειτουργεί σε μικρή εμβέλεια, με χαμηλό κίνδυνο παρεμβολών με άλλα τέτοια συστήματα που έχουν εγκατασταθεί σε μικρή απόσταση από άλλους χρήστες, χρησιμοποιώντας ραδιοφάσμα σε μη αποκλειστική βάση, για το οποίο οι προϋποθέσεις διαθεσιμότητας και αποτελεσματικής χρήσης είναι εναρμονισμένες για τέτοια χρήση σε ενωσιακό επίπεδο·

11) «εικονική ευρυζωνική πρόσβαση»: το είδος της χονδρικής πρόσβασης σε ευρυζωνικά δίκτυα, που αποτελείται από μία ζεύξη εικονικής πρόσβασης στους χώρους του πελάτη μέσω οποιασδήποτε αρχιτεκτονικής του δικτύου πρόσβασης, εξαιρουμένης της φυσικής αποδεσμοποίησης, μαζί με μια υπηρεσία μετάδοσης σε ένα καθορισμένο σύνολο σημείων παράδοσης, και η οποία περιλαμβάνει ειδικά στοιχεία του δικτύου, ειδικές λειτουργικές δυνατότητες του δικτύου και βοηθητικά συστήματα ΤΠ·

12) «προϊόν συνδετικότητας διασφαλισμένης ποιότητας υπηρεσιών (ASQ)»: προϊόν που διατίθεται στο κέντρο IP, το οποίο παρέχει στους πελάτες τη δυνατότητα να δημιουργούν μια σύνδεση επικοινωνίας IP μεταξύ ενός σημείου διασύνδεσης και ενός ή περισσότερων τερματικών σημείων του σταθερού δικτύου, και ενεργοποιεί καθορισμένα επίπεδα διατερματικής απόδοσης δικτύου για την παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών προς τους τελικούς χρήστες με βάση την παράδοση μιας συγκεκριμένης εγγυημένης ποιότητας υπηρεσιών που καθορίζεται από συγκεκριμένες παραμέτρους·

13) «υπηρεσίες επικοινωνιών μεγάλων αποστάσεων»: υπηρεσίες φωνητικών κλήσεων ή μηνυμάτων με προορισμό εκτός του πεδίου του τοπικού κέντρου και των περιοχών τοπικής χρέωσης, όπως αυτές προσδιορίζονται από γεωγραφικό κωδικό περιοχής στο εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης·

14) «υπηρεσία πρόσβασης στο διαδίκτυο»: υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών διαθέσιμη στο κοινό, που παρέχει σύνδεση με το διαδίκτυο και, ως εκ τούτου, συνδετικότητα μεταξύ όλων ουσιαστικά των καταληκτικών σημείων που συνδέονται με το διαδίκτυο, ανεξάρτητα από τη χρησιμοποιούμενη τεχνολογία δικτύου·

15) «εξειδικευμένη υπηρεσία»: υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή κάθε άλλη υπηρεσία που παρέχει τη δυνατότητα πρόσβασης σε συγκεκριμένο περιεχόμενο, εφαρμογές ή υπηρεσίες, ή σε συνδυασμό αυτών, και της οποίας τα τεχνικά χαρακτηριστικά ελέγχονται σε διατερματική βάση ή παρέχει τη δυνατότητα αποστολής ή λήψης δεδομένων προς ή από ένα καθορισμένο αριθμό συμβαλλόμενων μερών ή τελικών σημείων, και η οποία δεν διατίθεται

²⁷

Απόφαση αριθ. 676/2002/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με ένα κανονιστικό πλαίσιο για την πολιτική του ραδιοφάσματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (απόφαση ραδιοφάσματος) (EE L 108 της 24.4.2002, σ. 1).

στην αγορά ούτε χρησιμοποιείται ευρέως ως υποκατάστατο της υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο·

16) «πάροχος-δέκτης ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό»: ο πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, προς τον οποίο μεταφέρεται ο αριθμός τηλεφώνου ή η υπηρεσία·

17) «πάροχος-δότης ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό»: ο πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, από τον οποίο μεταφέρεται ένας αριθμός τηλεφώνου ή μια υπηρεσία·

Κεφάλαιο II

Ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση

Άρθρο 3 - Ελεύθερη παροχή ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση

1. Ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών έχει το δικαίωμα να παρέχει δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και να ασκεί τα δικαιώματα που συνδέονται με την παροχή των εν λόγω δικτύων και υπηρεσιών σε κάθε κράτος μέλος στο οποίο λειτουργεί δυνάμει ενιαίας ενωσιακής άδειας, η οποία υπόκειται μόνο στις απαιτήσεις κοινοποίησης που προβλέπει το άρθρο 4.

2. Ο ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών υπόκειται στους κανόνες και τους όρους που ισχύουν σε κάθε οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό και με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012.

3. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 12 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ, ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορεί να υπόκειται στην καταβολή των διοικητικών επιβαρύνσεων που ισχύουν στο κράτος μέλος υποδοχής μόνον εάν στο εν λόγω κράτος μέλος πραγματοποιεί ετήσιο κύκλο εργασιών για υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ο οποίος υπερβαίνει το 0,5% του συνολικού κύκλου εργασιών των εθνικών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Για την επιβολή των επιβαρύνσεων αυτών λαμβάνεται υπόψη μόνο ο κύκλος εργασιών για υπηρεσίες ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο οικείο κράτος μέλος.

4. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 13 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/22/ΕΚ, ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών μπορεί να υπόκειται στην υποχρέωση καταβολής των συνεισφορών που επιβάλλονται για τον επιμερισμό του καθαρού κόστους των υποχρεώσεων καθολικής υπηρεσίας στο κράτος μέλος υποδοχής, μόνον εάν στο εν λόγω κράτος μέλος πραγματοποιεί ετήσιο κύκλο εργασιών για υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ο οποίος υπερβαίνει το 3% του συνολικού κύκλου εργασιών των εθνικών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Για την επιβολή των συνεισφορών αυτών λαμβάνεται υπόψη μόνο ο κύκλος εργασιών στο οικείο κράτος μέλος.

5. Ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών έχει δικαίωμα σε ίση μεταχείριση από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές των διαφόρων κρατών μελών σε αντικειμενικά ισοδύναμες καταστάσεις.

6. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ επιχειρήσεων στην οποία εμπλέκεται ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σχετικά με υποχρεώσεις που ισχύουν βάσει των οδηγιών 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/22/ΕΚ, του παρόντος κανονισμού ή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012 σε κράτος μέλος υποδοχής, ο ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών δύναται να συμβουλευτεί την αρμόδια ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας, η οποία δύναται να γνωμοδοτήσει με σκοπό τη διασφάλιση συνεπών κανονιστικών πρακτικών. Η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής

λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη της τη γνωμοδότηση που εκδίδεται από την εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας κατά την επίλυση της διαφοράς.

7. Οι ευρωπαϊκοί πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών που, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, έχουν το δικαίωμα να παρέχουν δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη υποβάλλουν την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 4, το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 2016.

Άρθρο 4 – Διαδικασία κοινοποίησης των ευρωπαϊκών παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών

1. Ένας ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών υποβάλλει, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, μία μόνο κοινοποίηση στην αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας, πριν από την έναρξη επαγγελματικής δραστηριότητας σε τουλάχιστον ένα κράτος μέλος.

2. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει δήλωση της παροχής ή της πρόθεσης έναρξης παροχής δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συνοδεύεται μόνο από τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα του παρόχου, το νομικό καθεστώς και τη μορφή του, τον αριθμό μητρώου, όταν ο πάροχος υπηρεσιών είναι εγγεγραμμένος σε εμπορικό ή άλλο παρεμφερές δημόσιο μητρώο, τη γεωγραφική διεύθυνση της έδρας του, ένα πρόσωπο επικοινωνίας, μια σύντομη περιγραφή των δικτύων ή των υπηρεσιών που παρέχονται ή πρόκειται να παρέχονται, συμπεριλαμβανομένης της ταυτοποίησης του κράτους μέλους της έδρας·

β) το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη υποδοχής, όπου οι υπηρεσίες και τα δίκτυα παρέχονται ή πρόκειται να παρέχονται άμεσα ή μέσω θυγατρικών εταιρειών και, στην τελευταία περίπτωση, το όνομα, το νομικό καθεστώς και τη μορφή του, τη γεωγραφική διεύθυνση, τον αριθμό μητρώου, όταν ο πάροχος υπηρεσιών είναι εγγεγραμμένος σε εμπορικό ή άλλο παρεμφερές δημόσιο μητρώο του κράτους μέλους υποδοχής, και το σημείο επικοινωνίας κάθε οικείας θυγατρικής εταιρείας καθώς και τις αντίστοιχες περιοχές λειτουργίας. Όταν μια θυγατρική εταιρεία ελέγχεται από κοινού από δύο ή περισσότερους παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών με έδρες σε διαφορετικά κράτη μέλη, η θυγατρική, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, υποδεικνύει το σχετικό κράτος της έδρας μεταξύ εκείνων των μητρικών εταιρειών και ενημερώνεται αντιστοίχως από τη μητρική εταιρεία του εν λόγω κράτους μέλους της έδρας.

Η κοινοποίηση υποβάλλεται στη γλώσσα ή τις γλώσσες που ισχύουν στο κράτος μέλος της έδρας και σε κάθε κράτος μέλος υποδοχής.

3. Οποιαδήποτε μεταβολή στις πληροφορίες που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 υποβάλλεται στην εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας, εντός ενός μηνός μετά την αλλαγή. Σε περίπτωση που η κοινοποιηθείσα αλλαγή αφορά την πρόθεση παροχής δικτύων ή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε κράτος μέλος υποδοχής που δεν καλύπτεται από προηγούμενη κοινοποίηση, ο ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών δύναται να κάνει έναρξη δραστηριότητας στο εν λόγω κράτος μέλος υποδοχής μόνο κατόπιν κοινοποίησης.

4. Τυχόν μη συμμόρφωση με την υποχρέωση κοινοποίησης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο συνεπάγεται παραβίαση των κοινών όρων που εφαρμόζονται στον ευρωπαϊκό πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κράτος μέλος της έδρας.

5. Η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας διαβιβάζει τις πληροφορίες που λαμβάνει, σύμφωνα με την παράγραφο 2, καθώς και οποιαδήποτε αλλαγή σε αυτές τις πληροφορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 3, στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές των οικείων

κρατών μελών υποδοχής και στην υπηρεσία του BEREC, εντός μίας εβδομάδας από τη λήψη των εν λόγω πληροφοριών ή από την πραγματοποίηση τυχόν αλλαγής.

Η υπηρεσία του BEREC πρέπει να διατηρεί ένα δημόσια προσβάσιμο μητρώο κοινοποιήσεων, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

6. Κατόπιν αιτήματος ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, η αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας εκδίδει δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/20/EK, με την οποία επιβεβαιώνεται ότι η εν λόγω επιχείρηση υπόκειται στην ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση.

7. Σε περίπτωση που μία ή περισσότερες αρμόδιες εθνικές ρυθμιστικές αρχές σε διαφορετικά κράτη μέλη θεωρούν ότι ο προσδιορισμός του κράτους μέλους της έδρας σε μια κοινοποίηση που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή οποιαδήποτε τροποποίηση των παρεχόμενων πληροφοριών που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 3 δεν αντιστοιχεί πλέον στον τόπο της έδρας της επιχείρησης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, παραπέμπει το ζήτημα στην Επιτροπή, αιτιολογώντας τους λόγους στους οποίους στηρίζει την εκτίμησή της. Αντίγραφο της παραπομπής κοινοποιείται στην υπηρεσία του BEREC προς ενημέρωση. Η Επιτροπή, αφού παράσχει στον οικείο ευρωπαϊκό πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών και στην αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή του επίμαχου κράτους μέλους της έδρας την ευκαιρία να διατυπώσουν τις απόψεις τους, εκδίδει απόφαση για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους της έδρας της εν λόγω επιχείρησης, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, εντός 3 μηνών από την παραπομπή του ζητήματος.

Άρθρο 5 – Συμμόρφωση με την ενιαία ενωσιακή αδειοδότηση

1. Η εθνική ρυθμιστική αρχή κάθε σχετικού κράτους μέλους παρακολουθεί και διασφαλίζει, σύμφωνα με την εθνική της νομοθεσία για την εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 10 της οδηγίας 2002/20/EK, ότι οι ευρωπαϊκοί πάροχοι ηλεκτρονικών επικοινωνιών συμμορφώνονται με τους κανόνες και τους όρους που ισχύουν στην επικράτειά της, σύμφωνα με το άρθρο 3.

2. Η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής διαβιβάζει στην εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας κάθε σχετική πληροφορία που αφορά τη θέσπιση επιμέρους μέτρων σχετικά με κάποιον ευρωπαϊκό πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών, με σκοπό τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανόνες και τους όρους που ισχύουν στην επικράτειά της, σύμφωνα με το άρθρο 3.

Άρθρο 6 – Αναστολή και ανάκληση των δικαιωμάτων των ευρωπαϊκών παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών να παρέχουν ηλεκτρονικές επικοινωνίες

1. Με την επιφύλαξη των μέτρων που αφορούν την αναστολή ή την ανάκληση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοφάσματος ή αριθμών τηλεφώνου που χορηγούνται από κάθε σχετικό κράτος μέλος, καθώς και των προσωρινών μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 3, μόνον η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας δύναται να εμποδίσει ή να ανακαλέσει τα δικαιώματα ενός ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών για παροχή δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση ή σε μέρος αυτής, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 5 της οδηγίας 2002/20/EK.

2. Σε περιπτώσεις σοβαρών ή επανειλημμένων παραβάσεων των κανόνων και των όρων που εφαρμόζονται σε ένα κράτος μέλος υποδοχής, σύμφωνα με το άρθρο 3, εφόσον δεν φέρουν αποτελέσματα τα μέτρα για διασφάλιση της συμμόρφωσης που έχουν ληφθεί από την αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 5,

ενημερώνεται η αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας και ζητείται η λήψη των μέτρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Έως ότου η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας εκδώσει τελική απόφαση για το υποβληθέν αίτημα, σύμφωνα με την παράγραφο 2, η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής δύναται να λάβει έκτακτα προσωρινά μέτρα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 6 της οδηγίας 2002/20/EK, εφόσον έχει αποδείξεις ότι διεπράχθη παράβαση των κανόνων και των όρων που ισχύουν στην επικράτειά της, σύμφωνα με το άρθρο 3. Κατά παρέκκλιση από την τρίμηνη προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 6 της οδηγίας 2002/20/EK, τα εν λόγω προσωρινά μέτρα δύναται να ισχύουν μέχρις ότου η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας εκδώσει οριστική απόφαση.

Η Επιτροπή, ο BEREC και οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές του κράτους μέλους της έδρας και των άλλων κρατών μελών υποδοχής ενημερώνονται, το συντομότερο δυνατόν, για το προσωρινό μέτρο που έχει ληφθεί.

4. Εφόσον η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας εξετάζει τη λήψη απόφασης για την αναστολή ή την ανάκληση των δικαιωμάτων του ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, σύμφωνα με την παράγραφο 1, είτε με δική της πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήματος της εθνικής ρυθμιστικής αρχής του κράτους μέλους υποδοχής, κοινοποιεί την πρόθεσή της στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές κάθε κράτους μέλους υποδοχής που επηρεάζεται από μια τέτοια απόφαση. Η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους υποδοχής δύναται να γνωμοδοτήσει εντός ενός μηνός.

5. Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη γνωμοδότηση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής του οικείου κράτους μέλους υποδοχής, η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας εκδίδει οριστική απόφαση και την κοινοποιεί στην Επιτροπή, στον BEREC και στις εθνικές ρυθμιστικές αρχές των κρατών μελών υποδοχής που επηρεάζονται από μια τέτοια απόφαση, εντός μίας εβδομάδας από την έκδοσή της.

6. Σε περίπτωση που η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας αποφασίσει να αναστείλει ή να ανακαλέσει δικαιώματα ενός ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών σύμφωνα με την παράγραφο 1, η εθνική ρυθμιστική αρχή κάθε οικείου κράτους μέλους υποδοχής λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εμποδίσει την περαιτέρω παροχή υπηρεσιών ή δικτύων που συνδέονται με την εν λόγω απόφαση από τον ευρωπαϊκό πάροχο ηλεκτρονικών επικοινωνιών στην επικράτειά της.

Άρθρο 7 – Συντονισμός των εκτελεστικών μέτρων

1. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 6, η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους έδρας λαμβάνει μέτρα εποπτείας ή εκτελεστικά μέτρα σε σχέση με υπηρεσία ή δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχεται σε άλλο κράτος μέλος ή έχει προκαλέσει ζημίες σε άλλο κράτος μέλος, με την ίδια επιμέλεια ως εάν η σχετική υπηρεσία ή το δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών παρεχόταν στο κράτος μέλος της έδρας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα νομικά έγγραφα σχετικά με μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6 να μπορούν να κοινοποιηθούν στην επικράτειά τους.

Κεφάλαιο III

Ευρωπαϊκές εισροές

Τμήμα 1 – Συντονισμός της χρήσης του ραδιοφάσματος εντός της ενιαίας αγοράς

Άρθρο 8 – Πεδίο εφαρμογής και γενικές διατάξεις

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε εναρμονισμένο ραδιοφάσμα για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες.
2. Το τμήμα αυτό δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να επωφελούνται από τέλη που επιβάλλονται για τη διασφάλιση της βέλτιστης χρήσης των πόρων του ραδιοφάσματος, σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2002/20/EK και να οργανώνουν και να χρησιμοποιούν το ραδιοφάσμα τους για σκοπούς δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και άμυνας.
3. Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται στο παρόν τμήμα, η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη κάθε σχετική γνωμοδότηση της ομάδας για την πολιτική ραδιοφάσματος (RSPG), η οποία συστάθηκε με την απόφαση 2002/622/EK της Επιτροπής²⁸.

Άρθρο 9 – Χρήση του ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες: αρχές που διέπουν την κανονιστική ρύθμιση

1. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές για το ραδιοφάσμα συμβάλλουν στην ανάπτυξη ενός ασύρματου χώρου όπου συγκλίνουν οι επενδύσεις και οι ανταγωνιστικές συνθήκες για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες υψηλής ταχύτητας και ο οποίος επιτρέπει τον προγραμματισμό και την παροχή ενοποιημένων πολυεδαφικών δικτύων και υπηρεσιών και οικονομιών κλίμακας, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την καινοτομία, την οικονομική ανάπτυξη και τα μακροπρόθεσμα οφέλη των τελικών χρηστών.

Οι αρμόδιες εθνικές αρχές απέχουν από την εφαρμογή διαδικασιών ή από την επιβολή όρων για τη χρήση του ραδιοφάσματος, που ενδέχεται να εμποδίζουν αδικαιολόγητα την παροχή ενοποιημένων υπηρεσιών και δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών από τους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε πολλά κράτη μέλη ή σε ολόκληρη την Ένωση.

2. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές εφαρμόζουν το δυννητικά λιγότερο επαχθές σύστημα αδειοδότησης που δίνει τη δυνατότητα χρήσης του ραδιοφάσματος, βάσει αντικειμενικών, διαφανών, αμερόληπτων και αναλογικών κριτηρίων, προκειμένου να προωθηθεί η ευελιξία και η αποτελεσματικότητα στη χρήση του ραδιοφάσματος και να προωθηθούν συγκρίσιμες συνθήκες σε ολόκληρη την Ένωση για την πραγματοποίηση επενδύσεων για ενοποιημένα πολυεδαφικά συστήματα και δραστηριότητες από τους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

3. Κατά τον καθορισμό των όρων και των διαδικασιών αδειοδότησης για τη χρήση του ραδιοφάσματος, οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη κυρίως την αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των υφιστάμενων και των δυνητικών φορέων εκμετάλλευσης και μεταξύ των ευρωπαϊκών παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών και άλλων επιχειρήσεων.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη και, όπου είναι αναγκαίο, συνεκτιμούν τις ακόλουθες κανονιστικές αρχές κατά τον καθορισμό των όρων και των διαδικασιών αδειοδότησης για τα δικαιώματα χρήσης του ραδιοφάσματος:

²⁸ Απόφαση 2002/622/EK της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 2002, σχετικά με τη σύσταση ομάδας για την πολιτική ραδιοφάσματος (EE L 198 της 27.7.2002, σ. 49).

α) μεγιστοποίηση του ενδιαφέροντος των τελικών χρηστών, συμπεριλαμβανομένου του ενδιαφέροντός τους τόσο για τις αποδοτικές μακροπρόθεσμες επενδύσεις όσο και για την καινοτομία στον τομέα των ασύρματων δικτύων και υπηρεσιών και για τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό·

β) διασφάλιση της αποδοτικότερης χρήσης και της αποτελεσματικότερης διαχείρισης του ραδιοφάσματος·

γ) διασφάλιση προβλέψιμων και συγκρίσιμων όρων, ώστε να καταστεί δυνατός ο σχεδιασμός επενδύσεων σε δίκτυα και υπηρεσίες σε μια πολυεδαφική βάση, καθώς και η επίτευξη οικονομιών κλίμακας·

δ) διασφάλιση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των επιβαλλόμενων όρων, μεταξύ άλλων μέσω μιας αντικειμενικής αξιολόγησης του κατά πόσον δικαιολογείται η επιβολή πρόσθετων όρων που θα μπορούσαν να ευνοήσουν ή να βλάψουν ορισμένους φορείς εκμετάλλευσης·

ε) διασφάλιση ευρείας εδαφικής κάλυψης των ασύρματων ευρυζωνικών δικτύων υψηλής ταχύτητας, καθώς και υψηλού επιπέδου διείσδυσης και κατανάλωσης σχετικών υπηρεσιών.

5. Κατά την εξέταση της δυνατότητας επιβολής ορισμένων όρων σε σχέση με τα δικαιώματα χρήσης του ραδιοφάσματος που αναφέρονται στο άρθρο 10, οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν ιδιαίτερως υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 10 – Σχετικά κριτήρια που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τη χρήση του ραδιοφάσματος

1. Κατά τον καθορισμό της ποσότητας και του είδους του ραδιοφάσματος που θα διατεθεί σε μια δεδομένη διαδικασία για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης ραδιοφάσματος, οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

α) τα τεχνικά χαρακτηριστικά των διαφόρων διαθέσιμων ζωνών ραδιοσυχνοτήτων·

β) τον πιθανό συνδυασμό συμπληρωματικών ζωνών σε μια ενιαία διαδικασία· και

γ) τη σχέση που έχουν τα συνεκτικά χαρτοφυλάκια των δικαιωμάτων χρήσης ραδιοφάσματος στα διάφορα κράτη μέλη με την παροχή δικτύων ή υπηρεσιών σε ολόκληρη την αγορά της Ένωσης ή σε σημαντικό τμήμα αυτής.

2. Κατά τον καθορισμό της δυνατότητας προσδιορισμού κάθε ελάχιστης ή μέγιστης ποσότητας ραδιοφάσματος, η οποία θα ορίζεται σε σχέση με το δικαίωμα χρήσης σε μια δεδομένη ζώνη ή σε συνδυασμό συμπληρωματικών ζωνών, οι αρμόδιες εθνικές αρχές διασφαλίζουν τα εξής:

α) την αποδοτικότερη χρήση του ραδιοφάσματος, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο β), λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά της οικείας ζώνης ή των οικείων ζωνών·

β) τις αποτελεσματικές επενδύσεις δικτύου, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο α).

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 5, όσον αφορά τους όρους για τον καθορισμό των μέγιστων ποσοτήτων ραδιοφάσματος.

3. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές διασφαλίζουν ότι τα τέλη για τα δικαιώματα χρήσης ραδιοφάσματος, εφόσον υπάρχουν:

α) αντικατοπτρίζουν δεόντως την κοινωνική και οικονομική αξία του ραδιοφάσματος, συμπεριλαμβανομένων των ωφέλιμων εξωτερικών παραγόντων·

β) αποφεύγουν την ελλιπή αξιοποίηση και προωθούν τις επενδύσεις όσον αφορά την ικανότητα, την κάλυψη και την ποιότητα των δικτύων και υπηρεσιών·

γ) αποφεύγουν τις διακρίσεις και διασφαλίζουν την ισότητα των ευκαιριών μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης, όπως και μεταξύ υφιστάμενων και δυνητικών φορέων εκμετάλλευσης·

δ) επιτυγχάνουν τη βέλτιστη κατανομή μεταξύ των άμεσων και, ενδεχομένως, των περιοδικών πληρωμών, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την ανάγκη παροχής κινήτρων για την ταχεία εγκατάσταση δικτύων και την αξιοποίηση του ραδιοφάσματος, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο β) και ε).

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 5, όσον αφορά τους όρους που οδηγούν στην επιβολή διαφοροποιημένων τελών μεταξύ φορέων εκμετάλλευσης, οι οποίοι καθορίζονται με σκοπό την προώθηση αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

4. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δύνανται να επιβάλλουν όρους για ελάχιστη εδαφική κάλυψη, μόνο όταν αυτοί είναι αναγκαίοι και αναλογικοί, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο δ), με σκοπό την επίτευξη ορισμένων όρων γενικού ενδιαφέροντος που καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο. Κατά την επιβολή των εν λόγω υποχρεώσεων, οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

α) κάθε προϋπάρχουσα κάλυψη της εθνικής επικράτειας από τις σχετικές υπηρεσίες ή από άλλες υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

β) την ελαχιστοποίηση του αριθμού των φορέων εκμετάλλευσης που ενδεχομένως υπόκεινται στις υποχρεώσεις αυτές·

γ) τη δυνατότητα επιμερισμού των επιβαρύνσεων και της αμοιβαιότητας μεταξύ των διαφόρων φορέων εκμετάλλευσης, συμπεριλαμβανομένων των παρόχων άλλων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

δ) τις επενδύσεις που απαιτούνται για την επίτευξη της κάλυψης αυτής και την ανάγκη να ληφθούν υπόψη κατά την επιβολή των αντίστοιχων τελών·

ε) την τεχνική καταλληλότητα των σχετικών ζωνών για την αποδοτική παροχή ευρείας εδαφικής κάλυψης.

5. Κατά τον προσδιορισμό του κατά πόσο πρέπει να επιβληθούν κάποια από τα μέτρα για την προώθηση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού που προβλέπονται στο άρθρο 5 της απόφασης αριθ. 243/2012/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁹, οι αρμόδιες εθνικές αρχές βασίζουν την απόφασή τους σε μια αντικειμενική, εκ των προτέρων αξιολόγηση των προοπτικών των ακόλουθων σημείων, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες της αγοράς και τα διαθέσιμα σημεία αναφοράς:

α) κατά πόσον ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός είναι πιθανόν να διατηρηθεί ή να επιτευχθεί, ελλείψει των μέτρων αυτών, και

β) την πιθανή επίδραση των προσωρινών αυτών μέτρων στις υφιστάμενες και μελλοντικές επενδύσεις από φορείς της αγοράς.

²⁹ Απόφαση αριθ. 243/2012/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση πολυετούς προγράμματος πολιτικής για το ραδιοφάσμα (ΕΕ L 81 της 21.3.2012, σ. 7).

6. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές καθορίζουν τους όρους υπό τους οποίους οι επιχειρήσεις δύνανται να μεταβιβάζουν ή να χρονομισθώνουν σε άλλες επιχειρήσεις μέρος ή το σύνολο των μεμονωμένων δικαιωμάτων τους στη χρήση του ραδιοφάσματος, συμπεριλαμβανομένης της κοινής χρήσης του εν λόγω ραδιοφάσματος. Κατά τον καθορισμό των εν λόγω όρων, οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τα εξής:

α) τη βελτιστοποίηση της αποδοτικής χρήσης του ραδιοφάσματος, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 στοιχείο β·

β) τη διευκόλυνση της αξιοποίησης επωφελών δυνατοτήτων κοινής χρήσης·

γ) τον συμβιβασμό μεταξύ των συμφερόντων των υφιστάμενων και δυνητικών δικαιούχων·

δ) τη δημιουργία μιας πιο λειτουργικής, πιο ρευστής αγοράς για πρόσβαση στο ραδιοφάσμα.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού στις επιχειρήσεις.

7. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές επιτρέπουν την κατανομή παθητικών και ενεργητικών υποδομών καθώς και την από κοινού εγκατάσταση υποδομών για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες, λαμβάνοντας υπόψη:

α) την κατάσταση του βασιζόμενου στις υποδομές ανταγωνισμού και κάθε πρόσθετου ανταγωνισμού βάσει υπηρεσιών·

β) τις απαιτήσεις για αποδοτική χρήση του ραδιοφάσματος·

γ) την αυξημένη επιλογή και την υψηλότερη ποιότητα υπηρεσιών για τους τελικούς χρήστες·

δ) την τεχνολογική καινοτομία.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού στις επιχειρήσεις.

Άρθρο 11 – Συμπληρωματικές διατάξεις σχετικά με τους όρους για τη χρήση του ραδιοφάσματος

1. Σε περίπτωση που οι τεχνικοί όροι για τη διάθεση και την αποτελεσματική χρήση του εναρμονισμένου ραδιοφάσματος για τις ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες επιτρέπουν τη χρήση του σχετικού ραδιοφάσματος στο πλαίσιο καθεστώτος γενικής αδειοδότησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές αποφεύγουν την επιβολή οποιωνδήποτε πρόσθετων όρων και αποτρέπουν οποιαδήποτε εναλλακτική χρήση που εμποδίζει την αποτελεσματική εφαρμογή ενός τέτοιου εναρμονισμένου καθεστώτος.

2. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές καθορίζουν τους όρους αδειοδότησης σύμφωνα με τους οποίους μια μεμονωμένη άδεια ή δικαίωμα χρήσης δύναται να ανακληθεί ή να ακυρωθεί σε περίπτωση συνεχιζόμενης αδυναμίας χρήσης του σχετικού ραδιοφάσματος. Η ανάκληση ή η ακύρωση μπορεί να υπόκειται σε κατάλληλη αποζημίωση, εφόσον η αδυναμία χρήσης του ραδιοφάσματος οφείλεται σε λόγους που βρίσκονται πέρα από τον έλεγχο του φορέα εκμετάλλευσης, και δικαιολογείται αντικειμενικά.

3. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές εξετάζουν την ανάγκη θέσπισης, σύμφωνα με τους κανόνες περί ανταγωνισμού και με στόχο την έγκαιρη ελευθέρωση ή την κατανομή επαρκούς εναρμονισμένου ραδιοφάσματος σε οικονομικά αποδοτικές ζώνες για ασύρματες ευρυζωνικές υπηρεσίες υψηλής χωρητικότητας:

α) κατάλληλης αποζημίωσης ή χρηματικών κινήτρων για τους υφιστάμενους χρήστες ή τους κατόχους δικαιωμάτων χρήσης του ραδιοφάσματος, μεταξύ άλλων μέσω της ενσωμάτωσης στο σύστημα υποβολής προσφορών ή μέσω σταθερού ποσού για δικαιώματα χρήσης· ή

β) χρηματικών κινήτρων που πρέπει να καταβάλλονται από τους υφιστάμενους χρήστες ή από τους κατόχους δικαιωμάτων χρήσης του ραδιοφάσματος.

4. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές εξετάζουν την ανάγκη ορισμού κατάλληλων επιπέδων επιδόσεων της τεχνολογίας για διαφορετικές ζώνες, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3 της απόφασης αριθ. 243/2012/EK, με στόχο τη βελτίωση της φασματικής απόδοσης και με επιφύλαξη των μέτρων που θεσπίζονται βάσει της απόφασης αριθ. 676/2002.

Κατά τον καθορισμό των εν λόγω επιπέδων, ειδικότερα:

α) λαμβάνουν υπόψη τους κύκλους ανάπτυξης της τεχνολογίας και ανανέωσης του εξοπλισμού, ιδίως του τερματικού εξοπλισμού· και

β) εφαρμόζουν την αρχή της τεχνολογικής ουδετερότητας προκειμένου να επιτευχθεί το προσδιορισμένο επίπεδο επιδόσεων, σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 2002/21/EK.

Άρθρο 12 – Εναρμόνιση ορισμένων όρων αδειοδότησης που σχετίζονται με ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες

1. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές ορίζουν χρονοδιαγράμματα για τη χορήγηση ή την αλλαγή των δικαιωμάτων χρήσης, ή την ανανέωση των δικαιωμάτων αυτών υπό τους όρους των υφισταμένων δικαιωμάτων, τα οποία ισχύουν για το εναρμονισμένο ραδιοφάσμα για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες.

Η διάρκεια των δικαιωμάτων χρήσης ή οι ημερομηνίες για την επακόλουθη ανανέωση καθορίζονται πολύ πριν από τη σχετική διαδικασία η οποία περιλαμβάνεται στο χρονοδιάγραμμα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Τα χρονοδιαγράμματα, οι προθεσμίες και κύκλοι ανανέωσης λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη για προβλέψιμο επενδυτικό περιβάλλον, την πραγματική δυνατότητα κυκλοφορίας οποιασδήποτε σχετικής νέας ζώνης ραδιοσυχνοτήτων που έχει εναρμονιστεί για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες και την περίοδο απόσβεσης των σχετικών επενδύσεων υπό ανταγωνιστικούς όρους.

2. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεπής εφαρμογή της παραγράφου 1 σε ολόκληρη την Ένωση και ιδίως για να δοθεί η δυνατότητα συγχρονισμένης διάθεσης ασύρματων υπηρεσιών εντός της Ένωσης, η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικών πράξεων:

α) να ορίζει κοινό χρονοδιάγραμμα για την Ένωση στο σύνολό της ή χρονοδιαγράμματα ανάλογα με τις συνθήκες των διαφόρων κατηγοριών των κρατών μελών, την ημερομηνία ή τις ημερομηνίες κατά τις οποίες χορηγούνται μεμονωμένα δικαιώματα χρήσης για μια εναρμονισμένη ζώνη ή έναν συνδυασμό συμπληρωματικών εναρμονισμένων ζωνών και επιτρέπεται η πραγματική χρήση του ραδιοφάσματος για την αποκλειστική ή κοινή παροχή ασύρματων ευρυζωνικών επικοινωνιών σε ολόκληρη την Ένωση·

β) να καθορίζει ελάχιστη διάρκεια για τα δικαιώματα που χορηγούνται στις εναρμονισμένες ζώνες·

γ) να καθορίζει, στην περίπτωση δικαιωμάτων που δεν είναι αόριστου χαρακτήρα, συγχρονισμένη ημερομηνία λήξης ή ανανέωσης για την Ένωση στο σύνολό της·

δ) να καθορίζει την ημερομηνία λήξης για τυχόν υφιστάμενα δικαιώματα χρήσης των εναρμονισμένων ζωνών, εκτός από εκείνα που αφορούν τις ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες, ή, στην περίπτωση των δικαιωμάτων αορίστου χρόνου, το χρονικό όριο τροποποίησης του δικαιώματος χρήσης, ώστε να δίνεται η δυνατότητα παροχής ασύρματων ευρυζωνικών επικοινωνιών.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

3. Η Επιτροπή δύναται επίσης να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις εναρμόνισης της ημερομηνίας λήξης ή ανανέωσης των μεμονωμένων δικαιωμάτων χρήσης ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες σε εναρμονισμένες ζώνες οι οποίες ήδη υφίστανται κατά την ημερομηνία έκδοσης των πράξεων αυτών, με σκοπό τον συγχρονισμό, σε ολόκληρη την Ένωση, της ημερομηνίας ανανέωσης ή αλλαγής των δικαιωμάτων χρήσης των εν λόγω ζωνών, συμπεριλαμβανομένου του πιθανού συγχρονισμού με την ημερομηνία της ανανέωσης ή αλλαγής άλλων ζωνών που έχουν εναρμονιστεί βάσει εκτελεστικών μέτρων που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή με την παρούσα παράγραφο. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

Όταν οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο καθορίζουν μια εναρμονισμένη ημερομηνία για την ανανέωση ή την επανεκχώρηση δικαιωμάτων χρήσης του ραδιοφάσματος, η οποία έπεται της ημερομηνίας λήξης ή ανανέωσης όλων των υφιστάμενων μεμονωμένων δικαιωμάτων χρήσης του εν λόγω ραδιοφάσματος σε οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη, οι αρμόδιες εθνικές αρχές παρατείνουν τα υφιστάμενα δικαιώματα μέχρι την εναρμονισμένη ημερομηνία, υπό τις ίδιες ουσιαστικές προϋποθέσεις αδειοδότησης που εφαρμόζονταν προηγουμένως, συμπεριλαμβανομένων τυχόν περιοδικών τελών.

Όταν η περίοδος παράτασης που χορηγείται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο είναι σημαντική σε σύγκριση με την αρχική διάρκεια των δικαιωμάτων χρήσης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές δύναται να υποβάλουν την παράταση των δικαιωμάτων σε τυχόν αναγκαίες προσαρμογές των όρων αδειοδότησης που ίσχυαν προηγουμένως, στο πλαίσιο των τροποποιημένων συνθηκών, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής πρόσθετων τελών. Αυτά τα πρόσθετα τέλη πρέπει να βασίζονται σε μια κατά χρονική αναλογία εφαρμογή οποιουδήποτε αρχικού τέλους για τα αρχικά δικαιώματα χρήσης, τα οποία υπολογίζονται ρητά σε σχέση με την αρχικά προβλεπόμενη διάρκεια.

Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο δεν επιβάλλουν μείωση της διάρκειας των υφιστάμενων δικαιωμάτων χρήσης σε οποιοδήποτε κράτος μέλος, εκτός εάν γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/20/EK, και δεν ισχύουν για υφιστάμενα δικαιώματα με αόριστη διάρκεια ισχύος.

Όταν η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις σύμφωνα με την παράγραφο 2, δύναται να εφαρμόσει τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου, τηρουμένων των αναλογιών, σε δικαιώματα χρήσης της οικείας εναρμονισμένης ζώνης για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες.

4. Κατά την έκδοση των εκτελεστικών πράξεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη:

α) τις κανονιστικές αρχές του άρθρου 9·

β) τις αντικειμενικές διακυμάνσεις, σε ολόκληρη την Ένωση, των αναγκών για την παροχή επιπλέον ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές υπηρεσίες, λαμβάνοντας υπόψη τις κοινές ανάγκες ραδιοφάσματος για ενοποιημένα δίκτυα που καλύπτουν πολλά κράτη μέλη·

γ) την προβλεψιμότητα των συνθηκών λειτουργίας των υφιστάμενων χρηστών του ραδιοφάσματος·

δ) την αφομοίωση, την ανάπτυξη και τους κύκλους επενδύσεων διαδοχικών γενεών ασύρματων ευρυζωνικών τεχνολογιών·

ε) τη ζήτηση των τελικών χρηστών για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες υψηλής χωρητικότητας.

Προκειμένου να καταρτίζει χρονοδιαγράμματα για τις διάφορες κατηγορίες των κρατών μελών τα οποία δεν έχουν ήδη χορηγήσει μεμονωμένα δικαιώματα χρήσης ούτε έχουν επιτρέψει την πραγματική χρήση της οικείας εναρμονισμένης ζώνης, η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη όλες τις παρατηρήσεις που έχουν υποβάλει τα κράτη μέλη σχετικά με τον τρόπο που έχουν χορηγηθεί τα δικαιώματα χρήσης του ραδιοφάσματος κατά το παρελθόν, τους λόγους περιορισμού που προβλέπονται στο άρθρο 9 παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας 2002/21/EK, την πιθανή ανάγκη εκκένωσης της εν λόγω ζώνης, τις συνέπειες για τον ανταγωνισμό ή γεωγραφικούς ή τεχνικούς περιορισμούς, εξετάζοντας παράλληλα τις επιπτώσεις στην εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι η εφαρμογή δεν αναβάλλεται αδικαιολόγητα και ότι τυχόν μεταβολές στα χρονοδιαγράμματα μεταξύ κρατών μελών δεν οδηγούν σε αδικαιολόγητες διαφορές στις ανταγωνιστικές ή κανονιστικές συνθήκες που επικρατούν μεταξύ των κρατών μελών.

5. Η παράγραφος 2 δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών για χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης και για την παροχή της δυνατότητας πραγματικής χρήσης μιας εναρμονισμένης ζώνης πριν από την έγκριση εκτελεστικής πράξης που αφορά την εν λόγω ζώνη, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, ή πριν από την εναρμονισμένη ημερομηνία που καθορίζεται από την εκτελεστική πράξη για την εν λόγω ζώνη.

Όταν οι αρμόδιες εθνικές αρχές χορηγούν δικαιώματα χρήσης σε μια εναρμονισμένη ζώνη πριν από την έκδοση εκτελεστικής πράξης για την εν λόγω ζώνη, καθορίζουν τους όρους της εν λόγω χορήγησης, και ιδίως εκείνους που σχετίζονται με τη διάρκεια, κατά τρόπο ώστε οι δικαιούχοι των δικαιωμάτων χρήσης να γνωρίζουν τη δυνατότητα που έχει η Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, σύμφωνα με την παράγραφο 2, για τη θέσπιση ελάχιστης διάρκειας των εν λόγω δικαιωμάτων ή συγχρονισμένης ημερομηνίας λήξης ή κύκλου ανανέωσης για την Ένωση στο σύνολό της. Το παρόν εδάφιο δεν εφαρμόζεται για τη χορήγηση δικαιωμάτων με αόριστη διάρκεια ισχύος.

6. Για τις εναρμονισμένες ζώνες για τις οποίες έχει θεσπιστεί κοινό χρονοδιάγραμμα για τη χορήγηση δικαιωμάτων χρήσης και δυνατότητας πραγματικής χρήσης μέσω εκτελεστικής πράξης που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, οι αρμόδιες εθνικές αρχές παρέχουν έγκαιρες και επαρκώς λεπτομερείς πληροφορίες στην Επιτροπή σχετικά με τα σχέδιά τους για τη διασφάλιση συμμόρφωσης. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον προσδιορισμό της μορφής και των διαδικασιών παροχής των εν λόγω πληροφοριών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

Στις περιπτώσεις που η Επιτροπή, κατόπιν εξέτασης των λεπτομερών σχεδίων που παρέχονται από ένα κράτος μέλος, θεωρεί ότι είναι απίθανο το εν λόγω κράτος μέλος να είναι σε θέση να συμμορφωθεί με το χρονοδιάγραμμα που εφαρμόζεται σε αυτό, η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικής πράξης, να εκδώσει απόφαση με την οποία να υποχρεώνει το σχετικό κράτος μέλος να προσαρμόσει δεόντως τα σχέδιά του ώστε να διασφαλίσει την απαιτούμενη συμμόρφωση.

Άρθρο 13 – Συντονισμός των διαδικασιών και των όρων αδειοδότησης για τη χρήση του ραδιοφάσματος για ασύρματες ευρυζωνικές επικοινωνίες στην εσωτερική αγορά.

1. Όταν μια αρμόδια εθνική αρχή σκοπεύει να εξαρτήσει τη χρήση του ραδιοφάσματος από τη χορήγηση γενικής άδειας ή να χορηγήσει μεμονωμένα δικαιώματα για τη χρήση ραδιοφάσματος, ή να τροποποιήσει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη χρήση ραδιοφάσματος σύμφωνα με το άρθρο 14 της οδηγίας 2002/20/EK, θέτει συγχρόνως στη διάθεση της Επιτροπής και των αρμόδιων για το ραδιοφάσμα αρχών των άλλων κρατών μελών το σχέδιο μέτρου, μαζί με το σκεπτικό στο οποίο βασίζεται το μέτρο, κατόπιν

ολοκλήρωσης της δημόσιας διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 6 της οδηγίας 2002/21/EK, εφόσον ισχύει, και σε κάθε περίπτωση μόνο κατά ένα στάδιο της προετοιμασίας του το οποίο της επιτρέπει να παράσχει στην Επιτροπή και στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών επαρκείς και σταθερές πληροφορίες για όλα τα σχετικά θέματα.

Η αρμόδια εθνική αρχή παρέχει πληροφορίες οι οποίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα, κατά περίπτωση:

- α) τον τύπο της διαδικασίας αδειοδότησης·
- β) το χρονοδιάγραμμα της διαδικασίας αδειοδότησης·
- γ) τη διάρκεια ισχύος των δικαιωμάτων χρήσης·
- δ) τον τύπο και την ποσότητα του διαθέσιμου ραδιοφάσματος, συνολικά ή προς κάθε δεδομένη επιχείρηση·
- ε) το ύψος και τη διάρθρωση τυχόν τελών που πρέπει να καταβάλλονται·
- στ) τις αποζημιώσεις ή τα κίνητρα σχετικά με την εκκένωση ή την από κοινού χρήση του ραδιοφάσματος από τους υφιστάμενους χρήστες·
- ζ) τις υποχρεώσεις κάλυψης·
- η) τις απαιτήσεις χονδρικής πρόσβασης και περιαγωγής σε εθνικό ή σε περιφερειακό επίπεδο·
- θ) τη δέσμευση του ραδιοφάσματος για ορισμένους τύπους φορέων εκμετάλλευσης ή τον αποκλεισμό ορισμένων τύπων φορέων εκμετάλλευσης·
- ι) τους όρους που σχετίζονται με την εκχώρηση, τη μεταβίβαση ή τη συσσώρευση δικαιωμάτων χρήσης·
- ια) τη δυνατότητα από κοινού χρήσης του ραδιοφάσματος·
- ιβ) την από κοινού χρήση των υποδομών·
- ιγ) το ελάχιστο επίπεδο τεχνολογικών επιδόσεων·
- ιδ) τους περιορισμούς που εφαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφοι 3 και 4 της οδηγίας 2002/21/EK·
- ιε) την ανάκληση ή απόσυρση ενός ή περισσότερων δικαιωμάτων χρήσης ή την τροποποίηση των δικαιωμάτων ή των όρων που συνδέονται με τα εν λόγω δικαιώματα, τα οποία δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ήσσονος σημασίας υπό την έννοια του άρθρου 14 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/20/EK.

2. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές και η Επιτροπή δύνανται να απευθύνουν παρατηρήσεις προς την οικεία αρμόδια αρχή εντός δύο μηνών. Η δίμηνη αυτή προθεσμία δεν παρατείνεται.

Κατά την εκτίμηση του σχεδίου μέτρου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ιδίως τα εξής:

- α) τις διατάξεις των οδηγιών 2002/20/EK και 2002/21/EK και την απόφαση αριθ. 243/2012/ΕΕ·
- β) τις κανονιστικές αρχές του άρθρου 9·
- γ) τα σχετικά κριτήρια για ορισμένους ειδικούς όρους που καθορίζονται στο άρθρο 10 και τις πρόσθετες διατάξεις που καθορίζονται στο άρθρο 11·
- δ) κάθε εκτελεστική πράξη που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 12·
- ε) τη συνοχή με τις πρόσφατες, εκκρεμείς ή προγραμματισμένες διαδικασίες σε άλλα κράτη μέλη και τις πιθανές επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

Εάν, εντός της περιόδου αυτής, η Επιτροπή γνωστοποιήσει στην αρμόδια αρχή ότι το σχέδιο μέτρου θα δημιουργούσε φραγμούς στην εσωτερική αγορά ή ότι έχει σοβαρές αμφιβολίες για τη συμβατότητά του προς το κοινοτικό δίκαιο, το σχέδιο μέτρου δεν εγκρίνεται για μια επιπλέον περίοδο δύο μηνών. Σε αυτήν την περίπτωση, η Επιτροπή ενημερώνει επίσης τις αρμόδιες αρχές των υπόλοιπων κρατών μελών για τη θέση της όσον αφορά το σχέδιο μέτρου.

3. Εντός της επιπλέον περιόδου δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή και η οικεία αρμόδια αρχή συνεργάζονται στενά για τον καθορισμό του πλέον κατάλληλου και αποτελεσματικού μέτρου βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, λαμβάνοντας παράλληλα δεόντως υπόψη τις απόψεις των συμμετεχόντων στην αγορά και την ανάγκη εξασφάλισης της ανάπτυξης συνεπών κανονιστικών πρακτικών.

4. Σε κάθε στάδιο της διαδικασίας, η αρμόδια αρχή δύναται να τροποποιήσει ή να αποσύρει το σχέδιο μέτρου της, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την κοινοποίηση της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

5. Στο πλαίσιο της επιπλέον δίμηνης περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή δύναται:

α) να υποβάλει σχέδιο απόφασης στην επιτροπή επικοινωνιών ζητώντας από την οικεία αρμόδια αρχή να αποσύρει το σχέδιο μέτρου. Το σχέδιο απόφασης πρέπει να συνοδεύεται από λεπτομερή και αντικειμενική ανάλυση των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή θεωρεί ότι το σχέδιο μέτρου δεν θα πρέπει να θεσπισθεί, και, αν είναι αναγκαίο, από ειδικές προτάσεις για την τροποποίηση του σχεδίου μέτρου· ή

β) να λάβει απόφαση με την οποία να μεταβάλλει τη θέση της όσον αφορά το σχετικό σχέδιο μέτρου.

6. Εάν η Επιτροπή δεν έχει υποβάλει σχέδιο απόφασης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο α) ή λάβει απόφαση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο β), η οικεία αρμόδια αρχή δύναται να εκδώσει το σχέδιο μέτρου.

Εάν η Επιτροπή έχει υποβάλει σχέδιο απόφασης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 5 στοιχείο α), το σχέδιο μέτρου δεν εκδίδεται από την αρμόδια αρχή για περίοδο που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες από την κοινοποίηση που αποστέλλεται στην αρμόδια αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει να μεταβάλλει τη θέση της όσον αφορά το οικείο σχέδιο μέτρου σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ακόμα και μετά την υποβολή σχεδίου απόφασης στην επιτροπή επικοινωνιών.

7. Η Επιτροπή εκδίδει οποιαδήποτε απόφαση με την οποία απαιτείται από την αρμόδια αρχή να αποσύρει το σχέδιο μέτρου της μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

8. Εάν η Επιτροπή έχει εκδώσει απόφαση σύμφωνα με την παράγραφο 7, η αρμόδια αρχή τροποποιεί ή αποσύρει το σχέδιο μέτρου εντός έξι μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης της Επιτροπής. Μετά την τροποποίηση του σχεδίου μέτρου, η αρμόδια αρχή προβαίνει σε δημόσια διαβούλευση, κατά περίπτωση, και θέτει το τροποποιημένο σχέδιο στη διάθεση της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 1.

9. Η ενδιαφερόμενη αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη στον μέγιστο βαθμό τις παρατηρήσεις των αρμόδιων αρχών των άλλων κρατών μελών και της Επιτροπής και, εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2, στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 και στην παράγραφο 7, δύναται να θεσπίσει το προκύπτον σχέδιο μέτρου· εάν το πράξει, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή.

10. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για το αποτέλεσμα της διαδικασίας την οποία αφορά το μέτρο όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Άρθρο 14 – Πρόσβαση σε ασύρματα τοπικά δίκτυα

1. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές επιτρέπουν την παροχή πρόσβασης, μέσω ασύρματων τοπικών δικτύων, στο δίκτυο του παρόχου υπηρεσιών ηλεκτρονικών τηλεπικοινωνιών στο κοινό, καθώς και τη χρήση του εναρμονισμένου ραδιοφάσματος για την εν λόγω παροχή, βάσει μόνο γενικής αδειοδότησης.

2. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν εμποδίζουν τους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο κοινό να παρέχουν δημόσια πρόσβαση στα δίκτυά τους, μέσω ασύρματων τοπικών δικτύων, τα οποία δύναται να είναι εγκατεστημένα σε χώρους τελικών χρηστών, με την επιφύλαξη της συμμόρφωσης με τους όρους αδειοδότησης και τη συναίνεση του τελικού χρήστη κατόπιν ενημέρωσης.

3. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν περιορίζουν μονομερώς:

α) το δικαίωμα πρόσβασης των τελικών χρηστών σε ασύρματα τοπικά δίκτυα της επιλογής τους, τα οποία παρέχονται από τρίτα μέρη·

β) το δικαίωμα των τελικών χρηστών να επιτρέπουν σε άλλους τελικούς χρήστες την αμοιβαία ή γενικότερη πρόσβαση στα δίκτυα των εν λόγω παρόχων μέσω ασύρματων τοπικών δικτύων, καθώς και βάσει πρωτοβουλιών τρίτων μερών που συνενώνονται και παρέχουν δημόσια πρόσβαση σε ασύρματα τοπικά δίκτυα διαφόρων τελικών χρηστών.

4. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν περιορίζουν το δικαίωμα των τελικών χρηστών να επιτρέπουν σε άλλους τελικούς χρήστες την αμοιβαία ή γενικότερη πρόσβαση στα ασύρματα τοπικά τους δίκτυα, όπως βάσει πρωτοβουλιών τρίτων μερών που συνενώνονται και παρέχουν δημόσια πρόσβαση σε ασύρματα τοπικά δίκτυα διαφόρων τελικών χρηστών.

5. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν περιορίζουν την παροχή δημόσιας πρόσβασης σε ασύρματα τοπικά δίκτυα:

α) σε χώρους στους οποίους στεγάζονται δημόσιες αρχές ή σε χώρους άμεσης γειτνίασης με αυτούς, όταν οι χώροι αυτοί επικουρούν τις δημόσιες υπηρεσίες που παρέχονται στους κύριους χώρους·

β) σε πρωτοβουλίες μη κυβερνητικών οργανώσεων ή δημόσιων αρχών που συνενώνονται και παρέχουν αμοιβαία ή γενικότερη πρόσβαση στα ασύρματα τοπικά δίκτυα διαφόρων τελικών χρηστών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των ασυρμάτων τοπικών δικτύων στα οποία παρέχεται δημόσια πρόσβαση σύμφωνα με το εδάφιο α).

6. Μια επιχείρηση, δημόσια αρχή ή άλλος τελικός χρήστης δεν θεωρείται πάροχος υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό αποκλειστικά λόγω της παροχής δημόσιας πρόσβασης σε ασύρματα τοπικά δίκτυα, όταν η εν λόγω παροχή δεν έχει εμπορικό χαρακτήρα ή είναι απλώς παρεπόμενη άλλης εμπορικής δραστηριότητας ή δημόσιας υπηρεσίας η οποία δεν εξαρτάται από τη μεταφορά σημάτων σε τέτοια δίκτυα.

Άρθρο 15 – Ανάπτυξη και λειτουργία σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας

1. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές επιτρέπουν την ανάπτυξη, τη σύνδεση και τη λειτουργία λιγότερο ορατών σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας βάσει του καθεστώτος γενικής αδειοδότησης και δεν περιορίζουν αδικαιολόγητα την εν λόγω ανάπτυξη, σύνδεση ή λειτουργία μέσω μεμονωμένων πολεοδομικών αδειών ή με κάθε άλλο τρόπο όποτε η εν λόγω

χρήση συμμορφώνεται με την εφαρμογή των μέτρων που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 2.

Η παρούσα παράγραφος δεν θίγει το καθεστώς αδειοδότησης για το ραδιοφάσμα που χρησιμοποιείται για τη λειτουργία σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας.

2. Για τους σκοπούς της ενιαίας εφαρμογής του καθεστώτος γενικής αδειοδότησης για την ανάπτυξη, τη σύνδεση και τη λειτουργία σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας δυνάμει της παραγράφου 1, η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικής πράξης, να καθορίσει τεχνικά χαρακτηριστικά ως προς τον σχεδιασμό, την ανάπτυξη και τη λειτουργία σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας, η συμμόρφωση με τα οποία διασφαλίζει τον διακριτικό τους χαρακτήρα κατά τη χρήση σε διαφορετικές τοπικές συνθήκες. Η Επιτροπή καθορίζει τα εν λόγω τεχνικά χαρακτηριστικά ως προς το μέγιστο μέγεθος, την ισχύ και τις ηλεκτρομαγνητικές ιδιότητες, καθώς και ως προς τις οπτικές επιπτώσεις των ανεπτυγμένων σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας. Τα εν λόγω τεχνικά χαρακτηριστικά για τη χρήση σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας συμμορφώνονται τουλάχιστον με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2013/35/ΕΕ³⁰ και με τις οριακές τιμές που καθορίζονται στη σύσταση του Συμβουλίου αριθ. 1999/519/ΕΚ³¹.

Τα χαρακτηριστικά που καθορίζονται προκειμένου η ανάπτυξη, η σύνδεση και η λειτουργία σημείων ασύρματης πρόσβασης μικρής εμβέλειας να επωφελούνται από τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 δεν πρέπει να θίγουν τις βασικές απαιτήσεις της οδηγίας 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά των εν λόγω προϊόντων³².

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

Άρθρο 16 – Συντονισμός ραδιοφάσματος μεταξύ κρατών μελών

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τις σχετικές διεθνείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων των κανονισμών ραδιοεπικοινωνιών της Διεθνούς Ένωσης Τηλεπικοινωνιών (ITU), οι αρμόδιες εθνικές αρχές διασφαλίζουν ότι η χρήση ραδιοφάσματος είναι οργανωμένη στο έδαφός τους και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την κατανομή ή την εκχώρηση ραδιοφάσματος, ώστε κανένα άλλο κράτος μέλος να μην εμποδίζεται από την παραχώρηση στο έδαφός του της χρήσης συγκεκριμένης εναρμονισμένης ζώνης σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

2. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται μεταξύ τους στο πλαίσιο του διασυνοριακού συντονισμού της χρήσης ραδιοφάσματος για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1 και την εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης σε ραδιοφάσμα προς όλα τα κράτη μέλη.

³⁰ Οδηγία 2013/35/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, περί των ελαχίστων απαιτήσεων υγείας και ασφάλειας όσον αφορά την έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους προερχόμενους από φυσικούς παράγοντες (ηλεκτρομαγνητικά πεδία) (20ή ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) και περί καταργήσεως της οδηγίας 2004/40/ΕΚ (ΕΕ L 179 της 29.6.2013, σ. 1).

³¹ Σύσταση 1999/519/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 1999 περί του περιορισμού της έκθεσης του κοινού σε ηλεκτρομαγνητικά πεδία (0 Hz έως 300 GHz) (ΕΕ L 199 της 30.7.1999, σ. 59).

³² Οδηγία 1999/5/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, σχετικά με το ραδιοεξοπλισμό και τον τηλεπικοινωνιακό τερματικό εξοπλισμό και την αμοιβαία αναγνώριση της πιστότητας των εξοπλισμών αυτών (ΕΕ L 91 της 7.4.1999, σ. 10).

3. Κάθε οικείο κράτος μέλος δύναται να ζητήσει από την ομάδα για την πολιτική ραδιοφάσματος να μεσολαβήσει παρέχοντας βοήθεια στο ίδιο ή σε κάθε άλλο κράτος μέλος όσον αφορά τη συμμόρφωση με το παρόν άρθρο.

Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα για να διασφαλίζει ότι τα αποτελέσματα της συντονιστικής δράσης σέβονται την απαίτηση ισότιμης πρόσβασης σε ραδιοφάσμα μεταξύ των οικείων κρατών μελών, για την επίλυση τυχόν πρακτικών ασυνεπειών μεταξύ των διακριτών αποτελεσμάτων συντονισμού διαφόρων κρατών μελών ή για την εξασφάλιση της επιβολής συντονισμένων λύσεων στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 33 παράγραφος 2.

Τμήμα 2 – Ευρωπαϊκά προϊόντα εικονικής πρόσβασης

Άρθρο 17 – Ευρωπαϊκά προϊόντα εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης

1. Η παροχή προϊόντων εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης που επιβάλλεται σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 12 της οδηγίας 2002/19/EK θεωρείται ως παροχή ευρωπαϊκών προϊόντων εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης, εφόσον παρέχεται σύμφωνα με τις ελάχιστες παραμέτρους που παρατίθενται σε μία από τις προσφορές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι και καλύπτει συνολικά τις εξής ουσιώδεις απαιτήσεις:

- α) δυνατότητα να προσφερθεί ως προϊόν υψηλής ποιότητας οπουδήποτε στην Ένωση·
- β) μέγιστος βαθμός διαλειτουργικότητας δικτύου και υπηρεσίας και αμερόληπτη διαχείριση του δικτύου μεταξύ των φορέων εκμετάλλευσης, σε αρμονία με την τοπολογία του δικτύου·
- γ) δυνατότητα εξυπηρέτησης τελικών χρηστών με ανταγωνιστικούς όρους·
- δ) οικονομική απόδοση, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα να εφαρμοστεί σε υφιστάμενα δίκτυα και να συνυπάρξει με άλλα προϊόντα πρόσβασης που δύνανται να παρέχονται υπό την ίδια υποδομή δικτύου·
- ε) λειτουργική αποτελεσματικότητα, ιδίως όσον αφορά τον περιορισμό, στο μέτρο του δυνατού, των εμποδίων εφαρμογής και του κόστους ανάπτυξης για τους παρόχους υπηρεσιών εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης και τους αιτούντες υπηρεσίες εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης·
- στ) τήρηση των κανόνων προστασίας της ιδιωτικής ζωής, των προσωπικών δεδομένων, της ασφάλειας και της ακεραιότητας των δικτύων και της διαφάνειας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 32 για τη διευκρίνιση του παραρτήματος Ι σύμφωνα με τις εξελίξεις της αγοράς και τις τεχνολογικές εξελίξεις, ώστε να συνεχίσει να πληροί τις ουσιώδεις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 18 – Κανονιστικές προϋποθέσεις που σχετίζονται με ευρωπαϊκά προϊόντα εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης

1. Εθνική ρυθμιστική αρχή η οποία έχει στο παρελθόν επιβάλει σε έναν φορέα εκμετάλλευσης, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 12 της οδηγίας 2002/19/EK, υποχρεώσεις παροχής χονδρικής πρόσβασης σε δίκτυα επόμενης γενιάς αξιολογεί κατά πόσο θα ήταν κατάλληλη και αναλογική η επιβολή αντ' αυτής μιας υποχρέωσης παροχής ενός ευρωπαϊκού

προϊόντος εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης το οποίο παρέχει τουλάχιστον αντίστοιχες λειτουργίες με το ισχύον προϊόν χονδρικής πρόσβασης.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο διενεργούν την απαιτούμενη αξιολόγηση των υφιστάμενων μέτρων αποκατάστασης της παροχής χονδρικής πρόσβασης αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, ανεξάρτητα από τη χρονική στιγμή διενέργειας της ανάλυσης σχετικών αγορών σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 6 της οδηγίας 2002/21/EK.

Όταν μια εθνική ρυθμιστική αρχή, η οποία έχει στο παρελθόν επιβάλει μια υποχρέωση παροχής εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης θεωρήσει, κατόπιν της αξιολόγησής της σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ότι ένα ευρωπαϊκό προϊόν εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης δεν είναι κατάλληλο υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, υποβάλλει αιτιολογημένη εξήγηση στο σχέδιο μέτρου της σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2002/21/EK.

2. Όταν μια εθνική ρυθμιστική αρχή σκοπεύει να επιβάλει σε έναν φορέα εκμετάλλευσης την υποχρέωση παροχής χονδρικής πρόσβασης σε δίκτυο επόμενης γενιάς σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 12 της οδηγίας 2002/19/EK, αξιολογεί ιδίως, πέραν των παραγόντων που ορίζονται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, τα αντίστοιχα πλεονεκτήματα από την επιβολή

(i) παροχής παθητικής χονδρικής εισροής, όπως είναι η φυσική αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο ή υποβρόχο·

(ii) μη φυσικής ή εικονικής χονδρικής εισροής που προσφέρει αντίστοιχες λειτουργίες, και συγκεκριμένα ένα ευρωπαϊκό προϊόν εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης που καλύπτει τις ουσιώδεις απαιτήσεις και παραμέτρους που ορίζονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και στο παράρτημα 1 σημείο 1 του παρόντος κανονισμού.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 παράγραφος 3 της οδηγίας 2002/19/EK, όταν μια εθνική ρυθμιστική αρχή σκοπεύει να επιβάλει σε έναν φορέα εκμετάλλευσης μια υποχρέωση παροχής εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 12 της εν λόγω οδηγίας, επιβάλλει υποχρέωση παροχής ενός ευρωπαϊκού προϊόντος εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης το οποίο διαθέτει τις πιο συναφείς λειτουργίες, ώστε να καλύπτει τις κανονιστικές απαιτήσεις που προσδιορίζονται στην αξιολόγησή της. Όταν μια εθνική ρυθμιστική αρχή θεωρεί ότι ένα ευρωπαϊκό προϊόν εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης δεν θα ήταν κατάλληλο υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, υποβάλλει αιτιολογημένη εξήγηση στο σχέδιο μέτρου της σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας 2002/21/EK.

4. Κατά την αξιολόγηση, σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 ή 3, του αν πρέπει να επιβληθεί ένα ευρωπαϊκό προϊόν εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης αντί κάποιου άλλου προϊόντος παροχής χονδρικής πρόσβασης, η εθνική ρυθμιστική αρχή λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα που δημιουργούνται από συγκλίνουσες κανονιστικές προϋποθέσεις σε όλη την Ένωση όσον αφορά τα μέτρα αποκατάστασης της παροχής χονδρικής πρόσβασης, την τρέχουσα και μελλοντική κατάσταση του ανταγωνισμού που βασίζεται στις υποδομές και την εξέλιξη των συνθηκών της αγοράς προς την παροχή ανταγωνιστικών δικτύων επόμενης γενιάς, τις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν από τον φορέα εκμετάλλευσης που έχει οριστεί ως έχων σημαντική ισχύ στην αγορά και από τους αιτούντες πρόσβαση, και την περίοδο απόσβεσης των σχετικών επενδύσεων.

Η εθνική ρυθμιστική αρχή καθορίζει μια μεταβατική περίοδο για την αντικατάσταση ενός υφιστάμενου προϊόντος παροχής χονδρικής πρόσβασης από ένα ευρωπαϊκό προϊόν εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης, εάν είναι απαραίτητο.

5. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 παράγραφος 3 της οδηγίας 2002/19/EK, όταν ένας φορέας εκμετάλλευσης έχει, δυνάμει των άρθρων 8 και 12 της εν λόγω οδηγίας, υποχρέωση

παροχής ενός ευρωπαϊκού προϊόντος εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές εξασφαλίζουν τη δημοσίευση προσφοράς αναφοράς που περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που ορίζονται στο παράρτημα Ι σημεία 1, 2 ή 3, κατά περίπτωση.

6. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 παράγραφος 3 της οδηγίας 2002/21/EK, μια εθνική ρυθμιστική αρχή δεν επιβάλλει υποχρεωτική προθεσμία προειδοποίησης πριν την απόσυρση μιας παλαιότερα επιβληθείσας υποχρέωσης παροχής ενός ευρωπαϊκού προϊόντος εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης που καλύπτει τις ουσιώδεις απαιτήσεις και παραμέτρους που ορίζονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 και στο παράρτημα Ι σημείο 2 του παρόντος κανονισμού, εάν ο εμπλεκόμενος φορέας εκμετάλλευσης δεσμεύεται οικειοθελώς να καταστήσει διαθέσιμο το εν λόγω προϊόν κατόπιν αιτήματος τρίτων μερών, υπό δίκαιους και λογικούς όρους, για μια περαιτέρω περίοδο τριών ετών.

7. Όταν μια εθνική ρυθμιστική αρχή εξετάζει, στο πλαίσιο αξιολόγησης δυνάμει των παραγράφων 2 ή 3, εάν θα πρέπει να επιβάλει ή να διατηρήσει τους ελέγχους επί των τιμών σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2002/19/EK για την παροχή χονδρικής πρόσβασης σε δίκτυα επόμενης γενιάς, είτε μέσω ενός εκ των ευρωπαϊκών προϊόντων εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης ή με άλλον τρόπο, εξετάζει την κατάσταση του ανταγωνισμού ως προς τις τιμές, την επιλογή και την ποιότητα των προϊόντων που παρέχονται σε επίπεδο λιανικής. Λαμβάνει υπόψη την αποτελεσματικότητα της προστασίας ενάντια στις διακρίσεις σε επίπεδο χονδρικής και την κατάσταση του ανταγωνισμού που βασίζεται σε υποδομές από άλλα σταθερά ή ασύρματα δίκτυα, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στον ρόλο του υφιστάμενου ανταγωνισμού που βασίζεται στις υποδομές μεταξύ των δικτύων επόμενης γενιάς όσον αφορά την επίτευξη περαιτέρω βελτιώσεων ποιότητας για τους τελικούς χρήστες, προκειμένου να προσδιορίσει κατά πόσον οι έλεγχοι τιμών για την παροχή χονδρικής πρόσβασης θα είναι απαραίτητοι ή αναλογικοί στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 19 – Προϊόν συνδετικότητας με εξασφαλισμένη ποιότητα υπηρεσιών (ASQ)

1. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης έχει δικαίωμα να παρέχει ένα ευρωπαϊκό προϊόν συνδετικότητας ASQ, όπως ορίζεται στην παράγραφο 4.

2. Κάθε φορέας εκμετάλλευσης καλύπτει κάθε εύλογο αίτημα παροχής ενός ευρωπαϊκού προϊόντος συνδετικότητας ASQ όπως ορίζεται στην παράγραφο 4 και υποβάλλεται εγγράφως από εξουσιοδοτημένο πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Τυχόν άρνηση παροχής ευρωπαϊκού προϊόντος συνδετικότητας ASQ βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια. Ο φορέας εκμετάλλευσης αναφέρει τους λόγους της άρνησης εντός ενός μηνός από την υποβολή της γραπτής αίτησης.

Η αδυναμία ή η απροθυμία του μέρους που υπέβαλε αίτηση για παροχή ευρωπαϊκού προϊόντος συνδετικότητας ASQ να διαθέσει, είτε εντός της Ένωσης είτε σε τρίτες χώρες, ένα ευρωπαϊκό προϊόν συνδετικότητας ASQ στο μέρος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση έναντι εύλογων όρων θεωρείται ως αντικειμενικός λόγος άρνησης, εφόσον ζητηθεί από το μέρος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

3. Εφόσον, εντός δύο μηνών από την υποβολή της γραπτής αίτησης για χορήγηση πρόσβασης, απορριφθεί η αίτηση ή δεν επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με ειδικούς όρους και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της τιμής, οποιοδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να παραπέμψει το ζήτημα στην αρμόδια εθνική ρυθμιστή αρχή σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2002/21/EK. Στην περίπτωση αυτή, δύναται να εφαρμοστεί το άρθρο 3 παράγραφος 6 του παρόντος κανονισμού.

4. Η παροχή προϊόντων συνδετικότητας θεωρείται ως παροχή ευρωπαϊκού προϊόντος συνδετικότητας ASQ εφόσον παρέχεται σύμφωνα με τις ελάχιστες παραμέτρους που παρατίθενται στο παράρτημα II και καλύπτει συνολικά τις ακόλουθες ουσιώδεις απαιτήσεις:

- α) δυνατότητα να προσφερθεί ως προϊόν υψηλής ποιότητας οπουδήποτε στην Ένωση·
- β) διευκόλυνση των παρόχων υπηρεσιών στην κάλυψη των αναγκών των τελικών χρηστών τους·
- γ) οικονομική απόδοση, λαμβάνοντας υπόψη υφιστάμενες λύσεις που ενδέχεται να παρέχονται στα ίδια δίκτυα·
- δ) λειτουργική αποτελεσματικότητα, ιδίως όσον αφορά τον περιορισμό, στο μέτρο του δυνατού, των εμποδίων εφαρμογής και του κόστους ανάπτυξης για τους πελάτες· και
- ε) διασφάλιση της τήρησης των κανόνων προστασίας της ιδιωτικής ζωής, των προσωπικών δεδομένων, της ασφάλειας και της ακεραιότητας των δικτύων, και της διαφάνειας σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

5. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 32 για τη διευκρίνιση του παραρτήματος I σύμφωνα με τις εξελίξεις της αγοράς και τις τεχνολογικές εξελίξεις, ώστε να συνεχίσει να πληροί τις ουσιώδεις απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

Άρθρο 20 – Μέτρα σχετικά με τα ευρωπαϊκά προϊόντα πρόσβασης

1. Η Επιτροπή θεσπίζει, έως την 1η Ιανουαρίου 2016, εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό ομοιόμορφων τεχνικών και μεθοδολογικών κανόνων για την εφαρμογή ενός ευρωπαϊκού προϊόντος εικονικής ευρυζωνικής πρόσβασης κατά την έννοια του άρθρου 17 και του παραρτήματος I σημείο 1, σύμφωνα με τα κριτήρια και τις παραμέτρους που καθορίζονται σε αυτά και προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισοδυναμία της λειτουργίας ενός τέτοιου προϊόντος παροχής εικονικής χονδρικής πρόσβασης σε δίκτυα επόμενης γενιάς με τη λειτουργία ενός προϊόντος φυσικής αδεσμοποίησης πρόσβασης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

2. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίσει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό ομοιόμορφων τεχνικών και μεθοδολογικών κανόνων για την εφαρμογή ενός ή περισσότερων ευρωπαϊκών προϊόντων πρόσβασης κατά την έννοια των άρθρων 17 και 19 και του παραρτήματος I σημεία 2 και 3, και του παραρτήματος II, σύμφωνα με τα αντίστοιχα κριτήρια και τις παραμέτρους που καθορίζονται σε αυτά. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

Κεφάλαιο IV

Εναρμονισμένα δικαιώματα των τελικών χρηστών

Άρθρο 21 – Κατάργηση περιορισμών και διακρίσεων

1. Η ελευθερία των τελικών χρηστών να χρησιμοποιούν δημόσια δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχονται από μια επιχείρηση εγκαταστημένη σε κάποιο άλλο κράτος μέλος δεν περιορίζεται από τις δημόσιες αρχές.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν εφαρμόζουν καμία διακριτική απαίτηση ή όρο παροχής πρόσβασης ή χρήσης σε τελικούς χρήστες βάσει της

εθνικότητας ή του τόπου κατοικίας τους εκτός εάν οι εν λόγω διαφορές αιτιολογούνται με αντικειμενικά κριτήρια.

3. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν εφαρμόζουν υψηλότερη τιμολόγηση για ενδοεθνικά επικοινωνίες που καταλήγουν σε άλλο κράτος μέλος, εκτός εάν αυτό αιτιολογείται με αντικειμενικά κριτήρια:

α) όσον αφορά τις υπηρεσίες σταθερής επικοινωνίας, υψηλότερες από τα τιμολόγια για εγχώριες υπηρεσίες επικοινωνιών μεγάλων αποστάσεων·

β) όσον αφορά τις υπηρεσίες κινητής επικοινωνίας, υψηλότερες από τις ευρωχρεώσεις για ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής φωνητικών κλήσεων και σύντομων μηνυμάτων (SMS), αντίστοιχα, που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 531/2012.

Άρθρο 22 – Επίλυση διασυννοριακών διαφορών

1. Οι εξώδικες διαδικασίες που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/22/ΕΚ εφαρμόζονται επίσης σε διαφορές που σχετίζονται με συμβάσεις που υπογράφονται μεταξύ καταναλωτών και άλλων τελικών χρηστών, στον βαθμό που οι εξώδικες διαδικασίες είναι επίσης διαθέσιμες σε αυτούς, και παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό οι οποίοι είναι εγκαταστημένοι σε άλλο κράτος μέλος. Για διαφορές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2013/11/ΕΕ³³, ισχύουν οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 23 – Ελευθερία παροχής και χρήσης ανοικτής πρόσβασης στο διαδίκτυο, και εύλογη διαχείριση της κίνησης

1. Οι τελικοί χρήστες είναι ελεύθεροι να έχουν πρόσβαση και να διανέμουν πληροφορίες και περιεχόμενο, να εκτελούν εφαρμογές και να χρησιμοποιούν υπηρεσίες της επιλογής τους μέσω της υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο.

Οι τελικοί χρήστες είναι ελεύθεροι να συνάπτουν συμφωνίες σχετικά με τους όγκους δεδομένων και τις ταχύτητες με παρόχους υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο και, σύμφωνα με τις εν λόγω συμφωνίες που σχετίζονται με τους όγκους δεδομένων, να επωφελούνται από τυχόν προσφορές των παρόχων περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών στο διαδίκτυο.

2. Οι τελικοί χρήστες είναι επίσης ελεύθεροι να συνάπτουν συμφωνίες με παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό ή με παρόχους περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών για την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών με βελτιωμένη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Για τη διευκόλυνση της παροχής εξειδικευμένων υπηρεσιών σε τελικούς χρήστες, οι πάροχοι περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών, και οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό είναι ελεύθεροι να συνάπτουν συμφωνίες μεταξύ τους για τη μετάδοση των σχετικών όγκων δεδομένων ή κίνησης ως εξειδικευμένων υπηρεσιών με καθορισμένη ποιότητα υπηρεσιών ή αποκλειστική χωρητικότητα. Η παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών δεν επηρεάζει κατά επαναλαμβανόμενο ή συνεχή τρόπο την γενική ποιότητα των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο.

³³

Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63).

3. Το παρόν εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας που σχετίζεται με τη νομιμότητα των μεταδιδόμενων πληροφοριών, περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών.

4. Η άσκηση των ελευθεριών που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 διευκολύνεται από την παροχή πλήρων πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1, το άρθρο 26 παράγραφος 2 και το άρθρο 27 παράγραφοι 1 και 2.

5. Στο πλαίσιο των συμβατικά συμφωνημένων όγκων δεδομένων ή ταχυτήτων για την παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, οι πάροχοι υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο δεν περιορίζουν της ελευθερίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 παρεμποδίζοντας, επιβραδύνοντας, υποβαθμίζοντας ή εισάγοντας διακρίσεις έναντι συγκεκριμένου περιεχομένου, εφαρμογών ή υπηρεσιών ή συγκεκριμένων κατηγοριών αυτών, εκτός από τις περιπτώσεις όπου είναι αναγκαία η εφαρμογή εύλογων μέτρων διαχείρισης της κίνησης. Τα εύλογα μέτρα διαχείρισης της κίνησης είναι διαφανή, αμερόληπτα, αναλογικά και απαραίτητα για τα εξής:

α) την εφαρμογή νομοθετικής διάταξης ή δικαστικής απόφασης, ή για την πρόληψη ή αποτροπή σοβαρών εγκλημάτων·

β) τη διατήρηση της ακεραιότητας και της ασφάλειας του δικτύου και των υπηρεσιών που παρέχονται μέσω αυτού, και των τεματικών των τελικών χρηστών·

γ) την αποτροπή της μετάδοσης ανεπίκλητων επικοινωνιών σε τελικούς χρήστες που έχουν δώσει τη συγκατάθεσή τους εκ των προτέρων για την εφαρμογή παρόμοιων περιοριστικών μέτρων·

δ) την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων προσωρινής ή έκτακτης συμφόρησης δικτύου εφόσον ανάλογοι τύποι κίνησης αντιμετωπίζονται ισότιμα.

Η εύλογη διαχείριση της κίνησης συνεπάγεται μόνο την επεξεργασία δεδομένων που είναι απαραίτητη και αναλογική για την επίτευξη των σκοπών που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο.

Άρθρο 24 – Διασφαλίσεις για την ποιότητα υπηρεσιών

1. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές παρακολουθούν στενά και διασφαλίζουν την αποτελεσματική δυνατότητα των τελικών χρηστών να επωφελούνται από τις ελευθερίες που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφοι 1 και 2, τη συμμόρφωση με το άρθρο 23 παράγραφος 5 και τη συνεχή διαθεσιμότητα υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο χωρίς διακρίσεις, με επίπεδο ποιότητας που αντικατοπτρίζει τις εξελίξεις της τεχνολογίας και οι οποίες δεν εμποδίζονται από εξειδικευμένες υπηρεσίες. Σε συνεργασία με άλλες αρμόδιες εθνικές αρχές, παρακολουθούν επίσης τις επιπτώσεις των εξειδικευμένων υπηρεσιών στην πολιτιστική ποικιλομορφία και την καινοτομία. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές υποβάλλουν ετήσια έκθεση στην Επιτροπή και τον φορέα ευρωπαϊκών ρυθμιστικών αρχών για τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (BEREC) για την παρακολούθηση και τα πορίσματά τους.

2. Προκειμένου να αποφευχθεί η γενική υποβάθμιση της ποιότητας υπηρεσιών για τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο ή να διασφαλιστεί η δυνατότητα των τελικών χρηστών για πρόσβαση και διανομή περιεχομένου ή υπηρεσιών, ή για εκτέλεση εφαρμογών και υπηρεσιών της επιλογής τους, οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές έχουν την εξουσία να επιβάλλουν ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας υπηρεσιών σε παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό.

Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές, σε εύθετο χρόνο πριν από την επιβολή των εν λόγω απαιτήσεων, υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή στην οποία συνοψίζονται οι λόγοι για την ανάληψη δράσης, οι σχεδιαζόμενες απαιτήσεις και ο προτεινόμενος τρόπος δράσης. Οι εν λόγω πληροφορίες κοινοποιούνται επίσης και στον BEREC. Η Επιτροπή δύναται, αφού εξετάσει τις εν λόγω πληροφορίες, να διατυπώσει παρατηρήσεις ή συστάσεις, και ιδίως να διασφαλίσει ότι οι σχεδιαζόμενες απαιτήσεις δεν επηρεάζουν δυσμενώς τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Οι σχεδιαζόμενες απαιτήσεις δεν εγκρίνονται για περίοδο δύο μηνών από την παραλαβή των πλήρων πληροφοριών από την Επιτροπή, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ της Επιτροπής και της εθνικής ρυθμιστικής αρχής ή εκτός εάν η Επιτροπή έχει ενημερώσει την εθνική ρυθμιστική αρχή για συντομευθείσα προθεσμία εξέτασης ή εκτός εάν η Επιτροπή έχει διατυπώσει παρατηρήσεις ή συστάσεις. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές λαμβάνουν δεόντως υπόψη τις παρατηρήσεις ή συστάσεις της Επιτροπής και κοινοποιούν τις εγκριθείσες απαιτήσεις στην Επιτροπή και τον BEREC.

3. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που καθορίζουν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή των υποχρεώσεων των εθνικών αρμόδιων αρχών σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

Άρθρο 25 – Διαφάνεια και δημοσίευση πληροφοριών

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δημοσιεύουν, εκτός των προσφορών οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, διαφανείς, συγκρίσιμες, επαρκείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες για τα εξής:

α) την επωνυμία, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας τους·

β) για κάθε τιμολογιακό πρόγραμμα, τις παρεχόμενες υπηρεσίες και τις σχετικές παραμέτρους ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, τις ισχύουσες τιμές (για τους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων των φόρων) και τυχόν ισχύουσες χρεώσεις (πρόσβαση, χρήση, συντήρηση και τυχόν πρόσθετες χρεώσεις), καθώς και το κόστος που αφορά τον εξοπλισμό τερματικού·

γ) τις ισχύουσες χρεώσεις σχετικά με κάθε αριθμό ή υπηρεσία που υπόκειται σε ειδικούς όρους τιμολόγησης·

δ) την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχουν, σύμφωνα με τις εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2·

ε) τις υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπου προσφέρονται, προσδιορίζοντας τα εξής:

(i) την πραγματική διαθέσιμη ταχύτητα δεδομένων για λήψη ή μεταφόρτωση στο κράτος μέλος διαμονής του τελικού χρήστη, συμπεριλαμβανομένης της ταχύτητας σε ώρες αιχμής·

(ii) το επίπεδο ισχυόντων περιορισμών στον όγκο δεδομένων, εφόσον υπάρχει· τις τιμές για την αύξηση του διαθέσιμου όγκου δεδομένων σε ειδική ή διαρκή βάση· την ταχύτητα μετάδοσης δεδομένων και το κόστος της, που διατίθεται έπειτα από πλήρη κατανάλωση του ισχύοντος όγκου δεδομένων, εφόσον ισχύουν περιορισμοί· και τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους οι τελικοί χρήστες για την παρακολούθηση, ανά πάσα στιγμή, του τρέχοντος επιπέδου κατανάλωσής τους·

(iii) σαφή και κατανοητή εξήγηση του τρόπου με τον οποίο οι περιορισμοί στον όγκο των δεδομένων, η πραγματική διαθέσιμη ταχύτητα και άλλες παράμετροι ποιότητας καθώς και η

ταυτόχρονη χρήση εξειδικευμένων υπηρεσιών με βελτιωμένη ποιότητα υπηρεσιών δύναται να επηρεάσουν στην πράξη τη χρήση περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών·

(iv) πληροφορίες σχετικά με τυχόν διαδικασίες που εφαρμόζει ο πάροχος για τη μέτρηση και διαμόρφωση της κίνησης ώστε να αποφευχθεί η συμφόρηση ενός δικτύου και τον τρόπο με τον οποίο οι διαδικασίες αυτές θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας και την προστασία των προσωπικών δεδομένων·

στ) τα μέτρα που λαμβάνονται για την εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης για τους τελικούς χρήστες με αναπηρία, συμπεριλαμβανομένων τακτικά επικαιροποιούμενων πληροφοριών σχετικά με τις λεπτομέρειες των προϊόντων και υπηρεσιών που έχουν σχεδιαστεί ειδικά για αυτούς·

ζ) τους τυποποιημένους συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης συμβατικής περιόδου, των όρων και των επιβαρύνσεων που ισχύουν σε περιπτώσεις πρόωρης λύσης της σύμβασης, των διαδικασιών και άμεσων επιβαρύνσεων που σχετίζονται με τη αλλαγή και τη φορητότητα αριθμών και άλλων αναγνωριστικών, και τις ρυθμίσεις παροχής αποζημιώσεων σε περίπτωση καθυστέρησης ή κατάχρησης της αλλαγής·

η) την πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης και σε πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος για όλες τις προσφερόμενες υπηρεσίες, για τυχόν περιορισμούς όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 26 της οδηγίας 2002/22/EK και για τυχόν αλλαγές σε αυτήν·

θ) τα δικαιώματα που αφορούν την καθολική υπηρεσία, περιλαμβανομένων, όπου κρίνεται σκόπιμο, των ευκολιών και των υπηρεσιών που αναφέρονται στο παράρτημα I της οδηγίας 2002/22/EK.

Οι πληροφορίες δημοσιεύονται με σαφή, κατανοητή και ευκόλως προσβάσιμη μορφή στην (στις) επίσημη(-ες) γλώσσα(-ες) του κράτους μέλους στο οποίο προσφέρεται η υπηρεσία και επικαιροποιούνται τακτικά. Οι πληροφορίες διαβιβάζονται, κατόπιν αιτήματος, στις εθνικές κανονιστικές αρχές πριν δημοσιευθούν. Κάθε διαφοροποίηση των όρων που εφαρμόζονται για τους καταναλωτές και λοιπούς τελικούς χρήστες αναφέρεται ρητά.

2. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες να καθορίζονται οι μέθοδοι μέτρησης της ταχύτητας των υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο, οι παράμετροι ποιότητας των υπηρεσιών και οι μέθοδοι μέτρησής τους, και το περιεχόμενο, η μορφή και ο τρόπος δημοσίευσης των πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων πιθανών μηχανισμών πιστοποίησης της ποιότητας. Η Επιτροπή δύναται να λαμβάνει υπόψη τις παραμέτρους, τους ορισμούς και τις μεθόδους μέτρησης που καθορίζονται στο παράρτημα III της οδηγίας 2002/22/EK. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

3. Οι τελικοί χρήστες έχουν πρόσβαση σε εργαλεία ανεξάρτητης αξιολόγησης που τους επιτρέπουν να συγκρίνουν την πραγματική απόδοση της πρόσβασης στο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των υπηρεσιών, καθώς και το κόστος εναλλακτικών τρόπων χρήσης. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θεσπίζουν καθεστώς εθελοντικής πιστοποίησης για διαδραστικούς ιστότοπους, οδηγούς ή παρόμοια εργαλεία. Η πιστοποίηση χορηγείται βάσει αντικειμενικών, διαφανών και αναλογικών απαιτήσεων, ιδίως βάσει της ανεξαρτησίας από παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, της χρήσης απλής γλώσσας, της παροχής πλήρων και επικαιροποιημένων πληροφοριών και της λειτουργίας αποτελεσματικής διαδικασίας διεκπεραίωσης παραπόνων. Εάν στην αγορά δεν υπάρχουν διευκολύνσεις σύγκρισης που να διατίθενται δωρεάν ή σε προσιτή τιμή, η διάθεση των εν λόγω

διευκολύνσεων γίνεται από τις ίδιες τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ή από άλλες αρμόδιες εθνικές αρχές ή μέσω τρίτων τηρουμένων των απαιτήσεων πιστοποίησης. Οι πληροφορίες που δημοσιεύονται από παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό διατίθενται δωρεάν για τους σκοπούς της διάθεσης των εν λόγω διευκολύνσεων σύγκρισης.

4. Κατόπιν αιτήματος από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο κοινό διανέμουν δωρεάν πληροφορίες δημόσιου ενδιαφέροντος στους τελικούς χρήστες, κατά περίπτωση, με τα ίδια μέσα που χρησιμοποιούν συνήθως για τις επικοινωνίες τους με τους τελικούς χρήστες. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι πληροφορίες αυτές παρέχονται από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές στους παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό σε τυποποιημένη μορφή και δύνανται να καλύπτουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα θέματα:

α) τις πιο κοινές χρήσεις των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών με σκοπό την ενασχόληση με παράνομες δραστηριότητες ή τη διάδοση υλικού επιβλαβούς περιεχομένου, ιδίως σε τομείς που θα μπορούσαν να βλάψουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων και των ελευθεριών άλλων προσώπων, περιλαμβανομένων των παραβιάσεων δικαιωμάτων προστασίας δεδομένων, πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων και των νομικών τους επιπτώσεων· και

β) τα μέσα προστασίας του συνδρομητή έναντι κινδύνων που απειλούν την προσωπική ασφάλεια και έναντι της παράνομης πρόσβασης σε προσωπικά δεδομένα κατά τη χρήση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Άρθρο 26 – Απαιτήσεις ενημέρωσης για τη σύναψη συμβάσεων

1. Πριν καταστεί δεσμευτική μια σύμβαση για την παροχή σύνδεσης σε δημόσιο δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή σε διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό παρέχουν στους καταναλωτές και σε άλλους τελικούς χρήστες, εκτός εάν έχουν συμφωνήσει ρητώς διαφορετικά, τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:

α) τα στοιχεία ταυτότητας, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας του παρόχου και, εφόσον είναι διαφορετικά, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας για την υποβολή καταγγελιών·

β) τα βασικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων υπηρεσιών, όπου περιλαμβάνονται ειδικότερα:

(i) για κάθε τιμολογιακό πρόγραμμα, οι τύποι των παρεχόμενων υπηρεσιών, οι όγκοι των επικοινωνιών που περιλαμβάνονται και όλες οι σχετικές παράμετροι ποιότητας της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου της αρχικής σύνδεσης·

(ii) εάν και σε ποια κράτη μέλη παρέχεται πρόσβαση σε υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης και σε πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος και τυχόν περιορισμοί όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 26 της οδηγίας 2002/22/EK·

(iii) οι μορφές των παρεχόμενων υπηρεσιών μετά την πώληση, συντήρησης και υποστήριξης πελατών, οι όροι και οι χρεώσεις που ισχύουν για τις εν λόγω υπηρεσίες και οι δυνατότητες επικοινωνίας με τις υπηρεσίες αυτές·

(iv) τυχόν περιορισμοί που επιβάλλονται από τον πάροχο όσον αφορά τη χρήση του παρεχόμενου τερματικού εξοπλισμού, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για το ξεκλείδωμα του τερματικού εξοπλισμού και τυχόν επιβαρύνσεων σε περίπτωση που η σύμβαση λήξει πριν το τέλος της ελάχιστης συμβατικής περιόδου·

γ) τις λεπτομέρειες των τιμών και των τιμολογίων (για τους καταναλωτές, συμπεριλαμβανομένων των φόρων και πιθανών επιπλέον χρεώσεων) και τα μέσα με τα οποία καθίστανται διαθέσιμες επικαιροποιημένες πληροφορίες·

δ) τις προσφερόμενες μεθόδους πληρωμής και κάθε διαφορά κόστους που οφείλεται στη μέθοδο πληρωμής, καθώς και τις διαθέσιμες διευκολύνσεις για τη διασφάλιση της διαφάνειας των λογαριασμών και την παρακολούθηση του επιπέδου κατανάλωσης·

ε) τη διάρκεια της σύμβασης και τους όρους για την ανανέωση και την καταγγελία, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

(i) κάθε ελάχιστου ορίου χρήσης που απαιτείται για να επωφεληθεί κανείς από όρους προσφορών·

(ii) κάθε επιβάρυνσης για την αλλαγή και τη φορητότητα αριθμών και άλλων αναγνωριστικών, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων παροχής αποζημιώσεων σε περίπτωση καθυστέρησης ή κατάχρησης της αλλαγής·

(iii) κάθε επιβάρυνσης λόγω πρόωρης λήξης της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του κόστους για την ανάκτηση του τερματικού εξοπλισμού (βάσει των συνήθων μεθόδων απόσβεσης) και άλλων πλεονεκτημάτων προώθησης (κατά χρονική αναλογία)·

στ) κάθε ρύθμιση για αποζημίωση και επιστροφή, συμπεριλαμβανομένης ρητής αναφοράς στα νόμιμα δικαιώματα των τελικών χρηστών, η οποία εφαρμόζεται σε περίπτωση αθέτησης της σύμβασης όσον αφορά το επίπεδο ποιότητας της υπηρεσίας·

ζ) εφόσον υπάρχει υποχρέωση σύμφωνα με το άρθρο 25 της οδηγίας 2002/22/EK, τις επιλογές των τελικών χρηστών σχετικά με το εάν τα προσωπικά τους δεδομένα θα περιληφθούν σε κατάλογο και το είδος των δεδομένων·

η) για τελικούς χρήστες με αναπηρία, λεπτομέρειες των προϊόντων και υπηρεσιών που έχουν σχεδιαστεί ειδικά για αυτούς·

θ) τον τρόπο κίνησης των διαδικασιών επίλυσης των διαφορών, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών διαφορών, σύμφωνα με το άρθρο 34 της οδηγίας 2002/22/EK και το άρθρο 22 του παρόντος κανονισμού·

ι) τη μορφή των μέτρων που ενδέχεται να λάβει ο πάροχος ως απάντηση σε περιστατικά που αφορούν την ασφάλεια ή την ακεραιότητα, ή σε απειλές και ευάλωτα σημεία.

2. Επιπλέον της παραγράφου 1, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό παρέχουν στους τελικούς χρήστες, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί διαφορετικά από τελικό χρήστη ο οποίος δεν είναι καταναλωτής, τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες όσον αφορά τις υπηρεσίες τους σύνδεσης στο διαδίκτυο:

α) το επίπεδο των ισχυόντων περιορισμών στον όγκο δεδομένων, εφόσον υπάρχει· τις τιμές για την αύξηση του διαθέσιμου όγκου δεδομένων σε ειδική ή διαρκή βάση· την ταχύτητα μετάδοσης δεδομένων και το κόστος της, που διατίθεται έπειτα από πλήρη κατανάλωση του ισχύοντος όγκου δεδομένων, εφόσον ισχύουν περιορισμοί· και τον τρόπο με τον οποίο οι τελικοί χρήστες μπορούν να παρακολουθούν, ανά πάσα στιγμή, το τρέχον επίπεδο κατανάλωσής τους·

β) την πραγματική διαθέσιμη ταχύτητα δεδομένων για λήψη ή μεταφόρτωση στην κύρια τοποθεσία του τελικού χρήστη, συμπεριλαμβανομένων των πραγματικών τιμών ταχυτήτων, των μέσων ταχυτήτων και της ταχύτητας κατά τις ώρες αιχμής, συμπεριλαμβανομένης της δυνητικής επίπτωσης της παροχής πρόσβασης σε τρίτους μέσω ασύρματου τοπικού δικτύου·

γ) άλλες παραμέτρους ποιότητας των υπηρεσιών·

δ) πληροφορίες σχετικά με τυχόν διαδικασίες που εφαρμόζει ο πάροχος για τη μέτρηση και διαμόρφωση της κίνησης ώστε να αποφευχθεί συμφόρηση ενός δικτύου και τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι διαδικασίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας και την προστασία των προσωπικών δεδομένων·

(ε) σαφή και κατανοητή εξήγηση του τρόπου με τον οποίο οι περιορισμοί στον όγκο, η πραγματική διαθέσιμη ταχύτητα και άλλες παράμετροι ποιότητας υπηρεσίας, και η ταυτόχρονη χρήση εξειδικευμένων υπηρεσιών με βελτιωμένη ποιότητα υπηρεσιών δύναται να επηρεάσουν στην πράξη τη χρήση περιεχομένου, εφαρμογών και υπηρεσιών,

3. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 παρέχονται με σαφή, κατανοητή και ευκόλως προσβάσιμη μορφή και στην (στις) επίσημη(-ες) γλώσσα(-ες) του κράτους μέλους στο οποίο διαμένει ο τελικός χρήστης και επικαιροποιούνται τακτικά. Αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης και δεν μεταβάλλονται εκτός εάν τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνήσουν ρητώς για το αντίθετο. Ο τελικός χρήστης λαμβάνει αντίγραφο της έγγραφης σύμβασης.

4. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις στις οποίες να καθορίζονται οι λεπτομέρειες για τις απαιτήσεις ενημέρωσης που αναγράφονται στην παράγραφο 2. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

5. Η σύμβαση περιλαμβάνει επίσης, κατόπιν αιτήματος από τις αρμόδιες δημόσιες αρχές, κάθε πληροφορία που παρέχεται από τις εν λόγω αρχές για τον σκοπό αυτόν σχετικά με τη χρήση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την άσκηση παράνομων δραστηριοτήτων ή τη διάδοση υλικού επιβλαβούς περιεχομένου, καθώς και σχετικά με τα μέσα προστασίας έναντι κινδύνων που απειλούν την προσωπική ασφάλεια και έναντι της παράνομης επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 4 και σχετίζονται με την παρεχόμενη υπηρεσία.

Άρθρο 27 – Έλεγχος της κατανάλωσης

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο κοινό προσφέρουν στους τελικούς χρήστες τη δυνατότητα να επιλέξουν χωρίς χρέωση μια διευκόλυνση για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τη συνολική κατανάλωση των διαφόρων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών εκφρασμένη στο νόμισμα τιμολόγησης του τελικού χρήστη. Μια τέτοια διευκόλυνση διασφαλίζει ότι, εάν ο χρήστης δεν έχει δώσει ρητή συγκατάθεση, οι συνολικές δαπάνες για μια ορισμένη περίοδο δεν υπερβαίνουν το προκαθορισμένο χρηματικό όριο που έχει ορίσει ο τελικός χρήστης.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο κοινό διασφαλίζουν ότι αποστέλλεται κατάλληλη ειδοποίηση στον τελικό χρήστη όταν η κατανάλωση των υπηρεσιών έχει καλύψει το 80% του χρηματικού ορίου που έχει καθοριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η ειδοποίηση αναφέρει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί προκειμένου να συνεχιστεί η παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, καθώς επίσης και το κόστος τους. Ο πάροχος σταματάει να παρέχει τις καθορισμένες υπηρεσίες και να χρεώνει τον τελικό χρήστη για αυτές με κάθε υπέρβαση του χρηματικού ορίου, εκτός εάν και έως ότου ο τελικός χρήστης ζητήσει τη συνέχιση ή την ανανέωση της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών. Μετά την κάλυψη του χρηματικού ορίου οι τελικοί χρήστες συνεχίζουν να δέχονται κλήσεις και σύντομα μηνύματα (SMS) και να έχουν πρόσβαση σε δωρεάν τηλεφωνικές γραμμές και υπηρεσίες έκτακτης ανάγκης με την κλήση του ευρωπαϊκού αριθμού έκτακτης ανάγκης 112, χωρίς χρέωση, έως τη λήξη της συμφωνημένης περιόδου χρέωσης.

3. Αμέσως πριν τη σύνδεση με τον καλούμενο αριθμό, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό επιτρέπουν στους τελικούς χρήστες την εύκολη και χωρίς επιβάρυνση πρόσβαση σε πληροφορίες για τις χρεώσεις που ισχύουν για κάθε αριθμό ή υπηρεσία που υπόκειται σε ειδικούς όρους τιμολόγησης, εκτός εάν η εθνική ρυθμιστική αρχή έχει προηγουμένως εκχωρήσει παρέκκλιση για λόγους αναλογικότητας. Κάθε τέτοια πληροφορία παρέχεται κατά τρόπο συγκρίσιμο για όλους τους εν λόγω αριθμούς ή υπηρεσίες.

4. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό προσφέρουν στους τελικούς χρήστες τη δυνατότητα να επιλέξουν χωρίς χρέωση τη λήψη αναλυτικών λογαριασμών.

Άρθρο 28 – Καταγγελία της σύμβασης

1. Οι συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ καταναλωτών και παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν προβλέπουν ελάχιστη διάρκεια η οποία να υπερβαίνει τους 24 μήνες. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό προσφέρουν στους τελικούς χρήστες τη δυνατότητα να συνάπτουν σύμβαση συνδρομής με μέγιστη διάρκεια 12 μηνών.

2. Οι καταναλωτές και άλλοι τελικοί χρήστες, εκτός εάν έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, έχουν το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης με προθεσμία ειδοποίησης ενός μηνός, μετά την πάροδο τουλάχιστον έξι μηνών από τη σύναψη της σύμβασης. Δεν οφείλεται αποζημίωση πέραν της υπολειμματικής αξίας του επιδοτούμενου εξοπλισμού που δεσμοποιείται με τη σύμβαση κατά τη στιγμή σύναψής της και μια αποζημίωση κατά χρονική αναλογία για κάθε άλλο πλεονέκτημα που απορρέει από την προσφορά, το οποίο επισημαίνεται ως τέτοιο κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης. Κάθε περιορισμός στη χρήση τερματικού εξοπλισμού σε άλλα δίκτυα αίρεται, χωρίς χρέωση, από τον πάροχο το αργότερο έως την καταβολή της εν λόγω αποζημίωσης.

3. Όταν οι συμβάσεις ή η εθνική νομοθεσία προβλέπουν σιωπηρή παράταση των συμβατικών περιόδων, ο πάροχος υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό ενημερώνει εγκαίρως τον τελικό χρήστη ώστε αυτός να έχει τουλάχιστον ένα μήνα στη διάθεσή του για να αντισταχθεί σε μια σιωπηρή παράταση. Εάν ο τελικός χρήστης δεν αντισταχθεί, η σύμβαση θεωρείται ως σύμβαση αορίστου χρόνου, η οποία μπορεί να καταγγελθεί από τον τελικό χρήστη ανά πάσα στιγμή με προθεσμία ειδοποίησης ενός μηνός και χωρίς καμία επιβάρυνση.

4. Οι τελικοί χρήστες έχουν δικαίωμα να καταγγέλλουν τη σύμβασή τους χωρίς επιβάρυνση κατόπιν ειδοποίησης των αλλαγών των συμβατικών όρων που προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, εκτός εάν οι προτεινόμενες αλλαγές είναι αποκλειστικά προς όφελος του τελικού χρήστη. Οι πάροχοι ειδοποιούν εγκαίρως τους τελικούς χρήστες, τουλάχιστον ένα μήνα πριν, σχετικά με οποιαδήποτε αλλαγή, και ταυτόχρονα τους ενημερώνουν για το δικαίωμά τους να καταγγείλουν τη σύμβασή τους, χωρίς καμία επιβάρυνση, εάν δεν αποδέχονται τους νέους όρους. Η παράγραφος 2 ισχύει τηρουμένων των αναλογιών.

5. Κάθε σημαντική και μη προσωρινή απόκλιση μεταξύ της πραγματικής απόδοσης όσον αφορά την ταχύτητα ή άλλες παραμέτρους ποιότητας και της απόδοσης που αναφέρεται από τον πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 26, θεωρείται ως μη συμμόρφωση της απόδοσης προκειμένου να προσδιοριστεί η αποζημίωση του τελικού χρήστη σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

6. Η συνδρομή σε πρόσθετες υπηρεσίες που παρέχονται από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν επανεκκινεί την αρχική συμβατική περίοδο εκτός εάν η τιμή της (των) πρόσθετης(-ων) υπηρεσίας(-ιών) υπερβαίνει κατά πολύ την τιμή των

αρχικών υπηρεσιών ή εάν οι πρόσθετες υπηρεσίες προσφέρονται σε ειδική τιμή προσφοράς που συνδέεται με την ανανέωση της υφιστάμενης σύμβασης.

7. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό εφαρμόζουν όρους και διαδικασίες για την καταγγελία της σύμβασης που δεν θέτουν εμπόδια ή αντικίνητρα στην αλλαγή παρόχου υπηρεσιών.

Άρθρο 29 – Συνδυασμένες προσφορές

Εάν μια δέσμη υπηρεσιών που προσφέρεται σε καταναλωτές περιλαμβάνει τουλάχιστον μία σύνδεση σε δίκτυο ηλεκτρονικών υπηρεσιών ή μία υπηρεσία ηλεκτρονικών υπηρεσιών, τα άρθρα 28 και 30 του παρόντος κανονισμού ισχύουν για όλα τα στοιχεία της δέσμης.

Κεφάλαιο V **Διευκόλυνση της αλλαγής παρόχου**

Άρθρο 30 – Αλλαγή και φορητότητα αριθμών

1. Όλοι οι τελικοί χρήστες που διαθέτουν αριθμούς από εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης δικαιούνται, κατόπιν αιτήματος, να διατηρήσουν τον/τους αριθμό(-ούς) τους ανεξάρτητα από τον πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό που παρέχει την υπηρεσία, σύμφωνα με το μέρος Γ του παραρτήματος I της οδηγίας 2002/22/EK, υπό την προϋπόθεση ότι ο πάροχος είναι πάροχος υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κράτος μέλος με το οποίο σχετίζεται το εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης ή είναι ευρωπαϊκός πάροχος ηλεκτρονικών επικοινωνιών που έχει κοινοποιήσει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της έδρας ότι παρέχει, ή σκοπεύει να παράσχει, τέτοιες υπηρεσίες στο κράτος μέλος με το οποίο σχετίζεται το εθνικό σχέδιο αριθμοδότησης.

2. Η τιμολόγηση μεταξύ παρόχων υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό όσον αφορά την παροχή φορητότητας είναι κοστοστρεφής και οι τυχόν επιβαρύνσεις των τελικών χρηστών δεν λειτουργούν αποτρεπτικά για την αλλαγή παρόχου από τους τελικούς χρήστες.

3. Η μεταφορά αριθμών και η ενεργοποίησή τους πραγματοποιείται εντός της συντομότερης δυνατής προθεσμίας. Στην περίπτωση τελικών χρηστών που έχουν συνάψει σύμβαση για τη μεταφορά αριθμού σε νέο πάροχο, ο αριθμός αυτός ενεργοποιείται εντός μίας εργάσιμης ημέρας από τη σύναψη της σχετικής σύμβασης. Η απώλεια υπηρεσίας κατά τη διαδικασία μεταφοράς δεν μπορεί να υπερβαίνει τη μία εργάσιμη ημέρα.

4. Ο πάροχος-δέκτης υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό αναλαμβάνει τη διεκπεραίωση της διαδικασίας αλλαγής παρόχου και μεταφοράς αριθμού. Οι τελικοί χρήστες λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την αλλαγή παρόχου τόσο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αλλαγής όσο και αμέσως μετά την ολοκλήρωσή της. Οι τελικοί χρήστες δεν αλλάζουν πάροχο παρά τη θέλησή τους.

5. Οι συμβάσεις των τελικών χρηστών με τους παρόχους-δότες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό λύνονται αυτομάτως μετά την ολοκλήρωση της αλλαγής. Οι πάροχοι-δότες υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό επιστρέφουν κάθε πιστωτικό υπόλοιπο στους καταναλωτές που χρησιμοποιούν προπληρωμένες υπηρεσίες.

6. Οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό που προβαίνουν σε καθυστερήσεις ή καταχρηστικές ενέργειες κατά την αλλαγή, συμπεριλαμβανομένης της μη έγκαιρης διάθεσης των απαραίτητων πληροφοριών σχετικά με τη φορητότητα, υποχρεούνται να αποζημιώνουν τους τελικούς χρήστες που υφίστανται τέτοια καθυστέρηση ή κατάχρηση.

7. Σε περίπτωση που ένας τελικός χρήστης ο οποίος αλλάζει πάροχο υπηρεσιών πρόσβασης στο διαδίκτυο έχει διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που παρέχεται από τον πάροχο-δότη, ο τελευταίος, κατόπιν αιτήματος από τον τελικό χρήστη, προωθεί σε οποιαδήποτε διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου υποδεικνύεται από τον τελικό χρήστη, χωρίς χρέωση, όλα τα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθύνονται στην προηγούμενη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του τελικού χρήστη για μια περίοδο 12 μηνών. Η συγκεκριμένη υπηρεσία προώθησης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου περιλαμβάνει την αποστολή ενός αυτόματου μηνύματος απάντησης σε όλους τους αποστολείς μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το οποίο ειδοποιούνται για τη νέα ηλεκτρονική διεύθυνση του τελικού χρήστη. Ο τελικός χρήστης έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να μην αποκαλύπτεται η νέα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στο αυτόματο μήνυμα απάντησης.

Μετά την παρέλευση της αρχικής περιόδου των 12 μηνών, ο πάροχος-δότης ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δίνει στον τελικό χρήστη τη δυνατότητα να παρατείνει την προθεσμία για την προώθηση των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, με χρέωση εάν απαιτείται. Ο πάροχος-δότης υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό δεν εκχωρεί την αρχική διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των τελικών χρηστών σε άλλον τελικό χρήστη πριν από μια περίοδο 2 ετών μετά την καταγγελία της σύμβασης, και σε καμία περίπτωση κατά τη διάρκεια της περιόδου για την οποία παρατάθηκε η προώθηση των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

8. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δύνανται να θεσπίζουν τη γενική διαδικασία αλλαγής παρόχου και φορητότητας αριθμού, προβλέποντας ταυτόχρονα την επιβολή ενδεδειγμένων κυρώσεων στους παρόχους και την καταβολή αποζημιώσεων στους τελικούς χρήστες. Λαμβάνουν υπόψη την απαραίτητη προστασία των τελικών χρηστών καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας αλλαγής παρόχου, καθώς και την ανάγκη διασφάλισης της αποδοτικότητας της εν λόγω διαδικασίας.

Κεφάλαιο VI

Οργανωτικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 31 – Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν σύστημα κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλιστεί η θέση τους σε εφαρμογή. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή έως την 1η Ιουλίου 2016 το αργότερο και κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή κάθε μεταγενέστερη τροποποίησή τους.

Όσον αφορά τους ευρωπαϊκούς παρόχους ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οι σχετικές κυρώσεις επιβάλλονται σύμφωνα με το κεφάλαιο II σε σχέση με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των εθνικών ρυθμιστικών αρχών στα κράτη μέλη έδρας και υποδοχής.

Άρθρο 32 – Ανάθεση εξουσιών

1. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο
2. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 και στο άρθρο 19 παράγραφος 5 ανατίθεται στην Επιτροπή για ενδιάμεση χρονική περίοδο από την [ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού].

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 και στο άρθρο 19 παράγραφος 5 μπορεί να ανακληθεί οποιαδήποτε χρονική στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μία κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 2 και το άρθρο 19 παράγραφος 5 τίθενται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν προβληθεί καμία ένσταση είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της περιόδου αυτής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν ενστάσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 33 – Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή επικοινωνιών που συγκροτείται βάσει του άρθρου 22 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/21/EK. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Σε περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 34 – Τροποποιήσεις της οδηγίας 2002/20/EK

Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 35 – Τροποποιήσεις της οδηγίας 2002/21/EK

Η οδηγία 2002/21/EK τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 6:

«Η παρούσα οδηγία και οι ειδικές οδηγίες ερμηνεύονται και εφαρμόζονται σε συνδυασμό με τις διατάξεις του κανονισμού αριθ. [XX/2014].»

2) Το άρθρο 7α τροποποιείται ως εξής:

– α) στην παράγραφο 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Όταν σχεδιαζόμενο μέτρο που εμπίπτει στο άρθρο 7 παράγραφος 3 αποσκοπεί στην επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρέωσης φορέα εκμετάλλευσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 16 της παρούσας οδηγίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 και τα άρθρα 9 έως 13 της οδηγίας 2002/19/EK (οδηγία για την πρόσβαση), και του άρθρου 17 της οδηγίας 2002/22/EK (οδηγία για την καθολική υπηρεσία), η Επιτροπή δύναται, εντός της περιόδου του ενός μηνός που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας, να γνωστοποιήσει στην εθνική ρυθμιστική αρχή και στον BEREK τους λόγους για τους οποίους είτε θεωρεί ότι το σχέδιο μέτρου δημιουργεί φραγμούς στην ενιαία αγορά είτε αμφισβητεί σοβαρά τη συμβατότητά του με την ενωσιακή νομοθεσία, λαμβάνοντας υπόψη με κατάλληλο τρόπο οποιαδήποτε σύσταση που έχει εγκριθεί δυνάμει του άρθρου 19 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας σχετικά με την

εναρμονισμένη εφαρμογή των ειδικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας και των ειδικών οδηγιών. Στην περίπτωση αυτή, το σχέδιο μέτρου δεν εγκρίνεται για τρεις ακόμη μήνες μετά την κοινοποίηση της Επιτροπής.»

— β) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά την τρίμηνη περίοδο στην οποία αναφέρεται η παράγραφος 1, η Επιτροπή, ο BEREC και η οικεία εθνική ρυθμιστική αρχή συνεργάζονται στενά με στόχο την εξεύρεση του καταλληλότερου και αποτελεσματικότερου μέτρου υπό το πρίσμα των στόχων που ορίζονται στο άρθρο 8, λαμβάνοντας ταυτόχρονα δεόντως υπόψη τις απόψεις των φορέων της αγοράς και την ανάγκη να εξασφαλισθεί η ανάπτυξη συνεκτικής ρυθμιστικής πρακτικής. Όταν το σχεδιαζόμενο μέτρο αποσκοπεί στην επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρέωσης ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατά την έννοια του κανονισμού [XXX/2014] σε ένα κράτος μέλος υποδοχής, η εθνική ρυθμιστική αρχή του κράτους μέλους της έδρας δύναται να συμμετάσχει και αυτή στη διαδικασία συνεργασίας.»

— γ) στην παράγραφο 5, παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο αα):

«αα) να λάβει απόφαση με την οποία ζητεί από την οικεία εθνική ρυθμιστική αρχή να αποσύρει το σχέδιο μέτρου, μαζί με συγκεκριμένες προτάσεις για την τροποποίησή του, όταν το σχεδιαζόμενο μέτρο αποσκοπεί στην επιβολή, τροποποίηση ή άρση υποχρέωσης ενός ευρωπαϊκού παρόχου ηλεκτρονικών επικοινωνιών κατά την έννοια του κανονισμού [XXX/2014].»

— - δ) στην παράγραφο 6 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Το άρθρο 7 παράγραφος 6 εφαρμόζεται σε περιπτώσεις στις οποίες η Επιτροπή αποφασίζει σύμφωνα με την παράγραφο 5 στοιχείο αα).»

3) Το άρθρο 15 τροποποιείται ως εξής:

— α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο εδάφιο μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1:

«Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον μια δεδομένη αγορά έχει χαρακτηριστικά που δύνανται να δικαιολογούν την επιβολή εκ των υστέρων ρυθμιστικών υποχρεώσεων και ως εκ τούτου πρέπει να συμπεριληφθεί στη σύσταση, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ιδίως την ανάγκη σύγκλισης των ρυθμίσεων σε ολόκληρη την Ένωση, την ανάγκη προώθησης αποδοτικών επενδύσεων και καινοτομιών για το συμφέρον των τελικών χρηστών και του συνολικού ανταγωνισμού στην οικονομία της Ένωσης, καθώς και τη συνάφεια της οικείας αγοράς, παράλληλα με άλλους παράγοντες όπως ο υφιστάμενος σχετικός με τις υποδομές ανταγωνισμός σε επίπεδο λιανικής, καθώς και ο ανταγωνισμός ως προς τις τιμές, τη δυνατότητα επιλογής και την ποιότητα των προϊόντων που παρέχονται στους τελικούς χρήστες. Η Επιτροπή εξετάζει όλες τις σχετικές ανταγωνιστικές πιέσεις, ανεξάρτητα από το αν τα δίκτυα, οι υπηρεσίες ή οι εφαρμογές που επιβάλλουν τις πιέσεις αυτές θεωρείται ότι είναι δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή άλλα είδη υπηρεσιών ή εφαρμογών που κρίνονται παρόμοια από την άποψη του τελικού χρήστη, προκειμένου να καθορίσει εάν, είτε γενικά στην Ένωση είτε σε σημαντικό μέρος της, πληρούνται σωρευτικά τα ακόλουθα τρία κριτήρια:

α) υπάρχουν αυξημένοι και μη μεταβατικοί διαρθρωτικοί, νομικοί ή ρυθμιστικοί φραγμοί εισόδου·

β) η διάρθρωση της αγοράς δεν τείνει να διασφαλίσει αποτελεσματικό ανταγωνισμό εντός του σχετικού χρονικού ορίζοντα, όσον αφορά την κατάσταση του σχετικού με τις υποδομές ανταγωνισμού και άλλων ειδών ανταγωνισμού που βρίσκεται πίσω από τους φραγμούς εισόδου·

γ) η νομοθεσία περί ανταγωνισμού αφεαυτής δεν αρκεί για την αντιμετώπιση της/των αστοχίας(-ιών) που εντοπίστηκε(-αν) στην αγορά.»

— β) στην παράγραφο 3 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κατά την άσκηση των εξουσιών της δύναμι του άρθρου 7, η Επιτροπή ελέγχει κατά πόσον πληρούνται σωρευτικά τα τρία κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν επανεξετάζει τη συμβατότητα με το ενωσιακό δίκαιο του σχεδίου μέτρου βάσει του οποίου:

α) μια δεδομένη αγορά που δεν προσδιορίζεται στη σύσταση έχει χαρακτηριστικά που δικαιολογούν την επιβολή ρυθμιστικών υποχρεώσεων, υπό τις συγκεκριμένες εθνικές περιστάσεις· ή

β) μια αγορά που προσδιορίζεται στη σύσταση δεν απαιτεί ρύθμιση υπό τις συγκεκριμένες εθνικές περιστάσεις.»

4) Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 19 τροποποιείται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 της παρούσας οδηγίας και των άρθρων 6 και 8 της οδηγίας 2002/20/EK (οδηγία για την αδειοδότηση), εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει ότι η ύπαρξη αποκλίσεων κατά την υλοποίηση, εκ μέρους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των κανονιστικών καθηκόντων που προσδιορίζονται στην παρούσα οδηγία και στις ειδικές οδηγίες και στον κανονισμό αριθ. [XX/2014] ενδέχεται να αποτελέσει φραγμό στην εσωτερική αγορά, η Επιτροπή, λαμβάνοντας ιδιαιτέρως υπόψη της τη γνώμη του BEREC, μπορεί να εκδώσει σύσταση ή απόφαση για την εναρμονισμένη εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, των ειδικών οδηγιών και του κανονισμού αριθ. [XX/2014] με σκοπό την προαγωγή της επίτευξης των στόχων του άρθρου 8.»

Άρθρο 36 – Τροποποιήσεις της οδηγίας 2002/22/EK

1. Από 1ης Ιουλίου 2016, η οδηγία 2002/22/EK τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1 παράγραφος 3 διαγράφεται η πρώτη πρόταση.

2) Τα άρθρα 20, 21, 22 και 30 διαγράφονται .

2. Τα κράτη μέλη διατηρούν σε ισχύ έως την 1η Ιουλίου 2016 όλα τα μέτρα ενσωμάτωσης των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 37 – Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 531/2012

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 531/2012 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1 παράγραφος 1, προστίθεται το ακόλουθο τρίτο εδάφιο:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις υπηρεσίες περιαγωγής που παρέχονται στην Ένωση στους τελικούς χρήστες των οποίων ο εγχώριος πάροχος δραστηριοποιείται ως πάροχος υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό σε ένα κράτος μέλος.»

2) Στο άρθρο 2 παράγραφος 2 παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο ιη):

«ιη) «διμερής ή πολυμερής σύμβαση περιαγωγής»: μία ή περισσότερες εμπορικές ή τεχνικές συμβάσεις μεταξύ παρόχων περιαγωγής που επιτρέπουν την εικονική επέκταση της κάλυψης του οικείου δικτύου και τη βιώσιμη παροχή από τον κάθε πάροχο περιαγωγής ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής στο ίδιο επίπεδο τιμών με εκείνο των αντίστοιχων εγχώριων υπηρεσιών κινητών επικοινωνιών τους.»

3) Στο άρθρο 4, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε παρόχους περιαγωγής που παρέχουν ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής σύμφωνα με το άρθρο 4α.»

4) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 4α:

«Άρθρο 4α

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στους παρόχους περιαγωγής οι οποίοι:

α) εφαρμόζουν, κατά κανόνα και σε όλα τα αντίστοιχα πακέτα λιανικής τους που περιλαμβάνουν ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής, το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών τόσο για τις εγχώριες υπηρεσίες όσο και για τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής σε επίπεδο Ένωσης, ωσάν οι ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής να καταναλώνονταν στο οικείο δίκτυο και

β) εξασφαλίζουν μέσω οικείων δικτύων ή μέσω διμερών ή πολυμερών συμφωνιών περιαγωγής με άλλους παρόχους περιαγωγής, ότι οι διατάξεις του στοιχείου α) τηρούνται από τουλάχιστον έναν πάροχο περιαγωγής σε όλα τα κράτη μέλη.

2. Οι παράγραφοι 1, 6 και 7 δεν αποκλείουν τον περιορισμό, από μέρους παρόχου περιαγωγής, της κατανάλωσης ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής που προσφέρονται με το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών με αναφορά στο κριτήριο εύλογης χρήσης. Οποιοδήποτε κριτήριο εύλογης χρήσης εφαρμόζεται με τρόπο τέτοιο ώστε οι καταναλωτές που χρησιμοποιούν τα διάφορα εγχώρια πακέτα λιανικής του παρόχου περιαγωγής να είναι σε θέση να αναπαράγουν χωρίς αβεβαιότητα τη συνήθη εγχώρια κατανάλωσή τους με τα αντίστοιχα εγχώρια καταναλωτικά πακέτα τους ενώ ταξιδεύουν κατά περιόδους εντός της Ένωσης. Ο πάροχος περιαγωγής που αξιοποιεί αυτή τη δυνατότητα δημοσιεύει, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού XXX/2014, και συμπεριλαμβάνει στις συμβάσεις του, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) του εν λόγω κανονισμού, λεπτομερείς ποσοτικοποιημένες πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής του κριτηρίου εύλογης χρήσης, με αναφορά στις βασικές τιμές, στον όγκο και σε άλλες παραμέτρους του εν λόγω πακέτου λιανικής.

Έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, ο BEREC, κατόπιν διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη και σε στενή συνεργασία με την Επιτροπή, θα θεσπίσει γενικές κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή κριτηρίων εύλογης χρήσης στις συμβάσεις λιανικής που παρέχονται από παρόχους περιαγωγής που χρησιμοποιούν το παρόν άρθρο. Ο BEREC καταρτίζει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές με αναφορά στον συνολικό στόχο που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο και λαμβάνει υπόψη ειδικότερα την εξέλιξη των τιμών και των καταναλωτικών προτύπων στα κράτη μέλη, τον βαθμό σύγκλισης των εγχώριων τιμών σε ολόκληρη την Ένωση, τις πιθανές παρατηρούμενες επιπτώσεις της περιαγωγής των εγχώριων τιμολογίων παροχής υπηρεσιών στην εξέλιξη των εν λόγω τιμολογίων και την εξέλιξη των τιμών χονδρικής των υπηρεσιών περιαγωγής για μη ισόρροπη κίνηση μεταξύ παρόχων περιαγωγής.

Η αρμόδια εθνική ρυθμιστική αρχή παρακολουθεί και επιβλέπει την εφαρμογή των κριτηρίων εύλογης χρήσης, λαμβάνοντας υπόψη κατά κύριο λόγο τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές του BEREC αφότου αυτές θεσπιστούν και αποτρέπει την εφαρμογή παράλογων όρων.

3. Οι επιμέρους τελικοί χρήστες που εξυπηρετούνται από πάροχο περιαγωγής βάσει του παρόντος άρθρου δύνανται, με αίτημά τους, να επιλέξουν εκουσίως και σαφώς να αποποιηθούν του οφέλους της εφαρμογής του ισχύοντος τιμολογίου εγχώριων υπηρεσιών στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής στο πλαίσιο ενός δεδομένου πακέτου λιανικής με αντάλλαγμα άλλα οφέλη προσφερόμενα από τον εν λόγω πάροχο. Ο πάροχος περιαγωγής υπενθυμίζει στους εν λόγω τελικούς χρήστες τη φύση των πλεονεκτημάτων της περιαγωγής που θα απολέσουν εάν προβούν στην επιλογή αυτή. Οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές παρακολουθούν ιδίως το κατά πόσον

οι πάροχοι περιαγωγής που υπάγονται στο παρόν άρθρο εφαρμόζουν επιχειρηματικές πρακτικές που θα ισοδυναμούσαν με παράκαμψη του προκαθορισμένου καθεστώτος.

4. Οι χρεώσεις για ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής που ορίζονται στα άρθρα 8, 10 και 13 δεν εφαρμόζονται σε ρυθμιζόμενες υπηρεσίες που προσφέρονται από πάροχο περιαγωγής που υπάγεται στο παρόν άρθρο στον βαθμό που οι χρεώσεις για τις υπηρεσίες αυτές είναι στο ίδιο επίπεδο με το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών.

Όταν πάροχος περιαγωγής που υπάγεται στο παρόν άρθρο εφαρμόζει χρεώσεις που διαφέρουν από το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών για την κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής που υπερβαίνουν την εύλογη χρήση των εν λόγω υπηρεσιών σύμφωνα με την παράγραφο 2, ή όταν ένας επιμέρους τελικός χρήστης αποποιείται ρητά του οφέλους της εφαρμογής του ισχύοντος τιμολογίου εγχώριων υπηρεσιών στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής σύμφωνα με την παράγραφο 3, οι χρεώσεις για τις εν λόγω ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής δεν υπερβαίνουν τις χρεώσεις για τις υπηρεσίες περιαγωγής λιανικής που ορίζονται στα άρθρα 8, 10 και 13.

5. Ο πάροχος περιαγωγής που επιθυμεί να υπαχθεί στο παρόν άρθρο κοινοποιεί την δήλωσή του και κάθε διμερή ή πολυμερή συμφωνία βάσει της οποίας πληροί τους όρους της παραγράφου 1, καθώς και οποιεσδήποτε αλλαγές των εν λόγω συμφωνιών στην υπηρεσία του BEREC. Ο κοινοποιούμενος πάροχος περιαγωγής περιλαμβάνει στην κοινοποίησή του απόδειξη της συμφωνίας στην εν λόγω κοινοποίηση κάθε συμβαλλόμενου μέρους στις κοινοποιούμενες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες περιαγωγής.

6. Κατά την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2014 έως την 30ή Ιουνίου 2016, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στους παρόχους περιαγωγής που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις οι οποίες ορίζονται στην παράγραφο 1, όταν αυτοί πληρούν τις εξής προϋποθέσεις:

α) ο πάροχος περιαγωγής κοινοποιεί την ίδια δήλωσή του και κάθε συναφή διμερή ή πολυμερή συμφωνία περιαγωγής στην υπηρεσία του BEREC, σύμφωνα με την παράγραφο 5, με συγκεκριμένη αναφορά στην παράγραφο αυτή·

β) ο πάροχος περιαγωγής εξασφαλίζει, μέσω οικείων δικτύων ή βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών περιαγωγής με άλλους παρόχους περιαγωγής, ότι πληρούνται οι όροι των στοιχείων γ), δ) και ε) σε τουλάχιστον σε 17 κράτη μέλη που αντιστοιχούν στο 70% του πληθυσμού της Ένωσης·

γ) ο πάροχος περιαγωγής και κάθε συμβαλλόμενο μέρος κατά την έννοια του στοιχείου β) δεσμεύεται να διαθέσει και να προσφέρει ενεργά, το αργότερο από 1ης Ιουλίου 2014, ή από την ημερομηνία κοινοποίησης, όποια είναι μεταγενέστερη, τουλάχιστον ένα πακέτο λιανικής με τιμολογιακή επιλογή σύμφωνα με την οποία το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών εφαρμόζεται τόσο στις εγχώριες υπηρεσίες όσο και στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής σε επίπεδο Ένωσης, ωσάν οι εν λόγω ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής να καταναλώνονταν στο οικείο δίκτυο·

δ) ο πάροχος περιαγωγής και κάθε συμβαλλόμενο μέρος κατά την έννοια του στοιχείου β) δεσμεύεται να διαθέσει και να προσφέρει ενεργά, το αργότερο από 1ης Ιουλίου 2015, ή από την ημερομηνία κοινοποίησης, όποια είναι μεταγενέστερη, τιμολογιακές επιλογές στα πακέτα λιανικής οι οποίες χρησιμοποιούνταν τουλάχιστον από το 50% της αντίστοιχης πελατειακής βάσης τους κατά την 1η Ιανουαρίου εκείνου του έτους·

ε) ο πάροχος περιαγωγής και κάθε συμβαλλόμενο μέρος κατά την έννοια του στοιχείου β) δεσμεύεται να συμμορφωθεί, το αργότερο έως την 1η Ιουλίου 2016, με την παράγραφο 1 στοιχείο β) ως προς όλα τα αντίστοιχα πακέτα λιανικής.

Ο πάροχος περιαγωγής που υπάγεται στο παρόν άρθρο και κάθε συμβαλλόμενο μέρος κατά την έννοια του στοιχείου β) δύναται, ως εναλλακτική λύση αντί της δέσμευσης που αναφέρεται στο στοιχείο δ) ανωτέρω, να δεσμευτεί, από 1ης Ιουλίου 2015, ή από την ημερομηνία κοινοποίησης, όποια είναι μεταγενέστερη, ότι οποιεσδήποτε προσαυξήσεις για τις υπηρεσίες περιαγωγής που εφαρμόζονται επιπροσθέτως προς το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών στα διάφορα πακέτα λιανικής που προσφέρει δεν υπερβαίνουν αθροιστικά το 50% εκείνων που ισχύουν για τα εν λόγω πακέτα κατά την 1η Ιανουαρίου 2015, ανεξάρτητα από το αν οι εν λόγω προσαυξήσεις υπολογίζονται βάσει μονάδων όπως τα λεπτά ομιλίας ή οι μεγαδιφυσσυλλαβές (megabytes), περιόδων όπως οι ημέρες ή εβδομάδες περιαγωγής, ή οποιουδήποτε άλλου μέσου ή συνδυασμού μέσων. Οι πάροχοι περιαγωγής που επικαλούνται το στοιχείο αυτό αποδεικνύουν στη εθνική ρυθμιστική αρχή τη συμμόρφωσή τους με την απαίτηση μείωσης κατά 50% και παρέχουν όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά που τους ζητούνται.

Όταν ο πάροχος περιαγωγής που υπάγεται στο παρόν άρθρο κοινοποιεί την ίδια του δήλωση και κάθε συναφή διμερή ή πολυμερή συμφωνία περιαγωγής στην υπηρεσία του BEREC δυνάμει του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου και, ως εκ τούτου εμπίπτει στην παρούσα παράγραφο, ο κοινοποιούμενος πάροχος περιαγωγής και κάθε συμβαλλόμενο μέρος κατά την έννοια του στοιχείου β) δεσμεύεται χωριστά να συμμορφωθεί με τις αντίστοιχες δεσμεύσεις δυνάμει των στοιχείων γ), δ) και ε) του πρώτου εδαφίου, συμπεριλαμβανομένης και οποιασδήποτε εναλλακτικής δέσμευσης αντί εκείνης που προβλέπεται στο στοιχείο δ) του εν λόγω εδαφίου, τουλάχιστον έως την 1η Ιουλίου 2018.

7. Κατά την περίοδο από 1^{ης} Ιουλίου 2014 έως 30 Ιουνίου 2016, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται σε παρόχους περιαγωγής που δεν πληρούν τους όρους της παραγράφου 1, όταν τηρούν τους ακόλουθους όρους:

α) ο πάροχος περιαγωγής κοινοποιεί την ίδια δήλωσή του και κάθε συναφή διμερή ή πολυμερή συμφωνία περιαγωγής στην υπηρεσία του BEREC, σύμφωνα με την παράγραφο 5, με συγκεκριμένη αναφορά στην παράγραφο αυτή·

β) ο πάροχος περιαγωγής εξασφαλίζει, μέσω οικείων δικτύων ή βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών περιαγωγής με άλλους παρόχους περιαγωγής, ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 στοιχείο α) σε τουλάχιστον σε 10 κράτη μέλη που αντιστοιχούν στο 30% του πληθυσμού της Ένωσης, τουλάχιστον από την 1^η Ιουλίου 2014 ή από την ημερομηνία κοινοποίησης, όποια είναι μεταγενέστερη·

γ) ο πάροχος περιαγωγής εξασφαλίζει, μέσω οικείων δικτύων ή βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών περιαγωγής με άλλους παρόχους περιαγωγής, ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 στοιχείο α) σε τουλάχιστον σε 14 κράτη μέλη που αντιστοιχούν στο 50% του πληθυσμού της Ένωσης, τουλάχιστον από την 1^η Ιουλίου 2015 ή από την ημερομηνία κοινοποίησης, όποια είναι μεταγενέστερη·

δ) ο πάροχος περιαγωγής εξασφαλίζει, μέσω οικείων δικτύων ή βάσει διμερών ή πολυμερών συμφωνιών περιαγωγής με άλλους παρόχους περιαγωγής, ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1 στοιχείο α) σε τουλάχιστον σε 17 κράτη μέλη που αντιστοιχούν στο 70% του πληθυσμού της Ένωσης, τουλάχιστον από την 1^η Ιουλίου 2016·

Όταν ο πάροχος περιαγωγής που υπάγεται στο παρόν άρθρο κοινοποιεί την ίδια του δήλωση και κάθε συναφή διμερή ή πολυμερή συμφωνία περιαγωγής στην υπηρεσία του BEREC δυνάμει του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου και, ως εκ τούτου εμπίπτει στην παρούσα παράγραφο, ο κοινοποιούμενος πάροχος περιαγωγής και κάθε συμβαλλόμενο μέρος κατά την έννοια του στοιχείου β) δεσμεύεται χωριστά να συμμορφωθεί με τις αντίστοιχες δεσμεύσεις του με τους όρους της παραγράφου 1 στοιχείο α) τουλάχιστον έως την 1η Ιουλίου 2018.

8. Οι πάροχοι περιαγωγής διαπραγματεύονται με καλή πίστη τις ρυθμίσεις για τη σύναψη διμερών ή πολυμερών συμφωνιών περιαγωγής, με δίκαιους και λογικούς όρους και λαμβάνοντας υπόψη τον στόχο βάσει του οποίου μια τέτοια συμφωνία με άλλους παρόχους περιαγωγής πρέπει να επιτρέπει την εικονική επέκταση της κάλυψης του οικείου δικτύου και τη βιώσιμη παροχή, από τον κάθε πάροχο περιαγωγής που υπάγεται στο παρόν άρθρο, ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής στο ίδιο επίπεδο τιμών με εκείνο των αντίστοιχων εγχώριων υπηρεσιών κινητών επικοινωνιών τους.

9. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α), μετά την 1η Ιουλίου 2016, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται παρόχους περιαγωγής υπαγόμενους στο παρόν άρθρο, όταν οι εν λόγω πάροχοι περιαγωγής αποδεικνύουν ότι έχουν προσπαθήσει με καλή πίστη να συνάψουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες περιαγωγής βάσει δίκαιων και λογικών όρων σε όλα τα κράτη μέλη όπου δεν πληρούν ακόμη τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 και δεν έχουν καταφέρει να εξασφαλίζουν καμία διμερή ή πολυμερή συμφωνία περιαγωγής με πάροχο περιαγωγής σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνονται με την ελάχιστη κάλυψη που αναφέρεται στην παράγραφο 6 στοιχείο β), καθώς και με όλες τις σχετικές διατάξεις του παρόντος άρθρου. Στις περιπτώσεις αυτές, οι πάροχοι περιαγωγής που υπάγονται στο παρόν άρθρο εξακολουθούν να προσπαθούν να ορίσουν λογικούς όρους για την σύναψη συμφωνίας περιαγωγής με πάροχο περιαγωγής από οποιοδήποτε μη εκπροσωπούμενο κράτος μέλος.

10. Όταν ένας εναλλακτικός πάροχος περιαγωγής έχει ήδη χορηγήσει πρόσβαση στους πελάτες ενός εγχώριου παρόχου δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 και έχει ήδη κάνει τις απαραίτητες επενδύσεις προκειμένου να παρέχει υπηρεσίες στους εν λόγω πελάτες, το άρθρο 4 παράγραφος 7 δεν εφαρμόζεται στον εν λόγω εγχώριο πάροχο κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου τριών ετών. Η μεταβατική περίοδος ισχύει με την επιφύλαξη της ανάγκης συμμόρφωσης με οποιαδήποτε μεγαλύτερη συμβατική περίοδο που συμφωνείται με τον εναλλακτικό πάροχο περιαγωγής.

11. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής των ενωσιακών κανόνων περί ανταγωνισμού στις διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες περιαγωγής.»

5) Στο άρθρο 8, η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

α) το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Από 1ης Ιουλίου 2013, το τέλος λιανικής (χωρίς ΦΠΑ) για την ευρωχρέωση φωνητικών κλήσεων που μπορεί να επιβάλει ο πάροχος περιαγωγής στον πελάτη περιαγωγής για την παροχή ρυθμιζόμενων κλήσεων περιαγωγής μπορεί να διαφέρει για κάθε κλήση περιαγωγής, αλλά δεν υπερβαίνει τα 0,24 ευρώ ανά λεπτό για οιαδήποτε εξερχόμενη κλήση ή τα 0,07 ευρώ ανά λεπτό για οιαδήποτε εισερχόμενη κλήση. Το μέγιστο τέλος λιανικής για εξερχόμενες κλήσεις μειώνεται σε 0,19 ευρώ την 1η Ιουλίου 2014. Από 1ης Ιουλίου 2014, οι πάροχοι περιαγωγής δεν επιβάλλουν κανέναν τέλος στους πελάτες περιαγωγής για εισερχόμενες κλήσεις, με την επιφύλαξη μέτρων που λαμβάνονται για την αποφυγή αντικανονικής ή δόλιας χρήσης. Με την επιφύλαξη του άρθρου 19, τα εν λόγω μέγιστα τέλη λιανικής για την ευρωχρέωση φωνητικών κλήσεων παραμένουν σε ισχύ μέχρι τις 30 Ιουνίου 2017.»

β) το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κάθε πάροχος περιαγωγής χρεώνει ανά δευτερόλεπτο τους οικείους πελάτες περιαγωγής για την παροχή οιασδήποτε ρυθμιζόμενης κλήσης περιαγωγής στην οποία εφαρμόζεται ευρωχρέωση φωνητικών κλήσεων.»

6) Στο άρθρο 14 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 1α:

«1α. Όταν η κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής με το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών περιορίζεται με αναφορά στο κριτήριο εύλογης χρήσης

σύμφωνα με το άρθρο 4α παράγραφος 2, οι πάροχοι περιαγωγής ειδοποιούν τους πελάτες περιαγωγής όταν η κατανάλωση των κλήσεων και μηνυμάτων SMS έχει φτάσει στο όριο εύλογης χρήσης και ταυτόχρονα παρέχουν στους πελάτες περιαγωγής βασικές εξατομικευμένες πληροφορίες τιμολογιακής φύσης για τις χρεώσεις των υπηρεσιών περιαγωγής που ισχύουν για τις εξερχόμενες φωνητικές κλήσεις και για την αποστολή μηνυμάτων SMS χωρίς εφαρμογή του τιμολογίου ή του πακέτου εγχώριων υπηρεσιών, σύμφωνα με το δεύτερο, το τέταρτο και το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»

7) Στο άρθρο 15 παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος 2α:

«2α. «2α. Όταν η κατανάλωση ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής με το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών περιορίζεται με αναφορά στο κριτήριο εύλογης χρήσης σύμφωνα με το άρθρο 4α παράγραφος 2, οι πάροχοι περιαγωγής ειδοποιούν τους πελάτες περιαγωγής όταν η κατανάλωση δεδομένων έχει φτάσει στο όριο εύλογης χρήσης και ταυτόχρονα παρέχουν στους πελάτες περιαγωγής βασικές εξατομικευμένες πληροφορίες τιμολογιακής φύσης για τις χρεώσεις των υπηρεσιών περιαγωγής που ισχύουν για τα δεδομένα περιαγωγής χωρίς εφαρμογή του τιμολογίου ή του πακέτου εγχώριων υπηρεσιών σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Η παράγραφος 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται σε υπηρεσίες δεδομένων περιαγωγής που καταναλώνονται χωρίς εφαρμογή των τιμολογίων ή των πακέτων εγχώριων υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 4α παράγραφος 2.»

8) Το άρθρο 19 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) η πρώτη πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η Επιτροπή επανεξετάζει τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού και, κατόπιν δημόσιας διαβούλευσης, υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2016.»

ii) Το στοιχείο ζ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ζ) την έκταση στην οποία η εφαρμογή των διαρθρωτικών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 και του εναλλακτικού καθεστώτος που προβλέπεται στο άρθρο 4α έχει παραγάγει αποτελέσματα όσον αφορά την ανάπτυξη του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά για υπηρεσίες περιαγωγής, στον βαθμό που δεν υφίσταται ουσιαστική διαφορά μεταξύ τιμών περιαγωγής και εγχώριων τιμών·»

ii) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο θ):

«θ) την έκταση, κατά περίπτωση, που η εξέλιξη των εγχώριων τιμών λιανικής επηρεάζεται κατά παρατηρήσιμο τρόπο από την εφαρμογή του τιμολογίου εγχώριας υπηρεσίας από τους παρόχους περιαγωγής σε αμφότερες τις εγχώριες και τις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής σε ολόκληρη την Ένωση.»

β) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

i) Η πρώτη πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εάν από την έκθεση προκύψει ότι οι τιμολογιακές επιλογές, υπό τις οποίες το τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών εφαρμόζεται τόσο στις εγχώριες όσο και στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής, δεν παρέχονται σε όλα τα πακέτα λιανικής για εύλογη χρήση από έναν τουλάχιστον πάροχο σε κάθε κράτος μέλος ή ότι οι προσφορές των εναλλακτικών παρόχων περιαγωγής δεν έχουν καταστήσει εύκολα διαθέσιμα στους καταναλωτές ουσιαστικά παρόμοια τιμολόγια περιαγωγής λιανικής σε ολόκληρη την Ένωση, η Επιτροπή υποβάλλει κατά την ίδια ημερομηνία κατάλληλες προτάσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την αντιμετώπιση της

κατάστασης και την αποφυγή διαφοροποιήσεων μεταξύ εθνικών τιμολογίων και τιμολογίων περιαγωγής στην εσωτερική αγορά.»

ii) Το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) αλλαγή της διάρκειας ή μείωση του επιπέδου των μέγιστων τελών που προβλέπονται στα άρθρα 7, 9 και 12 με σκοπό την ενίσχυση της ικανότητας όλων των παρόχων περιαγωγής να καταστήσουν διαθέσιμες στα αντίστοιχα πακέτα λιανικής τους, για εύλογη χρήση, τιμολογιακές επιλογές στο πλαίσιο των οποίων το ισχύον τιμολόγιο εγχώριων υπηρεσιών εφαρμόζεται τόσο στις εγχώριες υπηρεσίες όσο και στις ρυθμιζόμενες υπηρεσίες περιαγωγής, ωσάν οι τελευταίες να καταναλώνονταν στο εγχώριο δίκτυο.»

Άρθρο 38 – Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1211/2009

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1211/2009 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο BEREC ενεργεί στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (οδηγία-πλαίσιο) και των οδηγιών 2002/19/ΕΚ, 2002/20/ΕΚ, 2002/22/ΕΚ και 2002/58/ΕΚ (ειδικές οδηγίες), καθώς και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 531/2012 και αριθ. XX/2014»

2) Στο άρθρο 4, οι παράγραφοι 4 και 5 διαγράφονται.

3) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 4α:

«Άρθρο 4α - Διορισμός και καθήκοντα του προέδρου

1. Το ρυθμιστικό συμβούλιο εκπροσωπείται από πρόεδρο που είναι ελεύθερος επαγγελματίας πλήρους απασχόλησης.

Ο πρόεδρος προσλαμβάνεται ως έκτακτος υπάλληλος της υπηρεσίας βάσει του άρθρου 2 στοιχείο α) του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού.

Ο πρόεδρος ευθύνεται για την προετοιμασία των εργασιών του ρυθμιστικού συμβουλίου και προεδρεύει χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις του ρυθμιστικού συμβουλίου και της επιτροπής διαχείρισης.

Χωρίς να θίγεται ο ρόλος του ρυθμιστικού συμβουλίου σε σχέση με τα καθήκοντα του προέδρου, ο πρόεδρος δεν αποζητά ούτε αποδέχεται οδηγίες από οιαδήποτε κυβέρνηση ή ΕΡΑ, από την Επιτροπή ή από οιονδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα.

2. Ο πρόεδρος διορίζεται από το ρυθμιστικό συμβούλιο με ανοιχτή διαδικασία επιλογής με βάση τα προσόντα, τις ικανότητες, τις γνώσεις των συμμετεχόντων στις αγορές ηλεκτρονικών υπηρεσιών και των ιδίων των αγορών, καθώς και την πείρα σε σχέση με την εποπτεία και ρύθμιση.

Πριν από τον διορισμό του, ο επιλεγείς από το ρυθμιστικό συμβούλιο υποψήφιος ενδέχεται να κληθεί να εμφανιστεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να απαντήσει σε ερωτήσεις που θα του θέσουν τα μέλη της.

Ο διορισμός του προέδρου ισχύει μόνο κατόπιν έγκρισης από την επιτροπή διαχείρισης.

Το ρυθμιστικό συμβούλιο εκλέγει επίσης μεταξύ των μελών του έναν αντιπρόεδρο ο οποίος αναλαμβάνει τα καθήκοντά του προέδρου σε περίπτωση απουσίας του τελευταίου.

3. Η θητεία του προέδρου είναι τριετής και μπορεί να ανανεωθεί μία φορά.

4. Κατά τη διάρκεια των 9 μηνών πριν από το πέρας της τριετούς θητείας του προέδρου, το ρυθμιστικό συμβούλιο αξιολογεί:

α) τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν κατά την πρώτη θητεία, καθώς και τον τρόπο επίτευξής τους·

β) τα καθήκοντα και τις απαιτήσεις του ρυθμιστικού συμβουλίου κατά τα επόμενα έτη.

Το ρυθμιστικό συμβούλιο ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εάν προτίθεται να παρατείνει την θητεία του πρόεδρου. Εντός μηνός πριν από την εν λόγω ανανέωση, ο πρόεδρος ενδέχεται να κληθεί να εμφανιστεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να απαντήσει σε ερωτήσεις που θα του θέσουν τα μέλη της.

5. Ο πρόεδρος μπορεί να απομακρυνθεί από τη θέση του μόνο μετά από απόφαση του ρυθμιστικού συμβουλίου που ενεργεί βάσει πρότασης της Επιτροπής και μετά από έγκριση της επιτροπής διαχείρισης.

Ο πρόεδρος δεν εμποδίζει το ρυθμιστικό συμβούλιο και την επιτροπή διαχείρισης να εξετάσουν θέματα σχετικά με τον πρόεδρο, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη απομάκρυνσής του, και δεν συμμετέχει στη λήψη αποφάσεων που σχετίζονται με το θέμα αυτό.»

4) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 2 το σημείο 4 διαγράφεται.

β) Η παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

«3. Η υπηρεσία αποτελείται από:

α) έναν πρόεδρο του ρυθμιστικού συμβουλίου·

β) μία επιτροπή διαχείρισης·

γ) έναν διευθυντή διοίκησης.»

5) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) Η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

«2. Η επιτροπή διαχείρισης διορίζει τον διευθυντή διοίκησης και κατά περίπτωση παρατείνει την θητεία του/της ή τον/την απομακρύνει από τη θέση του/της σύμφωνα με το άρθρο 8. Ο ορισθείς διευθυντής διοίκησης δεν συμμετέχει στη σύνταξη αυτής της απόφασης ούτε στη σχετική ψηφοφορία.»

β) Η παράγραφος 4 διαγράφεται.

6) στο άρθρο 8 οι παράγραφοι 2, 3, 4 διαγράφονται και αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο διευθυντής διοίκησης προσλαμβάνεται ως έκτακτος υπάλληλος της υπηρεσίας βάσει του άρθρου 2 στοιχείο α) του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού.

3. Ο διευθυντής διοίκησης διορίζεται από την επιτροπή διαχείρισης βάσει καταλόγου υποψηφίων που προτείνει η Επιτροπή με βάση ανοιχτή και διαφανή διαδικασία επιλογής.

Για τους σκοπούς της σύναψης της σύμβασης με τον διευθυντή διοίκησης, η υπηρεσία εκπροσωπείται από τον πρόεδρο της επιτροπής διαχείρισης.

Πριν από τον διορισμό του, ο επιλεγείς από την επιτροπή διαχείρισης υποψήφιος ενδέχεται να κληθεί να εμφανιστεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να απαντήσει σε ερωτήσεις που θα του θέσουν τα μέλη της.

4. Η θητεία του διευθυντή διοίκησης είναι πενταετής. Πριν από το τέλος της εν λόγω θητείας, η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση που λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση των επιδόσεων του διευθυντή διοίκησης και τα μελλοντικά καθήκοντα και προκλήσεις της υπηρεσίας.

5. Η επιτροπή διαχείρισης, ενεργώντας βάσει πρότασης της Επιτροπής που λαμβάνει υπόψη την αξιολόγηση της παραγράφου 4 δύναται να παρατείνει την θητεία του διευθυντή διοίκησης μία φορά για περίοδο που δεν υπερβαίνει την πενταετία.

6. Η επιτροπή διαχείρισης ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εάν προτίθεται να παρατείνει την θητεία του διευθυντή διοίκησης. Εντός μηνός πριν από την εν λόγω ανανέωση, ο διευθυντής διοίκησης ενδέχεται να κληθεί να εμφανιστεί ενώπιον της αρμόδιας επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και να απαντήσει σε ερωτήσεις που θα του θέσουν τα μέλη της.

7. Ο διευθυντής διοίκησης του οποίου η θητεία έχει παραταθεί δεν μπορεί να συμμετάσχει σε άλλη διαδικασία επιλογής για την ίδια θέση στο τέλος της συνολικής περιόδου.

8. Ο διευθυντής διοίκησης μπορεί να απομακρυνθεί από τη θέση του μόνο μετά από απόφαση της επιτροπής διαχείρισης που ενεργεί βάσει πρότασης της Επιτροπής.

9. Οι αποφάσεις της επιτροπής διαχείρισης σχετικά με τον διορισμό, την παράταση της θητείας ή την απομάκρυνση του διευθυντή διοίκησης λαμβάνονται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών της με δικαίωμα ψήφου.»

7) Στο άρθρο 9, η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

« 2. Ο διευθυντής διοίκησης επικουρεί τον πρόεδρο του ρυθμιστικού συμβουλίου για την προετοιμασία της ημερησίας διάταξης του ρυθμιστικού συμβουλίου, της επιτροπής διαχείρισης και των ομάδων εργασίας εμπειρογνομόνων. Ο διευθυντής διοίκησης συμμετέχει χωρίς δικαίωμα ψήφου στις εργασίες του ρυθμιστικού συμβουλίου και της επιτροπής διαχείρισης.»

8) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

«1. Στο προσωπικό της υπηρεσίας, περιλαμβανομένου του προέδρου του ρυθμιστικού συμβουλίου και του διευθυντή διοίκησης, εφαρμόζονται ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, καθώς και οι κανόνες που θεσπίζονται από κοινού από τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού και καθεστώτος.

2. Η επιτροπή διαχείρισης, θεσπίζει τα αναγκαία εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων.

3. Η επιτροπή διαχείρισης ασκεί για το προσωπικό της υπηρεσίας, σύμφωνα με την παράγραφο 4, τις εξουσίες που ανατίθενται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων αρχή από το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού (εφεξής «αρμοδιότητες της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής»).

4. Η επιτροπή διαχείρισης εκδίδει σύμφωνα με το άρθρο 110 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, απόφαση βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού και του άρθρου 6 του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, για την ανάθεση στην διευθυντή διοίκησης σχετικών αρμοδιοτήτων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής και τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να ανακληθεί η εν λόγω εκχώρηση. Ο διευθυντής διοίκησης εξουσιοδοτείται να μεταβιβάσει περαιτέρω τις εν λόγω αρμοδιότητες.

Σε περίπτωση εξαιρετικών περιστάσεων, η επιτροπή διαχείρισης μπορεί να αποφασίσει την προσωρινή αναστολή της εκχώρησης των αρμοδιοτήτων της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής στον διευθυντή διοίκησης, καθώς και εκείνων που έχει μεταβιβάσει ο τελευταίος και να

τις ασκήσει η ίδια η επιτροπή διαχείρισης ή να τις μεταβιβάσει σε ένα μέλος της ή σε μέλος του προσωπικού πλην του διευθυντή διοίκησης.»

9) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο 10α:

«Άρθρο 10α - Αποσπασμένοι εθνικοί εμπειρογνώμονες και λοιπό προσωπικό

1. Η υπηρεσία μπορεί να χρησιμοποιήσει αποσπασμένους εθνικούς εμπειρογνώμονες ή λοιπό προσωπικό που δεν απασχολούνται από την υπηρεσία.

2. Η επιτροπή διαχείρισης εκδίδει απόφαση για τον καθορισμό των κανόνων σχετικά με την απόσπαση εθνικών εμπειρογνομένων στην υπηρεσία.»

Άρθρο 39 – Ρήτρα επανεξέτασης

Η Επιτροπή υποβάλλει σε τακτά διαστήματα εκθέσεις σχετικά με την αξιολόγηση και επανεξέταση του παρόντος κανονισμού στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Η πρώτη έκθεση υποβάλλεται το αργότερο την 1η Ιουλίου 2018. Οι επόμενες εκθέσεις υποβάλλονται εν συνεχεία ανά τετραετία. Η Επιτροπή υποβάλλει, εάν είναι απαραίτητο, προτάσεις με σκοπό την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού και την ευθυγράμμιση άλλων πράξεων της Ένωσης, ιδίως λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων στην τεχνολογία της πληροφορικής και της προόδου στην κοινωνία της πληροφορίας. Οι εκθέσεις δημοσιοποιούνται.

Άρθρο 40 – Εναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

2. Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2014.

Ωστόσο, τα άρθρα 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 και 30 εφαρμόζονται από την 1η Ιουλίου 2016.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

*Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος*

*Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΓΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΕΥΡΥΖΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ

1. ΠΡΟΣΦΟΡΑ 1 – Προϊόν πρόσβασης χονδρικής σταθερού δικτύου σε δίκτυα νέας γενιάς στο στρώμα 2 του μοντέλου επτά στρωμάτων για πρωτόκολλα επικοινωνίας του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης («Στρώμα ζεύξης δεδομένων»), που προσφέρει λειτουργίες αντίστοιχες της υλικής αποδεσμοποίησης, με σημεία παράδοσης σε επίπεδο που είναι πλησιέστερο στους χώρους του πελάτη από το εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο.

1.1 Στοιχεία δικτύου και σχετικές πληροφορίες:

α) περιγραφή της παρεχόμενης πρόσβασης στο δίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών χαρακτηριστικών (που περιλαμβάνουν πληροφορίες για τη διαμόρφωση του δικτύου, όταν αυτό είναι απαραίτητο για την αποτελεσματική χρήση της πρόσβασης στο δίκτυο)·

β) οι τοποθεσίες όπου παρέχεται η πρόσβαση στο δίκτυο·

γ) οποιαδήποτε σχετικά τεχνικά πρότυπα για την πρόσβαση στο δίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών χρήσης και άλλων θεμάτων ασφαλείας·

δ) οι τεχνικές προδιαγραφές για τη διεπαφή στα σημεία παράδοσης και στα τερματικά σημεία του δικτύου (χώροι του πελάτη)·

ε) οι προδιαγραφές του εξοπλισμού που θα χρησιμοποιηθεί στο δίκτυο· και

στ) λεπτομέρειες σχετικά με τις δοκιμές διαλειτουργικότητας.

1.2 Λειτουργίες του δικτύου:

α) ευέλικτη κατανομή των VLAN βάσει κοινών τεχνικών προδιαγραφών·

β) συνδετικότητα ανεξάρτητη υπηρεσιών (service-agnostic), που επιτρέπει τον έλεγχο της ταχύτητας καταφόρτωσης και αναφόρτωσης·

γ) ενεργοποίηση ασφάλειας·

δ) ευέλικτη επιλογή εξοπλισμού στους χώρους του πελάτη (εφόσον αυτό είναι τεχνικώς εφικτό)·

ε) τηλεπρόσβαση στον εξοπλισμό στους χώρους του πελάτη· και

στ) λειτουργία πολυεκπομπής, όταν υπάρχει ζήτηση και η εν λόγω λειτουργία είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλιστεί η τεχνική αναπαραγωγικότητα προσφορών λιανικής.

1.3 Λειτουργική και επιχειρηματική διαδικασία:

α) διαδικασίες απαιτήσεων επιλεξιμότητας για παραγγελία και εφοδιασμό·

β) πληροφορίες τιμολόγησης·

γ) διαδικασίες μετάβασης, μετακινήσεων και διακοπών· και

δ) ειδικά χρονοδιαγράμματα επισκευής και συντήρησης.

1.4 Βοηθητικές υπηρεσίες και συστήματα πληροφορικής:

α) πληροφορίες και συνθήκες αναφορικά με την παροχή συντοπισμού και οπισθόζευξης·

β) προδιαγραφές για την πρόσβαση και χρήση βοηθητικών συστημάτων πληροφορικής για συστήματα λειτουργικής υποστήριξης, πληροφοριακά συστήματα και βάσεις δεδομένων για προπαραγγελία, εφοδιασμό, παραγγελία, αιτήσεις συντήρησης και επισκευής, καθώς και για

τιμολόγηση, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών χρήσης και διαδικασιών πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές.

2. ΠΡΟΣΦΟΡΑ 2: Προϊόν πρόσβασης χονδρικής σταθερού δικτύου στο στρώμα 3 του μοντέλου επτά στρωμάτων για πρωτόκολλα επικοινωνίας του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης («Στρώμα δικτύου»), στο επίπεδο δυφιορεύματος επιπέδου IP με σημεία παράδοσης που προσφέρουν υψηλότερο βαθμό συγκέντρωσης πόρων, όπως σε εθνικό ή/και περιφερειακό επίπεδο

2.1 Στοιχεία δικτύου και σχετικές πληροφορίες:

α) τα χαρακτηριστικά της ζεύξης σύνδεσης στα σημεία παράδοσης (όσον αφορά την ταχύτητα, την ποιότητα υπηρεσίας κ.λπ.)·

β) περιγραφή του ευρυζωνικού δικτύου που συνδέει τους χώρους του πελάτη με τα σημεία παράδοσης, όσον αφορά την αρχιτεκτονική της οπισθόζευξης και του δικτύου πρόσβασης·

γ) την τοποθεσία του/των σημείου(-ων) παράδοσης· και

δ) τις τεχνικές προδιαγραφές για διεπαφές στα σημεία παράδοσης.

2.2 Λειτουργίες του δικτύου:

Δυνατότητα υποστήριξης διάφορων επιπέδων ποιότητας υπηρεσίας (π.χ. QoS 1, 2 και 3) όσον αφορά τα εξής:

(i) την καθυστέρηση·

(ii) τη διακύμανση χρόνου επιστροφής πακέτου·

(iii) την απώλεια πακέτων· και

(iv) τον λόγο συγκέντρωσης.

2.3 Λειτουργική και επιχειρηματική διαδικασία:

α) διαδικασίες απαιτήσεων επιλεξιμότητας για παραγγελία και εφοδιασμό·

β) πληροφορίες τιμολόγησης·

γ) διαδικασίες μετάβασης, μετακινήσεων και διακοπών· και

δ) ειδικά χρονοδιαγράμματα επισκευής και συντήρησης.

2.4 Βοηθητικά συστήματα πληροφορικής:

Προδιαγραφές για την πρόσβαση και χρήση βοηθητικών συστημάτων πληροφορικής για συστήματα λειτουργικής υποστήριξης, πληροφοριακά συστήματα και βάσεις δεδομένων για προπαραγγελία, εφοδιασμό, παραγγελία, αιτήσεις συντήρησης και επισκευής, καθώς και για τιμολόγηση, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών χρήσης και διαδικασιών πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές.

3. ΠΡΟΣΦΟΡΑ 3: Τερματικά τμήματα μισθωμένων γραμμών χονδρικής με βελτιωμένη διεπαφή για την αποκλειστική χρήση του αιτούντος πρόσβαση που παρέχουν μόνιμη συμμετρική χωρητικότητα χωρίς περιορισμό χρήσης και με συμφωνίες επιπέδου υπηρεσιών, μέσω διασημειακής σύνδεσης και με διεπαφές δικτύου του στρώματος 2 του μοντέλου επτά στρωμάτων για πρωτόκολλα επικοινωνίας του Διεθνούς Οργανισμού Τυποποίησης («Στρώμα ζεύξης δεδομένων»).

3.1 Στοιχεία δικτύου και σχετικές πληροφορίες:

- α) περιγραφή της παρεχόμενης πρόσβασης στο δίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών χαρακτηριστικών (που περιλαμβάνουν πληροφορίες για τη διαμόρφωση του δικτύου, όταν αυτό είναι απαραίτητο για την αποτελεσματική χρήση της πρόσβασης στο δίκτυο)·
- β) οι τοποθεσίες όπου παρέχεται η πρόσβαση στο δίκτυο·
- γ) οι διάφορες ταχύτητες και το μέγιστο μήκος που προσφέρονται·
- δ) οποιαδήποτε σχετικά τεχνικά πρότυπα για την πρόσβαση στο δίκτυο (συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών χρήσης και άλλων θεμάτων ασφάλειας)·
- ε) λεπτομέρειες σχετικά με τις δοκιμές διαλειτουργικότητας·
- στ) οι προδιαγραφές του εξοπλισμού που επιτρέπεται στο δίκτυο·
- ζ) η διαθέσιμη δια-δικτυακή διεπαφή (NNI)·
- η) το μέγιστο επιτρεπόμενο μέγεθος πλαισίου, σε δυφιοσυλλαβές (bytes).

3.2 Λειτουργίες του δικτύου και των προϊόντων:

- α) μη μεριζόμενη (uncontended) και συμμετρική αποκλειστική πρόσβαση·
- β) συνδετικότητα ανεξάρτητη υπηρεσιών (service-agnostic), που επιτρέπει τον έλεγχο της ταχύτητας κίνησης και της συμμετρίας·
- γ) διαφάνεια πρωτοκόλλων, ευέλικτη κατανομή των VLAN βάσει κοινών τεχνικών προδιαγραφών·
- δ) παράμετροι ποιότητας παρεχόμενης υπηρεσίας (καθυστέρηση, διακύμανση χρόνου επιστροφής πακέτου, απώλεια πακέτων) που επιτρέπει επιδόσεις που είναι καθοριστικής σημασίας για την επιχείρηση.

3.3 Λειτουργική και επιχειρηματική διαδικασία:

- α) διαδικασίες απαιτήσεων επιλεξιμότητας για παραγγελία και εφοδιασμό·
- β) διαδικασίες μετάβασης, μετακινήσεων και διακοπών·
- γ) ειδικά χρονοδιαγράμματα επισκευής και συντήρησης·
- δ) αλλαγές στα συστήματα πληροφορικής (στον βαθμό που αυτό επηρεάζει τους εναλλακτικούς φορείς εκμετάλλευσης)· και
- ε) σχετικές χρεώσεις, όροι πληρωμής και διαδικασίες τιμολόγησης.

3.4 Συμφωνίες επιπέδου υπηρεσιών

- α) το ποσό της αποζημίωσης που οφείλει ο ένας συμβαλλόμενος στον άλλον σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των συμβατικών δεσμεύσεων, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου εφοδιασμού και επισκευής, καθώς και οι όροι επιλεξιμότητας για αποζημιώσεις·
- β) ορισμός και περιορισμός της ευθύνης και της αποζημίωσης·
- γ) διαδικασίες σε περίπτωση που προτείνονται μεταβολές στις προσφερόμενες υπηρεσίες, π.χ. δρομολόγηση νέων υπηρεσιών, αλλαγές σε υφιστάμενες υπηρεσίες ή αλλαγές στις τιμές·
- δ) στοιχεία για οποιαδήποτε συναφή δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας·
- ε) στοιχεία σχετικά με τη διάρκεια και την επαναδιαπραγμάτευση συμβάσεων.

3.5 Βοηθητικά συστήματα πληροφορικής:

Προδιαγραφές για την πρόσβαση και χρήση βοηθητικών συστημάτων πληροφορικής για συστήματα λειτουργικής υποστήριξης, πληροφοριακά συστήματα και βάσεις δεδομένων για προπαραγγελία, εφοδιασμό, παραγγελία, αιτήσεις συντήρησης και επισκευής, καθώς και για τιμολόγηση, συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών χρήσης και διαδικασιών πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΕΤΙΚΟΤΗΤΑΣ **ASQ**

Στοιχεία δικτύου και σχετικές πληροφορίες

- Περιγραφή του προϊόντος συνδετικότητας που παρέχεται σε σταθερό δίκτυο, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών χαρακτηριστικών και της θέσπισης οποιωνδήποτε σχετικών προτύπων.

Λειτουργίες του δικτύου:

- σύμβαση συνδετικότητας που διασφαλίζει την διατεματική ποιότητα της υπηρεσίας, βάσει κοινών προδιαγεγραμμένων παραμέτρων που επιτρέπουν την παροχή τουλάχιστον των ακόλουθων κατηγοριών υπηρεσιών:
- φωνητικών κλήσεων και εικονοκλήσεων,
- εκπομπής οπτικοακουστικού περιεχομένου, και
- εφαρμογών καθοριστικής σημασίας για τα δεδομένα.